

רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 19

מיום ראשון, יז' באב תשע"ה, 2.8.2015

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 19 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, יז' באב תשע"ה, 2.8.2015, בשעה 19:00

		משתתפים :
- ראשת העיר בפועל	גב' שירה אבין	
- סגן ראש העיר	מר טל עזגד	
- סגן ראש העיר	מר יעקב קורצקי	
- חבר מועצה	מר גיא קלנר	
- חברת מועצה	גב' דברת וייזר	
- חבר מועצה	מר רפאל בראל	
- חבר מועצה	מר עידו כחלון	
- חבר מועצה	עו"ד אבי גרובר	
- חברת מועצה	גב' רות גרונסקי	
- חבר מועצה	מר עידן למדן	
- חברת מועצה	גב' נורית אבנר	
- חבר מועצה	מר אהרון אלמוג אסולין	
- חבר מועצה	פרופ' מרק מימוני	
		חסרים :
- חבר מועצה	מר שמואל גריידי	
- חברת מועצה	ד"ר איריס קלקא	
		נוכחים :
- מנכ"ל העירייה	גב' פרח מלך	
- היועץ המשפטי	עו"ד מיכה בלום	
- מנהל G.I.S	מר עינב בן יעקב	
- סגנית גזבר	גב' רויטל פיטרמן	
	רו"ח בועז גזית	
-יו"ר מועדון אל"ה	מר יצחק בן דב	
-יו"ר בית מלינוב	גב' כרמלה אבנרי	
	מר אריה גורדון	

על סדר היום:

1. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, עידן למדן, בדבר מינוי פקח ייעודי למחלקת רישוי עסקים ושילוט.
2. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, אבי גרובר, בנושא קבוצת הכדורגל עירוני רמת השרון, החומר המפורט יועבר בהמשך.
3. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, אבי גרובר, להטיל על ועדת איכות הסביבה להכין עד לסוף שנת 2015 לאישור מועצת העיר נוהל לטיפול בעצים ברמת השרון על פי המתווה של נוהל 809 של עיריית תל אביב.
4. אישור הקצבה לעמותה העירונית לחינוך וספורט רמת השרון לעונת 2015/16 בהסתמך על תוכנית ההבראה ותכנון התקציב.
5. האצלת סמכויות, בהתאם לסעיף 1 לחוק העזר לרמת השרון (שילוט) התש"ן – 1990, למנהלת מחלקת רישוי עסקים, הגב' שרי חובב.
6. אישור הסכם עם חברת דואר ישראל בע"מ למטרת הפעלת בית דואר ומרכז חלוקת דואר.
7. אישור תשלום חשבונות מאושרים לעבודות בגלריה העירונית.
8. אישור חד פעמי למתן תמיכות לשנת 2015 לגופים שהגישו בקשה ואינם עונים לסעיף 2.9 לתבחינים.
9. אישור פרוגרמה לשטחי ציבור – מתן ארכה נוספת להחלטת מועצה שניתנה מיום 11.1.2015 ולאפשר ארכה נוספת עד ליום 31.12.2015.
10. אישור חבר לדירקטוריון רימונים חברה כלכלית למר יונה ברגור, בכפוף לאישור משרד הפנים וועדת המינויים.
11. אישור חבר הנהלה, לאייל צור לעמותה העירונית לחינוך וספורט רמת השרון, בכפוף לאישור משרד הפנים וועדת המינויים.
12. שונות

תוספת לסדר היום:

13. שאילתה של חברת מועצת העיר גב' נורית אבנר בנושא: אכיפת איסור חניית אוטובוסים בחניות כחול-לבן כנהוג בערים אחרות.
14. הצעה לסדר של חברת מועצת העיר דברת וייזר, לסגירת שערי בתי הספר החל מהשעה 23:00 ועד לשעת הבוקר בימי חול, ובמהלך סופי השבוע החל מיום שישי בשעה 19:00 ועד יום שבת עד השעה 10:00 בבוקר.
15. שאילתה של חברת מועצת העיר גב' דברת וייזר בנושא: פיקוח ובקרה על איכות המים במזרקת המים בפארק הנצח ברמת השרון, בהמשך לכתבת תחקיר שהועלתה בערוץ 10.

גב' שירה אבין: ערב טוב, אני מתכבדת לפתוח את ישיבת מליאת מועצת העיר שמן המניין שמספרה 19. לפני שאנחנו מגיעים לסדר היום אי אפשר מבלי להתייחס לימים הקשים שמדינת ישראל עוברת, ולאירועים שבעיני לא ניתן להתעלם מהם. לא ניתן להישאר אדישים אליהם ולא לגנותם בכל לשון של גינוי. אני חושבת שהדבר היחיד שכרגע אנחנו יכולים לעשות, מעבר לגינוי כל אלימות מכל סוג שהיא, זה לקום דקה ולעמוד גם לזכר הנערה, שלצערנו לאחר שנפצעה נפטרה, וגם לזכרו של התינוק שלא עשה שום דבר ונשרף ומת בייסורים קשים. אני מבקשת מכולם שנעמוד רגע לזכרם. אפשר לשבת.

אני מבקשת שני דברים. קודם כל, לשמור על שקט. יש לנו הרבה נושאים על סדר היום, והפרעות ודיבורים כאלה או אחרים רק יפריעו לנו להתקדם בסדר היום, להגיע לכל הנושאים ולגעת בכל הנושאים. לכן אני מבקשת גם מהקהל לשמור על שקט. מה שאני רוצה לבקש בנוסף זה שגם אנחנו, כדי שלא נצטרך להיות פה עד מחר בבוקר, ויש הרבה נושאים וכן הגיעו גם שאילתות וגם הצעות לסדר וכולן נמצאות כאן היום, אבל בואו כולנו נהיה יעילים. נעשה ונעבור על הדברים בצורה מסודרת. מי שיש לו מה להגיד – יעיר. אני כבר אומרת שאין לי שום כוונה שכל הצעה או כל שאילתא יקחו מחצית השעה וגם לא 20 דקות כי זה נראה לי מיותר לחלוטין. נהיה ענייניים ונתקדם. יש לנו שתי שאילתות ואחר כך נעבור להצעות לסדר.

13. שאילתה של חברת מועצת העיר גב' נורית אבנר בנושא: אכיפת איסור חניית אוטובוסים בחניות כחול-לבן כנהוג בערים אחרות.

גב' שירה אבין: השאילתא הראשונה היא של חברת המועצה נורית אבנר. נורית את רוצה להקריא אותה?

גב' נורית אבנר: כן, תודה. מדוע העירייה אינה מייצרת אכיפה משמעותית בפארק ואוסרת על אוטובוסים רבים הבאים מחוץ לעיר לתפוס חניות תושבים בכחול-לבן, תוך מניעת האפשרות מלחנות את הרכב הפרטי כבכל עיר אחרת.

גב' שירה אבין: אוקי, אז קודם כל זאת התפרצות לדלת פתוחה כי אנחנו בוועדת התנועה, שהייתה לפני בערך חודש, קיבלנו החלטה. רק את כל האישורים, כמו תמיד, על ידי המשטרה אנחנו צריכים עוד לקבל. אבל ההחלטה שהתקבלה שם היא שאוטובוסים יותר לא יעמדו ברחוב הנצח בכלל. הדבר היחיד שניתן להם לעשות זה להגיע, להוריד או להעלות ילדים או נוסעים ולאחר מכן להתפנות מרחוב הנצח.

גב' נורית אבנר: אז מתי זה הולך להכנס לתוקף?

גב' שירה אבין: אני מקווה שתוך שבוע נקבל את התשובה הסופית והאישורים של משטרת ישראל. יושב נציג גם שם אתנו, אבל בכל זאת צריך אישור של המועצה. ברגע שנקבל את האישור הדברים האלה יהיו. כרגע, בלי שום קשר ובמהלך השבועיים האחרונים, הפקחים קיבלו הוראה לאכוף את הדברים. אוטובוסים שנמצאים שם-

גב' נורית אבנר: עכשיו בדרך לכאן כשנסעתי ראיתי אוטובוס חונה.

מר יעקב קורצקי: וראיתי גם את הפיקוח.

גב' שירה אבין: לא אמרתי שהם לא עומדים.

מר יעקב קורצקי: נכון? מהצד השני עמדו הפיקוח וישר נתן להם ב-. ראיתי אותם.

גב' נורית אבנר: כשאני עברתי הוא עוד לא היה.

גב' שירה אבין: הפקחים נותנים להם דוחות. הם קיבלו הנחייה כזאת ובמהלך השבועיים האחרונים לפחות ניתנה הנחיה והם מבצעים את זה הלכה למעשה.

גב' נורית אבנר: תודה רבה.

עו"ד אבי גרובר: אפשר מילה? הנוהל הזה שמשתרש, שכל פוסט בשבוע שלפני ישיבת מועצה באיזה פורום רמת שרוני הופך לשאילתה פה וזה, זה קצת עושה צחוק מהמוסד של השאילתה. רוצה לברר איפה עומדת ניידת הפיקוח. בשביל זה לא צריך שאילתה וכל מיני דברים. השאילתות נועדו לעניינים שהם באמת נושאים מהותיים בניהול העירייה, שקשה לברר אותם אחרת. הנוהל הזה שכל הפוסטים בשבוע שלפני ישיבת מועצה הופכים פה לשאילתות והכל זה קצת עושה צחוק מכל מה שקורה.

מר טל עזגד: אתה רוצה להלחם בפייסבוק עכשיו?

עו"ד אבי גרובר: לא, אבל לא חייבים כל דבר להביא לפה למועצה.

מר טל עזגד: כל דבר. גם כשהפורום מחליט שלא מוציאים החוצה לפייסבוק ומוציאים לפייסבוק בשביל-, אז מוציאים.

עו"ד אבי גרובר: ואחרי זה כותבים אני הובלתי את הפיקוח ואת הזה. בזכותי היו פקחים.

14. שאילתה של חברת מועצת העיר גב' דברת וייזר בנושא: פיקוח ובקרה על איכות המים במזרקות המים בפארק הנצח ברמת השרון, בהמשך לכתבת תחקיר שהועלתה בערוץ 10.

גב' שירה אבין: השאילתה השנייה שעל סדר היום זה שאילתה של חברת מועצת העיר, דברת וייזר. דברת, את רוצה להתייחס אליה בבקשה?

גב' דברת וייזר: קודם כל, כתבתי את זה ביום חמישי כשבעצם הפרומו של כתבת התחקיר שודר. היה חשוב לי לכתוב את זה באמת לפני כדי שזה יוכל להכנס לסדר היום. אני חייבת להגיד, שבכל מקרה גם מהנתונים של אותה כתבת תחקיר אי אפשר היה ללמוד יותר מידי. הם די רפרפו לגבי הנתונים של רמת השרון ולא התמקדו יותר מידי בתוצאות

של הבדיקות האלה. באותה הזדמנות רציתי בבקשה לשאול האם מתבצעות בדיקות מים שוטפות לאיכות המים במזרקה העירונית, כי אני מבינה שאותה בדיקה לא הייתה בדיקה שוטפת, אלא בדיקה סמויה של אותה חברת ברקוד או משרד הבריאות. על ידי מי מתבצעות הבדיקות האלה? האם זה נעשה על ידי גורם חיצוני או על ידי חלק ממחלקת התחזוקה של הפארק. באיזה תדירות זה נעשה? האם קבלנו איזה שהם התראות? מהם הצעדים שנקטנו מאז אותה התרעה וכו'.

גב' שירה אבין: אוקי, אז לפני שפרח תתייחס בצורה מפורטת, מה שחשוב להגיד זה שאנחנו עומדים בקשר ישיר עם משרד הבריאות. גם המהנדסת שם שאחראית על כל הנושאים בקשר צמוד גם עם מהנדס העיר. בכל מקרה, לגבי ההתייחסות הספציפית פרח תיתן תשובה, אבל אנחנו עומדים איתם כל הזמן בקשר, ומודעים לזה שגם הם עושים בדיקות וגם לנו יש את הבדיקות שלנו.

גב' פרח מלך: אני אשיב למרות שמי שאחראי על התחזוקה של מתקני המשחק בפארק זה החברה הכלכלית אבל בכל מקרה. יש התקשרות עם חברה שקוראים לה נ.ע. לבה. היא נותנת בעצם את התחזוקה של פארק המים, בכל מה שקשור למתקני מים שלה. החברה מבצעת בדיקות תחזוקה שוטפות על ידי מערכת מחשוב וצוות מקצועי, בהתאם לערכים הנדרשים על ידי משרד הבריאות. ככל שיש חריגה מהערכים הנדרשים על פי חוק המערכת מפסיקה לפעול באופן אוטומטי. אין סכנה לציבור המשתמשים.

בפארק הנצח מתבצעות בדיקות שוטפות בכל רגע נתון על ידי מערכת מחשב מתקדמת, המשדרת נתונים בכל רגע נתון לאתר האינטרנט של חברת המערכת, שעליהם עובר בודק מוסמך מטעם החברה מידי יום. מדובר בבקר ממוחשב הבודק כלור, PH ועכירות. בכל חריגה של תוצאות הבדיקה מהנתונים המוכתבים על ידי משרד הבריאות המזרקה מפסיקה לעבוד באופן אוטומטי על ידי המערכת. כל הנתונים נשמרים בכל מקרה בהיסטוריית הבקר הממוחשב באינטרנט.

בבדיקת כתבת התחקיר נבדק גם פארק הנצח. כל התוצאות היו תקינות בבדיקות החיידקים, כלור ובדיקת Ph למעט בבדיקת עכירות שזוהתה עוד קודם לכתבה, טופלה ותוקנה. זאת הסיבה שבשבת ה-26.7 המתקן לא עבד. בעיית העכירות, שזוהתה במערכת וטופלה, נגרמה בגלל חול מלוכלך ממסנן החול. עתה ערכי העכירות ויתר הערכים תקינים לגמרי.

גב' דברת ויזר: זאת אומרת שזה בקר אוטומטי?

גב' פרח מלך: זו מערכת ממוחשבת בעצם שעובדת. ברגע שיש איזו שהיא תקלה המערכת עוצרת והמתקן לא עובד יותר וזה מה שקרה גם ביום שבת.

גב' דברת ויזר: זאת אומרת, הם לא הפתיעו במכתב שהם כתבו.

גב' פרח מלך: לא, הם פשוט הגיעו כשהמערכת כבר בעצם לא עבדה. המערכת כבר תקינה. אנחנו ממתנינים רק למשרד הבריאות שיגיע ויאשר לנו את הפתיחה של זה מחדש בגלל המכתב שלהם.

גב' דברת ויזר: ועכשיו בינתיים המתקנים עדיין לא?

גב' פרח מלך: המתקן סגור עד שמשרד הבריאות לא יבוא ויבדוק את כל הערכים – הוא סגור.

עו"ד אבי גרובר: דוד מקבל ביום, פעם בשבוע, איזה משהו שמסכם את כל הממצאים האלה?

גב' פרח מלך: תצטרך לשאול אותו. אני רק נתתי את התשובה. הוא לא האחראי...

עו"ד אבי גרובר: אפשר לעשות משהו כזה, שאותה חברה תצטרך להוציא איזה שהוא פלט.

גב' פרח מלך: זה לא בעיה. זה הכל אינטרנטי.

גב' דברת וייזר: החברה הזו נ.ע. לבה היא מתחזקת אבל מי שאחראי עליה זו החברה הכלכלית, מפעילה אותה,

גב' פרח מלך: נ.ע. לבה בעצם התקינה את המתקנים בפארק. היא גם נותנת את האכיפה השוטפת במסגרת-. אני אומרת, מי שהתקין את המתקנים בפארק זה נ.ע. לבה. ככזאת היא גם מוקד התחזוקה כי אין מתקנים כאלה. זה דבר די ייחודי כאן. יש לנו הסכם התקשרות אתם באמצעות החברה הכלכלית. הם נותנים בעצם את התחזוקה השוטפת של המתקנים והבדיקות האלה הן שגרתיות. הם הגיעו כשבאמת הייתה איזו שהיא בעיה במערכת-

גב' דברת וייזר: והם אלה שגם בודקים את בדיקות המים של הבריכה האקולוגית שיש? או שזו חברה אחרת?

גב' פרח מלך: לא, זו חברה אחרת. טל, מה רצית לשאול? לא? אוקיי.

מר עידן למדן: רק שניה. מתי זה אמור לחזור מחדש?

גב' פרח מלך: ברגע שמשרד הבריאות יגיע, יבדוק ויתן לנו אוקיי כי הוא ביקש מאתנו לסגור עד לבדיקה חוזרת שלו.

מר עידן למדן: והעכירות הזאת שאת אומרת?

גב' פרח מלך: טופל.

מר עידן למדן: זה לא אוטומטי כמו שאר הדברים?

גב' שירה אבין: יש מצב שזה מתריע. זה התריע ואז היה צריך-

גב' פרח מלך: זה התריע. זה קרה בשבת.

גב' דברת וייזר: נכון מה שאת אמרת. זה לא בודק את זה אוטומטית. הבקר אוטומטי בודק כלור, PH וחידקים – הסטרפטוקוקוס וכל חיידקי אי-קולי.

גב' פרח מלך: נכון אבל זאת המערכת. זיהתה אותה ביום שבת. ביום ראשון כבר הגיעה לשם מישהי.

גב' שירה אבין: עכירות זה פרמטר אחר, אבל כשיש עכירות, מה שעשו במידי כשגילו את זה החליפו את המסנן. זהו. למרות שהכל בסדר עד שלא יהיה אישור ממשרד הבריאות אנחנו לא נפתח, גם אם הילדים מאוד יצטערו.

עו"ד אבי גרובר: יש תלונות על הצללות.

גב' שירה אבין: תוכל להגיש בחודש הבא.

עו"ד אבי גרובר: אני אגיש שאילתה לחודש הבא. מהם ההצללות בפארק כי אין מספיק-

מר עידן למדן: שאילתה שאתה יכול לשאול זה למה עקרו פרחים מוגנים ... המשתלות. פרחים שסומנו באדום. פרומקין, אפרופו הדיון שלנו במש/1. ... שלמה של פרחים אדומים מוגנים.

גב' שירה אבין: אנחנו רוצים עכשיו לעבור להצעה הראשונה על סדר היום. אתה יכול להמשיך בשוונג, אבל לגבי ההצעה לסדר שלך – הצעה של חבר מועצת העיר עידן למדן בדבר מינוי פקח ייעודי למחלקת רישוי עסקים ושילוט.

1. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, עידן למדן, בדבר מינוי פקח ייעודי למחלקת רישוי עסקים ושילוט.

מר עידן למדן: אני לא רוצה להקריא מחדש את כל מה שכתבתי כי אני מניח שאנשים קראו, אבל זה באמת שהרבה הרבה פעמים אני מגיע גם בוועדת השילוט וגם בוועדות אחרות, וגם אנחנו רואים בשנה האחרונה יחד עם הקמת המנהלת לניסיון לטפל בחזות העיר, בעיקר בסוקולוב ואוסישקין, אנחנו רואים תלונות חוזרות ונשנות. פגישות שהיו עם שרי חובב העלו פעם אחר פעם את התלות שלה במחלקת הפיקוח, ובחוסר של מישהו שמלווה אותה לתפוס online. לדוגמא בעבירות בעיקר בתחום השילוט אבל גם עבירות שעושים בתי עסק כאלה ואחרים, וכל הניסיונות להגיע להבנות לא הואילו.

לפיכך, אני חשבתי שצריך להיות פקח שייועד אליה מהמחלקה, שיהיה ת"פ שלה במידה והיא תחליט ביום זה או בשבוע שהיא יכולה להביא את הפקח או להחזיר אותו לצורכי פעילות שוטפת, בהתאם לתוכנית העבודה שהיא תקבע אז היא תחזיר אותו חזרה ל... לצרכיו. אבל כדי שבאמת נוכל פעם אחת ולתמיד לתת מענה באופן שוטף ויומיומי לכל הבעיות האלה שפוגעות גם במרחב הציבורי, גם בחזות הדרכים, גם פגיעה באיכות החיים של התושבים ואני לא רוצה לפרט את הכל. זאת ההצעה.

גב' שירה אבין: יפה. אז אני רוצה להתייחס. אנחנו כבר לא פעם אחת בתוך וועדות השילוט דנו בנושא הזה. אני חושבת שכל חברי וועדת השילוט לדורותיה חשבו שהנושא הזה נכון וראוי. בשיחה שפרח ואני קיימנו גם לפני הישיבה יחד עם שרי, החלטנו שבאמת הפעם יש מקום לייחד כי אם אנחנו לא נייחד מישהו שיתעסק רק עם הנושא הזה, הנושא ימשיך ליפול בין הכסאות, לאור בעיות כאלה ואחרות שאנחנו נתקלים בהם. לכן אנחנו נמנה את מי שגם מתוך הפקחים הוסמך לצורך הנושא הזה ויש לו כבר הסמכה כדי שלא יגרר זמן. נוכל לקחת אותו לצורך העניין.

מר עידו כחלון נכנס לחדר

מר עידן למדן: ראוי שבאמת אחד שכבר מכיר.

- גב' שירה אבין:** זה מה שאני אומרת.
- מר עידן למדן:** מאלה שהכי ליווה את המחלקה.
- גב' פרח מלך:** לא, הוא גם עבר הכשרה. אותו פקח גם עבר הכשרה בנושא של רישוי עסקים ולכן הוא יעבור.
- מר טל עזגד:** זאת אומרת שלא תהיה פגיעה במחלקת הפיקוח?
- גב' פרח מלך:** לא.
- מר טל עזגד:** אפשר לשחרר בן אדם, מה שקודם בלתי אפשרי היה כל הזמן?
- גב' פרח מלך:** לא, אנחנו פשוט נקלוט פקח אחר.
- מר טל עזגד:** אה, כן לקלוט?
- גב' פרח מלך:** כן.
- מר טל עזגד:** אז זה עוד משרה בקיצור?
- גב' שירה אבין:** לא עוד משרה. יש לנו משרות פנויות לפקחים שלא אויישו.
- מר יעקב קורצקי:** מדברים על זה כל ועדת שילוט להכניס את הבן אדם הספציפי הזה.
- גב' שירה אבין:** אנחנו כל הזמן רוצים לאייש.
- עו"ד אבי גרובר:** זה לא עוד תקן אבל כן, יקלטו לעבודה עובד חדש.
- גב' נורית אבנר:** כמה כאלה יש, שירה?

מר טל עזגד: זה לא שירה. זה כבר שנים אומרים לנו – אין, אין, אי אפשר לשחרר זה. כאילו פתאום בקלילות כזאת. ---לא כל שאלה שלי פוליטית. יש גם שאלות בעניין העיר.

מר עידן למדן: אז אנחנו לא יכולים. אנחנו רואים את זה ביחד בוועדה. מזה נבע פעם אחת ומהתשובות האלה. מחכים, מחכים, מחכים ובמשך שנים אין אחד שהוא ת"פ שלה, אלא תמיד היא תלויה פה ל-3 שעות שנותנים לה, פה ל-3 שעות שנותנים לה.

מר טל עזגד: אגב, חברי הוועדה לדורותיהם אני חושב שיסכימו גם בזה שלא מספיק פקח אחד בעניין הזה.

גב' שירה אבין: בוא נתחיל.

מר עידן למדן: כרגע עדיף אחד שכפוף מ-15 שבכלל לא. ובלי קשר, אני מניח שכולנו מסכימים שצריך להוסיף, כנראה, עוד פקחים למחלקה כדי לייעל את מכלול העבודה.

גב' שירה אבין: אני אומר עוד דבר אחד כי אני חושבת שדי מיצינו את הנושא. אנחנו כולנו מנסים, בהרבה מאוד מכרזים שחוזרים על עצמם, לגייס עוד פקחים. יש לנו גם היום תקנים. מאחר ויש מישהו שגם עבר את ההסמכה, גם רוצה להיות בתפקיד הזה ויש לו גם את ההסמכה, אנחנו יכולים לעשות את זה בנושא הזה. הוצאנו גם בלי שום קשר מכרז לפקחים נוספים – לקלוט.

מר יעקב קורצקי: אפשר התייחסות קלה, ברשותכם? קשה לי אבל אחרי 7 שנים אני נאלץ להסכים עם עידן במשהו. זה נובע מה-פי-גלילות, לפי דעתי יותר, מהתחלופה שם עם כל הדגלים. זה מכניס המון כסף ולכן אני חושב שזה יהיה באמת.. ואני מברך אותך עידן.

גב' שירה אבין: טוב. אנחנו רק צריכים להצביע על הנושא בכל מקרה כי זו הצעה לסדר.

גב' נורית אבנר: שאלתי כמה משרות פנויות של פקחים יש. זה עוד לא?

גב' שירה אבין: כמה משרות פנויות? פרץ פשוט לא נמצא, אז אני לא כל כך יכולה לענות במקומו.

גב' נורית אבנר: זאת אומרת שהם קופצים על המשרה?

גב' שירה אבין: אנחנו מנסים הרבה זמן לגייס. לא תמיד מצליחים אבל אנחנו נמשיך לנסות, ואני מקווה שגם יהיו אנשים מתאימים וראויים להיות בתפקידים. זה תפקיד מאוד חשוב. ההצעה כמו שהיא: "יופנה או ימונה באופן מיידי ממחלקת הפיקוח פקח ייעודי למחלקת רישוי עסקים והשילוט". רצוי פקח מיומן. אז בכל מקרה זה פקח מיומן ומקצועי שכבר עבר הסמכה בנושא. "הפקח יהיה כפוף למחלקת רישוי עסקים ושילוט בלבד ויפעל בהתאם להנחיותיה והוראותיה ולתוכנית עבודה של המחלקה". מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 133: הוחלט פה אחד כלהלן: מינוי פקח ייעודי שיהיה כפוף בלעדית למחלקת רישוי עסקים ושילוט, אשר יופנה או ימונה באופן מיידי ממחלקת הפיקוח.

2. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, אבי גרובר, בנושא קבוצת הכדורגל עירוני רמת השרון, החומר המפורט יועבר בהמשך.

גב' שירה אבין: אנחנו הולכים לפי סדר היום. אנחנו לא יכולים לפני שאנחנו מסיימים הצעות לסדר לעבור לנושאים הבאים. ההצעה השניה לסדר היא הצעה של חבר

מועצת העיר, אבי גרובר, בנושא קבוצת הכדורגל עירוני רמת השרון. יש לנו את החומר.
אבי, אתה רוצה בבקשה?

עו"ד אבי גרובר: בכמה מילים. את ההתנהלות אחורה אני מניח שחלק מהאנשים מכירים, ואנחנו עכשיו פה לא כדי לשפוט את מה שהיה אחורה. קבוצת הכדורגל צברה במהלך השנים חובות שנבעו מבאמת איך שהיא התנהלה. פה דנו בזה כמה פעמים והחלטנו- הוקמה איזו שהיא מן ועדה שכוללת את יעקב, את דברת ואותי ואנחנו בחנו את כל הפעילות ואיך אנחנו יוצאים מפה קדימה כשכמה דברים עמדו, מה שנקרא, לנגד עינינו מהבחינה הזאת.

אחד, אי קיום החוב באיזה שהוא מובן שבו הקבוצה קיבלה תמיכה מעבר למה שוועדת התמיכות נתנה באיך שלא יקראו לזה – זה לא יכול להמשיך יותר. הקבוצה יכולה לקבל כסף רק מתוך התמיכה. שניים, איך רואים איך בכל זאת משאירים את הקבוצה בחיים.

אני אישית מאמין שיש מקום לקבוצה הזאת. זו קבוצת בוגרים טובה. זה מקום שבו הנוער יש לו לאן להתקדם, והנערים רואים קדימה את הנוער ואחרי זה את הקבוצה ולכן זה חשוב. יש אלף, פלוס מינוס, ילדים שפעילים בתוך הקבוצה הזאת וזה שיש להם מקום להגיע אליו ולשאוף אליו זה דבר חשוב. אישית אני חושב שלהיות בליגת על בקבוצה כמו רמת השרון זה הרבה מעל היכולות שלנו. אנחנו לא יכולים אלא אם כן מישהו פרטי לוקח את זה. כל זמן שזה נסמך עלינו זה טוב מאוד שהם נמצאים איפה שהם נמצאים.

אנחנו לא צריכים להתערב בניהול שלהם, אבל מה שחיפשתי פה לעשות, ומה שאנחנו הובלנו פה ומה שאני מביא היום זה דבר כזה – הם צריכים סדר גודל של 1.5 מיליון ש"ח כדי שהם יוכלו לעמוד בכל ההתחייבויות שלהם ובכול. הם מבינים ואני חושב שהם עשו עבודה באמת.. וצריך לתת מילים טובות פה גם לגור וגם לליאור, שעשו עבודה מאוד רצינית בכמה חודשים האחרונים.

הם הבינו שההתנהלות שהייתה לא יכולה להמשך, שיש אחריות תקציבית ויש להם אחריות, ובעצם זה שהם באים אלינו לבקש כסף הם צריכים גם להתנהל בהתאם. הם בנו תקציב מאוזן. הם באמת הורידו בצורה משמעותית את החובות, והם מבינים שאת ההלוואה הזאת הנוספת שהם מבקשים ואת כל העלויות שנובעות ממנה כמו הפיקוח והבקרה, הם יצטרכו להחזיר מתוך התמיכות שיש להם.

למעשה מה שבנינו פה זה פורמט בו הם מחזירים את ההלוואה מתוך הכספים של התמיכות. אנחנו שמים, אנשים, גורמים מקצועיים, רו"ח בועז גזית שגם נמצא פה ושמלווה גופים רציניים. מה אמרת ליי? הבימה, בית חולים הדסה, נכון? זה הגופים שהוא ליווה וביקר אותם. עו"ד מוטי בר-לב. התפקיד שלהם יהיה ללוות את הפעילות של הקבוצה, לראות שיש מספיק כסף בתוך התקציב שלהם. קודם כל להבטיח את החזר ההלוואה ורק אחרי זה הם יוכלו לעשות כל מיני דברים אחרים. הם ילוו אותם גם בכל התהליך השוטף. למרות שעוד פעם, אנחנו כפוליטיקאים זה לא נכון שנבוא וננהל במקומם את הקבוצה. באמצעות האנשים שלנו אנחנו מבטיחים את החזר ההלוואה.

אם לא הייתם נותנים את זה עכשיו העירייה הייתה צריכה לשים 1.4 מיליון ש"ח מהכיס שלה מיד. מה שכרגע אנחנו עושים זה שאנחנו נותנים לקבוצה הזאת את האפשרות להמשיך להתקיים. אנחנו מבטיחים שאנחנו לא נצטרך לשים עוד כסף משלנו. פורמאלית מה שאנחנו צריכים לאשר עכשיו זה לצאת למה שנקרא 'קול קורא', שבו מודיעים לגופים מתמחים ... במצוקה. הוא יוכל להגיש בקשה. אנחנו לא יודעים על גופים כאלה כרגע.

דרך אגב, עוד מילה. גם נחתם הסכם בין קבוצת הכדורגל לבין אגודת הספורט ש-20% מהתמורה שמתקבל על השחקנים שנמכרים הולך לאגודת הספורט. אז באיזה שהוא מקום זה גם מחזק את הקשר בין האגודה שגידלה את השחקנים לבין הקבוצה. אני חושב שזה דבר שהוא-

20% חתום סופית?

מר עידן למדן:

עו"ד אבי גרובר: כן, חתום. הנה, ההסכם פה מונח בפנינו. שני הצדדים חתומים.

מר רפאל בראל: מכאן אף אחד לא קורא.

עו"ד אבי גרובר: אתה יכול להאמין לי. אני יכול לתת לך. קח. ואנחנו מאשרים כרגע את הקול קורא הזה.

מר רפאל בראל: זה לא יהיה נכון שרואה החשבון יסביר את הבקרה הזאת?

גב' נורית אבנר: ואם אפשר להגיד לנו גם כמה זה יעלה לנו הליווי הזה.

עו"ד אבי גרובר: זה עולה לקבוצה. זה לא עולה לנו כלום.

גב' דברת וייזר: אבל זה חלק מהמיליון וחצי?

עו"ד אבי גרובר: אבל עוד פעם. ההחזר של המיליון וחצי, כל ההחזר של המיליון וחצי מתוך המקורות של הקבוצה. עיריית רמת השרון לא.. כל הריבית, ההחזר של ההלוואה, עלויות הפיקוח – הם יסכימו ביניהם על הסכומים.

גב' נורית אבנר: גם לא לליווי?

גב' דברת וייזר: לא הבנתי מה אתה אומר עכשיו. סליחה אם זה שברור לך שלאור העובדה שאני ליוויתי את הנושא הזה איתך אני כמובן תומכת בך וזה צעד נכון. מה שלי הפריע ואני אמרתי את זה ביום שישי ואני עדיין לא הצלחתי להבין מה התשובה שלך זה מדוע- קודם כל, המיליון וחצי בהכרח, ולא משנה איך אתה מסתכל על זה, כולל את הסכום של הליווי והבקרה. הוא כולל.

עו"ד אבי גרובר: נכון.

גב' דברת וייזר: זה לא משנה איך תסתכל על זה.

עו"ד אבי גרובר: ברור, נכון.

גב' דברת וייזר: אילולא הליווי הסכום היה נמוך יותר.

עו"ד אבי גרובר: קצת נמוך יותר.

גב' דברת וייזר: או לחילופין הוא היה הולך לקבוצה לטובה של לא יודעת מה של משהו אחר.

(מדברים ביחד)

גב' דברת וייזר: בוא, זה כבר גישה ניהולית. אם מישהו חס וחלילה לא סומך על המנהלים שלו אז אתה יודע, צריך להחליף את המנהלים חס וחלילה וזה לא מה שאני אומרת פה. יש פה מנהלים מדהימים. אני לא יוצאת מהנקודה הזאת. כמו שאתה אמרת ואני לא אכנס לזה, דברת על התנהלות מסויימת, וזה בכלל לא קשור לאנשי מקצוע המדהימים שיושבים כאן ועשו עבודה מצויינת. זה שהייתה התנהלות בעייתית וזה שמערכת יחסי הגומלין בין העירייה לגזברות לקבוצה הייתה התנהלות מסויימת – היא הייתה התנהלות מסויימת. לא הייתי שם ולא רוצה להכנס לשם. אבל עכשיו העובדה היא שיש מנהלים שעשו עבודה מדהימה, שישבו וחסכו פה 30% בעלויות של הספקים שלהם וחתכו מעל ומעבר. עכשיו, לפי מה שאני מבינה, העירייה החליטה שהיא מבקשת עוד את אותו ליווי של בקרה חיצונית.

מר יעקב קורצקי: זה את בקשת את הבקשה הזאת לפני חצי שנה אצלי במשרד.

גב' דברת וייזר: כן, אבל לא של עורך דין- אבל תן לי לסיים ואני אסביר לך. אמרנו שאנחנו צריכים ואני מזכירה לך, יעקב – אתה הסכמת עם זה שאמרנו שאנחנו צריכים שתהיה לנו בקרה, לא רק דרך אגב להפועל ניר, אלא גם לכדורסל ולכל הקבוצות הנתמכות.

מר יעקב קורצקי: נכון. אני עומד על זה גם עכשיו אבל-

גב' דברת וייזר: יפה וזה מה שאני חושבת. אין שום סיבה שדווקא להם נדביק עכשיו איזו בקרה חיצונית. אם כבר, בוא נעשה ושתהיה לנו אפשרות לבדוק את כל הגורמים הנתמכים ואת כל העמותות הנתמכות.

עו"ד אבי גרובר: דברת, אבל יש לנו.

מר עידן למדן: אין עוד עמותה שטופלה באותו האופן.

(מדברים ביחד)

גב' דברת וייזר: מה שאני אומרת, הכישלון הוא לא הכישלון של הגורמים המנהלים. הוא הכישלון באיך שזה עבד.

גב' שירה אבין: אני מבקשת שלא תדברו כולכם ביחד כי אנחנו לא יכולים לשמוע אחד את השני. כל אחד ידבר בזמנו ונוכל להקשיב אחד לשני.

גב' רותי גרונסקי: ואולי תשאלו שאלות ולא נאומים.

גב' דברת וייזר: עכשיו, המיליון וחצי שקלים האלה כוללים את הסכום הזה. ברור שהם ישלמו את זה כמו שהם ישלמו. עכשיו יפרסו את כל ההלוואה, כולל ההלוואה הבאה ותשלומי הריבית, בוודאי. זה חלק מזה כי הם עכשיו מחזירים את כל התשלומים האלה. זה בתוך התקציב שלהם. אבל אי אפשר להתעלם מזה שזה נמצא שם.

עו"ד אבי גרובר: נכון.

גב' דברת וייזר: זה לא הוראה חיצונית שעכשיו התאחדות הכדורגל או איזה שהוא גוף חיצוני, ותגיד לי אם אני טועה, דרש את הדרישה הזאת. נכון? זו דרישה פה של העירייה.

מר יעקב קורצקי: ממש את לא מדברת לעניין. הדרישות בכדורגל הישראלי השתנו לגמרי.

גב' דברת וייזר: אוקיי, האם ההתאחדות לכדורגל דרשה את המינוי של רו"ח ועו"ד? עזוב רו"ח. רו"ח צריך ללוות.

מר יעקב קורצקי: זה אנחנו ביקשנו. אני, את ואבי.

גב' דברת וייזר: יפה. אז אל תגיד שזה ההתאחדות לכדורגל.

עו"ד אבי גרובר: דברת, אני יכול לענות לך? קודם כל יש בקרה לקבוצות. היא כבר קיימת שנים. יש סוג מסויים של בקרה שקורה. רו"ח גזית כבר בודק בשבילנו. אנחנו כל שנה מקבלים איזה שהוא דו"ח על הקבוצה. אנחנו נותנים פה כסף ציבורי ואנחנו צריכים את הכסף הציבורי הזה להבטיח שקודם כל מותרת ההלוואה ואין מה לעשות, ושלא ייקחו את זה אישית לאור ההתנהלות שהייתה בעבר. אנחנו עושים פה בקרה עוד יותר אדוקה. ישבו הנציגים שלנו. הם יהיו מורשי חתימה בתוך החשבון שבו הכסף של התמיכות שלנו עובר, ואם אין שם מספיק כסף כדי להחזיר את ההלוואה אז אין מה לעשות. הם לא יחתמו ולא יתנו להם לשלם לדברים אחרים.

גב' דברת וייזר: אוקיי, מעולה.

עו"ד אבי גרובר: עכשיו, הם יצטרכו להסתדר. בגלל שזה כסף שלהם הם ישבו מולם. הרו"ח ועורך הדין מטעמנו יודעים מה הם מצפים מהם. הם יצטרכו לשבת מול האחראים בתוך הקבוצה והם יצטרכו להגיע לעמק השווה. למה לא כתבתי את זה? אחד, כי אני לא לוקח את הסכמי שכר הטרחה של כל גוף פרטי ואני מפרסם אותם בכל מקום. זה לא כל כך נהוג. שתיים, הם יצטרכו להחליט מה היקף הבקרה ובהתאם לזה הם יקבעו ביניהם כמה כסף משלמים. אני לא רוצה שתם לזרוק פה מספרים, אבל הם יסכימו ביניהם ומה שהם יסכימו – זה כסף שלהם. שהם יסכימו ביניהם. למה אני צריך להתערב ושתם לפרסם פה מספרים?

גב' דברת וייזר: כי אלף, זה לא סתם. אתה בטח לא תפרסם סתם. אתה תגיד דברים שהם בדוקים ולא תגיד דברים שהם סתם. אבל דווקא בגלל שמדובר בכסף ציבורי

ובוא, יעקב, אני בעד הבקרה הזאת. אתה יודע מי כמוני. אני אמרתי שאנחנו צריכים לבדוק אותם. זה לא מה שאני- קודם כל צריך להיות ביקורת-

מר יעקב קורצקי: אז איך עושים את זה? זה הדבר הכי נכון.

עו"ד אבי גרובר: יש מורשי חתימה. יש-

גב' דברת וייזר: אבל אני שאלתי שאלה פשוטה. מה השכר טרחה? למה כל כך

קשה להבין? זה מפריע לי.

מר יעקב קורצקי: זה יתפרסם. ברגע שהם יסגרו את זה, זה יתפרסם.

עו"ד אבי גרובר: אני לא יודע למה חייבים לפרסם. סתם שאלה, למה כל כך חשוב

לך? מה זה נותן לך?

גב' דברת וייזר: כי אני רוצה לדעת אם זה סכום שהוא נשמע סביר ביחס למיליון

וחצי שקל.

עו"ד אבי גרובר: אבל זה בעיה שלהם.

גב' דברת וייזר: האם מדובר במאות אלפי שקלים או עשרות אלפי שקלים?

עו"ד אבי גרובר: הם מוכנים ומסכימים לקחת אותו. למה אני צריך להגיד לו מה

הוא צריך לפרסם?

גב' דברת וייזר: אבל את המיליון וחצי שקל הוא לא סתם מצצנו מהאצבע. רגע,

אז יש לי שאלה, אבל אם זה לא יספיק להם?

עו"ד אבי גרובר: אני עונה לך. הם מפרסמים דו"ח פעם בשנה שמכינים יחד

איתך, נכון?

רו"ח בועז גזית: אולי אני אסביר אם אפשר?

גב' שירה אבין: אנחנו נשמח. כן, בועז.

רו"ח בועז גזית: קודם כל הקול קורא יוצא לכל מוסד במצוקה. הוא לא יוצא ספציפית לאף עמותה. כל מוסד שירצה לגשת ויעמוד בקריטריונים ובתבחינים שיפורסמו, וזה אמור להיות מאושר על ידי ועדת התמיכות, יוכל לגשת ובהתאם לקריטריונים אם הוא יעמוד בהם הוא יקבל. זו נקודה ראשונה. נקודה שנייה לגבי הליווי. אנחנו בודקים בדרך כלל את העמותות בדיעבד. זאת אומרת, הם מגישים אחרי שהם ביצעו. כלומר ב-2015, אחרי שהם ביצעו את מה שהוקצה להם ב-2014, אנחנו בודקים את הדוחות ביצוע שלהם. עכשיו, זה נעשה בדיעבד.

בדרך כלל ואני עובד די הרבה עם המדינה שנותנת תמיכות. גם למשל מועצות דתיות. עשרות מועצות דתיות מקבלות תמיכות מטעם משרד הדתות. גופים במצוקה מטעם משרד האוצר. למשל במקרה אני חשב מלווה של הבימה מטעם משרד האוצר. ברגע שהמדינה נותנת כסף עודף, מעבר לתמיכה השוטפת, המדינה מבקשת פיקוח. פה הפיקוח בניגוד לכל העמותות האחרות לא נעשה בדיעבד אלא נעשה באופן שוטף כדי-

גב' שירה אבין: לשמור על מסגרת תקציבית.

רו"ח בועז גזית: הפיקוח יכול להיות לשנה, לשנתיים. זה לא משנה. זה מורכב ולכן אני בא ואומר שאני לא רוצה להגן על עצמי בתור אחד שהולך לפקח על הדבר הזה, אבל אני בא ואומר שמקובל מאוד גם במגזר הממשלתי וכו', שברגע שאתה נותן כסף מעבר לתמיכה השוטפת לעשות פיקוח על הכסף שאתה נותן. עכשיו, מה שאני רוצה לבוא ולהגיד בקשר להפועל ניר באופן ספציפי. הפועל ניר צריכה להגיש תכנית הבראה שתעמוד בקריטריונים שפורסמו. התכנית הבראה צריכה להראות שבשנים הבאות היא מסוגלת בעזרת הכסף שהתקבל עכשיו.

!!!: זה ערבות?

רו"ח בועז גזית: כן, זה ערבות שהיא תקבל. בעזרת הערבות שהיא תקבל וכתוצאה מזה הלוואה, שהיא תוכל לעמוד בשנים הבאות גם בהחזר הלוואה וגם לעמוד על הרגליים. הוגשה איזו שהיא תכנית. היא מצריכה עוד תיקונים וכו' וכו'. היא תהיה, כמו שאמרתי, אחד מהגופים שיגישו. יכול להיות שיגישו עוד גופים וכל אחד מהם יצטרך לעמוד בפני ועדת התמיכות. זה הכול. זה מאוד מקובל. ההליך הזה שיש פיקוח ובקרה מאוד מאוד מקובל.

גב' דברת וייזר: זה היה ברור לי.

רו"ח בועז גזית: לא, במהלך שוטף.

גב' דברת וייזר: אני שאלתי שאלה נורא פשוטה.

עו"ד אבי גרובר: דברת, אנחנו עושים פה דוגמה להתנהלות של קבוצות ספורט בכספים ציבוריים. תדעי לך. אנחנו עושים פה סוג של תקדים, שזה יהיה דוגמה להתנהלות של קבוצות בכספים ציבוריים. אני אומר לך.

גב' דברת וייזר: יש לי עוד שאלה. למה נדרש פיקוח של משפטן? אין פה איזה מערכת הסכמים מסובכת.

רו"ח בועז גזית: קודם כל, ההסכם איתם יהיה לתקופה של תכנית ההבראה. יש הרבה תנאים מתלים. למשל אחד התנאים הוא שהם יצטרכו לקחת את הלוואות שיש להם ולפרוש אותם לטווח ארוך יותר. יש עוד כל מיני תנאים שהם צריכים לעמוד בהם כדי שיאושר. לפעמים ממנים גם רו"ח וגם עו"ד כשצריך. תראי, יש פה נושא של שחקנים, חוזים וכו' וכו'. אני לא רואה למה זה לא מקובל.

גב' דברת וייזר: נראה לי גם רו"ח וגם עו"ד זה נשמע לי..

עו"ד אבי גרובר: עוד פעם. אנחנו נראה שאנחנו בטוחים.

- גב' דברת וייזר:** יש לי שאלה, עזוב. התוכנית התייעלות ברורה, נכון?
- עו"ד אבי גרובר:** כן. נראה לי. אנחנו לא אנשי מקצוע. יש אנשי מקצוע שיגידו לך.
- גב' דברת וייזר:** אני שואלת שאלה אחרת ואני לא מקבלת תשובה אז אני אשאל אחרת.
- רו"ח בועז גזית:** סליחה רגע. התכנית התייעלות, כמו שאמרתי קודם, עוד לא הסתיימה. הם צריכים להגיש נתונים.
- גב' דברת וייזר:** היא לא הסתיימה אבל פחות או יותר אנחנו יודעים. הרי ישבנו איתם ואנחנו יודעים על איזה גזרות-
- רו"ח בועז גזית:** מדובר על ערבות של מיליון וחצי ש"ח שהקבוצה תיקח ותחזיר לאורך השנים.
- גב' דברת וייזר:** עכשיו, המיליון וחצי לא מצוץ ככה מהאצבע. הוא בא על סמך פרמטרים ובדיקות בטח מאוד רציניות שעשיתם והמנהלים עשו. זה לא משהו שנקבע ככה סתם.
- עו"ד אבי גרובר:** זה החובות שלהם. זה החוב. הם עכשיו מכסים את החוב ויוצאים לדרך. זה לא קדימה.
- גב' דברת וייזר:** הם לא מכסים את החוב. הם נותנים-
- עו"ד מיכה בלום:** הם לא מכסים כלום.
- עו"ד אבי גרובר:** לא. אם הם יקבלו והכול לפי התנאים, הם לוקחים את הכסף הזה, מכסים את החובות ויוצאים קדימה על בסיס תקציב מאוזן.

עו"ד מיכה בלום: אם...

רו"ח בועז גזית: הם צריכים עדיין וזה דברנו גם ביום חמישי כשנפגשתי איתם, לייצר התייעלות מסוימת מעבר למיליון וחצי ש"ח שהם יקבלו במהלך השנים הבאות. עוד פעם. התוכנית עוד לא נסגרה.

גב' דברת וייזר: אוקי. לא, אבל אתה יודע – club number. זה משהו מאוד מוכר בעולם החשבונאות. יש פה בתוך הסכום הזה איזה שהוא club number שברור שהוא-

עו"ד אבי גרובר: דברת, אם היה להם חוב בשוטף של מיליון וחצי אז כל שנה היינו צריכים להיות פה. זה לא הקטע. הקטע זה לא לחזור לפה כל שנה ולאשר מיליון וחצי. יש כרגע חוב. הם צריכים לעמוד בחובות שלהם כדי שהם יוכלו לצאת לדרך. הם צריכים להגיש תכנית הבראה שמראה שבכל שנה הם מאוזנים ויכולים להתנהל ככה. זה מה שעושים.

רו"ח בועז גזית: שגם הם יכולים לעמוד בשוטף וגם להחזיר.

עו"ד אבי גרובר: אנחנו לא רוצים לחזור לפה שנה הבאה שכאילו התפרקה הקבוצה.

גב' דברת וייזר: אתה חוזר. אני לא שאלתי את השאלה הזאת. שאלתי משהו מאוד פשוט. זה ברור לי. אני רציתי לדעת מה מתוך הסכום הזה של המיליון וחצי ש"ח או מתוך סך התקציב מה השכר שנקבע והאם הוא הגיוני או לא הגיוני. זה הכל. בטח בתקופה כזאת-

!!!: זה עוד לא סגור אבל, דברת.

עו"ד אבי גרובר: אבל הם מחליטים על זה.

- רו"ח בועז גזית:** הקול קורא הזה, לא מכוון ספציפית לאף אחד.
- עו"ד אבי גרובר:** דברת, הם רוצים לשלם סתם כסף? נראה לך שהוא לא רוצה כל שקל שהוא יכול להשאיר בקבוצה? הוא גם ככה חנוק.
- גב' דברת וייזר:** נכון. זה מה שאני רוצה. כל שקל אני רוצה שיישאר בקבוצה.
- עו"ד אבי גרובר:** אז תסמכי עליו שהוא יודע לא לפזר סתם כסף על רו"ח שלא צריך.
- מר עידן למדן:** ...כל שקל שהיה לה והרבה מעבר, שהיא אמורה בכלל לפשוט את הרגל. אז פתאום זה מעניין אותך מה קורה בקבוצה?
- גב' דברת וייזר:** למה פתאום? מתי לא עניין אותי? למה אתה אומר?
- מר עידן למדן:** פתאום כי ישבו פה אנשים. שהחליטו כל פעם לתת לקבוצה- חלק מהעשייה שלך שישבו וכתבו הסכמים וישבו וסגרו דברים. זה העשייה שלך. בחרת ללכת עם סיעה מסוימת שחרגה מתקציבים מסוימים.
- גב' דברת וייזר:** עידן, אל תגיד לי מתי זה עניין. זה תמיד עניין אותי.
- מר עידן למדן:** זה לא תמיד עניין אותך, עובדה.
- גב' דברת וייזר:** כאן זה מעניין אותי.
- מר עידן למדן:** אישרת כאן תקציבים קודמים ולא שאלת לאן הכסף הולך. לא שאלת למה אנשים עושים עבודה שאנשים לא- פתאום אני מקבל את זה. רו"ח שאמור לעשות עבודה על הכסף הציבורי שלך אז פתאום הוא מעניין.
- גב' דברת וייזר:** מעניין. אתה יודע? דווקא בגלל שלא מקבלים תשובה כל כך ברורה זו כל כך שאלה כזו טריוויאלית.

כי זה עוד לא סגור. מה, סתם לזרוק מספרים?

עו"ד אבי גרובר:

... איזה שכר הוא מקבל. אני מכבד אותם שהם יודעים

מר עידן למדן:

להתנהל.

זה מקובל עליהם ולא עלי. זה כסף שלהם.

עו"ד אבי גרובר:

יש משהו כנראה שלא מבינים כאן והוא לא ברור. עם כל הכבוד,

גב' שירה אבין:

אם אנחנו צריכים להמשיך לנהל את הפועל ניר רמת השרון, אז אני אולי אתחיל להיות המנהלת שם. אבל מאחר ויש שם מנהלים ומאחר וזאת הייתה גם בקשתם כי הם אלה שרוצים שילוו אותם ויעזרו להם לצאת מהפלונטר שהיה, ואני כרגע לא נכנסת למי עשה אותו ואני לא מדברת לא על גור ולא על ליאור. יש אנשים שהיו מעורבים. כרגע זה לא רלוונטי. אנחנו לא מסתכלים עכשיו לאחור. אנחנו מסתכלים קדימה ומאחר ואנחנו מוכנים להכנס לתהליך הזה אנחנו, בגלל שזה כסף ציבורי, צריכים לדאוג יחד איתם שהכל יעשה בצורה המיטבית. כדי שנוכל להסתכל ולהגיד עוד שנה או עוד שנתיים – איזה יופי, הקבוצה מתפקדת ולא צריך אף אחד שבכלל ילווה. אבל היום זאת קודם הבקשה גם שלהם.

אני בעד, שירה.

גב' דברת וייזר:

אני חושבת שלא ראוי רק דבר אחד. אף פעם בישיבות האלה לא

גב' שירה אבין:

דובר על שכר של אדם כזה או אחר.

אבל הבעיה היא שזה כסף ציבורי פעם ראשונה.

גב' דברת וייזר:

דברת, זה כסף שלהם.

עו"ד אבי גרובר:

דברת, זה כסף שלהם. הם מחליטים כמה הם משלמים לו כמו

מר עידן למדן:

שהם מחליטים כמה הם משלמים למאמן. כמה מקבל המאמן?

כסף שלהם בסוף יחזור לעיריית רמת השרון.

גב' שירה אבין:

(מדברים ביחד)

שניה, מי שינהל את המו"מ על כמה – לא נכנסת, לא את תכנסי

גב' שירה אבין:

וגם לא אבי יכנס. מי שינהל, יש שם מנהל. הוא זה שיחליט כמה עם אנשי המקצוע. אני לא מכריחה אותו לא לקחת את מי ולא לעשות עם מי. זה בעיה שלו ולא שלי, כך שלא צריך לקחת את הדברים במקומות שרוצים לקחת אותם. ואני חושבת שכמו שאנחנו באמת לא שואלים שכר של אף אחד אחר, לא ראוי שנעשה את זה כאן פרסונלית על אנשים מסויימים שעוד אחד מהם יושב אתנו. תסלחו לי.

אני רוצה להגיד. לא סוד הוא שהנושא הזה קרוב לליבי ולא סוד

מר טל עזגד:

שאני מצביע בעד וכו' וכו'. אני רק רוצה להתייחס קודם לשני דברים. שלא יהיו אי הבנות לגבי המנהלים ואנשי העבר ואנשי ההווה. לאורך כל הדרך היו רואי חשבון שליוו את הקבוצה. היו משפטנים שליוו את הקבוצה. טובים פחות או טובים יותר זה לא רלוונטי כרגע. אבל זו לא איזו שהיא הפתעה ואיזה שהוא פטנט שאבי במקרה הציע אותו עכשיו. זה משהו שאנחנו ממשיכים אותו ואנחנו רוצים לעזור לקבוצה. בסך הכל כל הדיון הזה הוא לתת ערבות לקבוצה ולתת להמשיך חמצן וחיות להתנהלות שלה.

עכשיו, לא מכיר את רואי החשבון ורק קראתי. הם רבי פעלים משרדו ובסדר גמור. יש לי מחלוקת אחת בנושא הזה ואני אגיד אותה. אני חושב ששרד בר-לב לא צריך להכנס לעניין הזה. אם אומרים את זה בסופרלטיבים כאלה ואחרים, אז אני אומר את זה על השולחן. משרד בר-לב מייצג את העירייה כמעט בכל תחום, במכרזים טובים פחות או טובים יותר, במשפטים פוליטיים עם תוצאות כאלה ואחרות. אני, כמי שבשם חברי סיעתי גם ביקשתי פירוט במסגרת גילוי נאות של מסמכים וכו' ולא קבלתי על כל הפעילות של משרד בר-לב בעירייה. אז את זה אני אומר בסוגריים.

מה, מקבוצת כדורגל לעשות...

מר יעקב קורצקי:

מר טל עזגד: כן, כן. לכן אני אומר שישנם עורכי דין שמתמצאים ומתמחים

בספורט. אם עורכי דין הקיימים עד היום ואני לא זוכר – דן חיים או מי שזה לא היה.

גב' שירה אבין: לאן הם הביאו אותנו אבל, אלה שעד היום היו?

מר טל עזגד: אני לא חושב שעורכי דין בסדר גודל של ברק וכאלה, שמתמחים

בספורט במדינת ישראל, ואני אתן לכם עוד רשימה, לא יכולים להיות טובים ברמת השרון. אני יכול לתת גם רשימה נגדית לאן הביאו אותנו משרדים אחרים כולל משרד בר-

לב, בכל מיני נושאים כאלה ואחרים. לכן אני חושב שצריך לעשות פה cut ואת הקבוצה

צריך ללוות. יש גם לאגודת הספורט, להזכירכם, יועץ משפטי שעובד בריטיינר ויכול

לעשות את זה. משרד יחסית גדול ומסודר ומבין עניין.

גב' שירה אבין: מי זה המשרד?

מר טל עזגד: מיכל רוזנבוים. מה? לא, יש מחלוקת-

מר יעקב קורצקי: כל אחד יכול להגיד את הדעה שלו, אבי.

מר טל עזגד: זו דעתי. אבל הם עובדים בריטיינר. עד היום לא הייתה שום

טענה כלפיהם.

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: ולכן אני חושב ש- אתה רוצה להעיר?

עו"ד מיכה בלום: אני יכול להעיר. אני קודם כל חושב שזה לא נאה לתקוף עורך

דין שלא נמצא פה ולדחוף אותו-

מר טל עזגד: אז למה הוא לא בא לפה? אם ממנים אותו אז למה לא הבאת

אותו לפה?

מר יעקב קורצקי: הוא לא ה-issue בכלל, טל. ה-Issue זה, טל אתה יודע שאני מעריך אותך. יש הבדל-

עו"ד אבי גרובר: טל, הוא דיבר איתי. אני לא בקשתי ... אני בקשתי שיהיה נציג אחד שיוכל להסביר מה עושים פה. אני לא ידעתי שצריך את שניהם ושאנחנו עושים פה משפט.

מר יעקב קורצקי: בעבר, יום ראשון השתנו כללים.
(מדברים ביחד)

גב' רותי גרונסקי: מה שטל אמר מאוד ברור. הוא אמר את זה גלוי וזכותו להגיד את זה.

מר יעקב קורצקי: לגיטימי.

גב' רותי גרונסקי: אני חושבת שכמו שזה החלטה של הקבוצה, הם ייקחו את כל-הם שמעו ... והם יקבלו, ובר-לב הוא לא נישואים קתוליים. באמת, טל, אני מעריכה את מה שאתה אומר. זה בסדר גמור. אני חושבת, יעקב, שאתם צריכים לבדוק.

מר יעקב קורצקי: הם יוצאים מפה ... לדעת שהם יכולים לצאת לדרך. הם עוד לא החתימו שחקן. הם לא יכולים להחתיים אף אחד.

מר טל עזגד: אין פה אחד באולם הזה שיוודע מי זה בר-לב.

מר יעקב קורצקי: כן אבל הם עוד לא החתימו שחקן, טל. מה אפשר לעשות? במתחילים.

מר טל עזגד: אני אמרתי שאני לא מאשר להם? אני אמרתי שאני הראשון שירים את היד.

גב' שירה אבין: אני רוצה לומר דבר אחד. יש את מי שמנהל את קבוצת הכדורגל. חברי המועצה לא ינהלו את קבוצת הכדורגל, ויחליטו אנשי קבוצת הכדורגל את מי הם לוקחים כדי שיהיה-

גב' דברת וייזר: זה מופיע כבר במה ששלחת. זה מופיע בהצעה של אבי.

עו"ד אבי גרובר: שנייה, זה חשוב. מי שמפקח עליהם, עם כל הכבוד, אנחנו בחרנו פה-

עו"ד מיכה בלוס: אתם עושים נזק למהלך של עצמכם. פשוט אני מתפלא וצר לי להגיד את זה. אנחנו פה מבקשים אישור לקול קורא, ומי שהמציא את הקול קורא הזה היה עו"ד מוטי בר-לב קודם כל בשביל לעזור. אבל הקול קורא הוא לכל עמותה ועמותה שיש לה קשיים ואנחנו נותנים להם ערבות, טל.

גב' נורית אבנר: אני רוצה שתפרט על זה.

עו"ד מיכה בלוס: אנחנו לא יושבים פה כרגע ונותנים לקבוצת הכדורגל כסף, או ערבות, או שווה כסף, או מה שזה לא יהיה. אנחנו עושים כרגע קול קורא לעמותות שהן בקשיים ולא מעבר לזה. אם אתם חושבים שאתם שמים את הכסף לקבוצת הכדורגל אז התשובה היא לא. אתם עושים קול קורא לעמותות בקשיים, מתן ערבות.

גב' דברת וייזר: בסדר גמור. "הקול קורא" מצוין, מי דיבר על קול קורא עכשיו?

עו"ד מיכה בלוס: צר לי שאני צריך להגיד את זה,

גב' דברת וייזר: אבל מיכה, אף אחד לא אמר כלום על הקול קורא.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: מיכה מדבר, אז יהיה נחמד אם תקשיבו גם לו, הוא גם הקשיב לכם.

עו"ד מיכה בלום: במידה ואתם תאשרו יעשה קול קורא ויעשו קריטריונים לקול קורא הזה. מי שיעמוד בקול קורא – אנחנו נעזור לכל עמותה שבקשיים בהתאם לקריטריונים כפי שקבע רו"ח. בנוסף לזה אנחנו נצטרך לסכום של 1.5 מיליון ש"ח וסגנית הגזבר תתקן אותי אם אני טועה, אנחנו צריכים בסכום כזה כבר, מבחינת תחשיב הערבויות שיש לעירייה הזאת, את אישור משרד הפנים לעניין הזה. אז יש עוד קצת עבודה לעשות ובשביל להתחיל את העבודה הזאת תתנו או שלא תתנו, מה שתחליטו, את האישור לצאת לקול קורא. לאחר מכן אנחנו נוכל להתקדם. לא תתנו – לא נתקדם. תתנו – נתחיל להתקדם. אם יהיה צורך אנחנו נגיע לפה עוד פעם, אם יהיה צורך. תודה.

עו"ד אבי גרובר: והבקרה, אנחנו מחליטים מי עושה את הבקרה.

מר רפאל בראל: מיכה, בעניין קול קורא אסור לי למנות אף אחד. אני לא ממנה אף אחד. הם ממנים את זה בעצמם.

עו"ד אבי גרובר: לא, לא. מה, אתה תגיד מי ישמור עליהם? הם יבחרו את מי שישמור עליהם?

מר רפאל בראל: שמיכה יענה לי. למה אתה עונה לי?

עו"ד אבי גרובר: רפי, העירייה ממנה. יש לך יועץ משפטי והוא בוחר את עורך הדין שמקובל עליו.

מר רפאל בראל: אני לא חולק עליכם. אני רוצה לשמוע.

מר טל עזגד: אם אנחנו עכשיו נותנים ערבות, ואנחנו נותנים ערבות ואנחנו עושים בקרה שלנו בצורה כזו או אחרת על בסיס החוק, כי אתה יודע – זה שגר וסע העמותות. אם אנחנו רוצים בקרה אז צריך לקבל החלטה מי מלווה מטעם העירייה את המהלך הזה ואיך זה בצורה הזו. זה הכול.

עו"ד אבי גרובר: היועץ המשפטי יבחר. אני עכשיו מתחיל לבחור איזה עורך דין?

אתה רוצה שיגישו לנו-

עו"ד מיכה בלום: אתה לא נותן לענות לך. רפי שאל שאלה ואני אענה לו.

גב' שירה אבין: רפי שאל שאלה ומיכה יענה לו. אחר כך עידן ביקש לדבר ואחר

כך נורית.

עו"ד מיכה בלום: כל המהלך נעשה, יעשה על ידי העירייה באמצעות ועדת

התמיכות. היא אחראית על הנושא הזה. היא זו אשר תוציא את הקול הקורא, היא זו אשר

תעשה... ותגבש את הקריטריונים ותאשר את תכנית ההבראה באמצעות רואה החשבון.

הרי אני לא יכול, אני לא מבין בזה. אני אצטרך את רואה החשבון בשביל זה.

לאחר מכן, כמו שנאמר פה, יבחר לעניין הזה לבדיקה רואה החשבון שכבר נבחר ויועץ

משפטי לעניין הזה ואנחנו נתקדם. אבל אם אתם רוצים עכשיו לשים עכשיו את העגלה

לפני הסוסים.

מר יעקב קורצקי: הוא ניהל את זה. הוא המציא את הרעיון הזה. הוא ישב בישיבת

ועדת תמיכות,

מר טל עזגד: אבל אי אפשר בהבנת הנשמע להגיד שיבחר יועץ כזה או אחר

שכבר נבחר. זה לא תופס בעברית.

מר יעקב קורצקי: אבל הם מנהלים את כל העמותות. זה לא איזה משהו שעכשיו

הנחתנו.

עו"ד מיכה בלום: אנחנו עוד לא, עוד אף אחד לא קיבל כסף. כשיקבלו כסף אנחנו

נקבע, או שנתחיל את המהלך הזה או שתגידו שאתם לא רוצים קול קורא, זה גם בסדר.

בכל מקרה אנחנו נצטרך גם את אישור משרד הפנים, גם להוציא בוועדת הקצאות את

הקריטריונים, להוציא את ההודעה ואחר כך לבדוק את תכניות ההבראה, ונראה איזה

עמותות יגישו ואיך נוכל לחלק, באיזה אופן, איזה סכומים ונראה. אבל כרגע אנחנו עוד לא שם. אז בואו לא נשים את העגלה לפני הסוסים. זה מה שעושים פה.

מר טל עזגד: אוקיי, אז לכשהעירייה תמנה אנשי מקצוע ללוות את המהלך והתהליך הזה זה יכול לבוא לאישורנו? אפשר לסכם את זה ככה?

מר יעקב קורצקי: עכשיו אנחנו מאשרים.

עו"ד מיכה בלום: העירייה מעבירה כסף.

עו"ד אבי גרובר: צריך להיות מישהו שמקובל עלינו.

(מדברים ביחד)

עו"ד מיכה בלום: העירייה מעבירה כסף.

מר טל עזגד: אני אמרתי מראש,

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: גור, גור, מה הקשר?

מר טל עזגד: אתה מביא את העניינים האישיים,

... **מר גור תמר:**

מר טל עזגד: אז תהיה לך קבוצה בעוד עשר דקות, מה קרה?

מר גור תמר: אני ערב פה על מאות אלפי שקלים. אתה לא רוצה? סגרו את הקבוצה,

מר טל עזגד: מה זה קשור? אתה מתנפל על הבן אדם הלא נכון.

- מר גור תמר:** מה אתה עכשיו עוד שבועיים עוד הצבעה?
- מר טל עזגד:** אני לא אמרתי עוד הצבעה, אתה אפילו לא מקשיב. אני אמרתי לאשר עכשיו את הקול קורא. לגבי הבקריית, אנחנו נאשר אחרי זה.
- מר גור תמר:** אנחנו נבדוק מול מי שצריך, כמה מגיע לו כסף. אני רוצה שיהיה חשב מלווה ושתהיה שקיפות, אנחנו לא לוקחים פה שקל. רוצים שהכול יהיה,
- מר טל עזגד:** אבל אתה אומר מה שאני אמרתי. אתה מתרגז על הבן אדם הלא נכון.
- מר גור תמר:** מה השטויות האלה?
- מר טל עזגד:** איזה שטויות?
- גב' שירה אבין:** גור, גור,
- מר טל עזגד:** יש מחלוקת לגבי עורכי הדין שילוו את המהלך הזה.
- מר גור תמר:** בסדר, מה זה מעניין?
- מר טל עזגד:** אותנו כן.
- מר גור תמר:** רוצים להציל את העסק עכשיו.
- גב' שירה אבין:** גור, גור,
- מר טל עזגד:** אותנו כן, אני לא מבין מה אתה קופץ. אתה קופץ לא בזמן הנכון, ולא על הבן אדם הנכון.
- מר רפאל בראל:** אתה רוצה? תציע שמות.
- גב' שירה אבין:** טוב, רפי, רפי,

מר רפאל בראל:

תציע שמות, אני מוכן,

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין:

רפי, טוב, רפי! רפי תרגע. עידן, אתה רוצה לומר משהו? אפשר

לבקש שקט? תודה. עידן, כן?

מר עידן למדן:

יש לי גם שאלות וגם מה לומר. אני באמת רוצה להבין על מה

מצביעים.

גב' שירה אבין:

יעקב, אולי תוכל לענות אם עידן ישאל, כן, עידן?

מר עידן למדן:

יש לי גם כמה שאלות וגם מה לומר, השאלה היא עוד פעם, אני

כרגע לא מבין על מה מצביעים. אם ההצבעה היא אך ורק על סעיף אחד, היא הקול

הקורא, סליחה, סעיף 2, זאת אומרת אנחנו לא מצביעים על סעיף 1, אז כל הדיון שקורה

פה כרגע הוא לא רלוונטי. לא מבחינת סכומים, לא מבחינת מה היה, לא מבחינת מה יהיה.

כל מה שאנחנו מדברים, הוא לא רלוונטי, בכל השאלות. אז אם מצביעים רק על סעיף 2,

אז נחסוך לכולנו את הזמן ואין לי בעיה לתמוך כרגע בקול קורא וכו'. אם אנחנו בכל זאת

מצביעים על הכול, מיכה, זאת השאלה עליך,

גב' שירה אבין:

לא, אנחנו מצביעים על שני הסעיפים,

עו"ד מיכה בלוס:

צריך להצביע גם על הראשון, ברור.

גב' שירה אבין:

חברים, שנייה, אני רוצה להסביר משהו. אנחנו לא מתכנסים

כאן כל יומיים. יש הצעה לסדר שאנחנו מצביעים,

עו"ד אבי גרובר:

אם לא הולך הקול קורא, אתה מאשר לתת הלוואה ואתה מאשר

את הקול קורא. אם זה במסגרת הקול קורא, אם הקול קורא קורה כמו שצריך, אז אתה

כבר אישרת את מתן הלוואה. אם לא קורה הקול קורא, אז הוא לא יכול לקבל הלוואה.

הדרך לתת את ההלוואה היא באמצעות הקול קורא. ערבות להלוואה, צודק. את הערבות להלוואה אתה נותן, במנגנון של הקול קורא.

גב' שירה אבין: אבל תקשיבו מה קורה, כולכם קופצים למה?

מר רפאל בראל: הם מקבלים כסף, הם עוד דקה,

גב' שירה אבין: אבל לא,

עו"ד אבי גרובר: הם מבינים, תאמין לי שהם מבינים.

גב' שירה אבין: תקשיבו, יש סדר יום, בסדר יום יש הצעה לסדר ו... אני נורא

אשמח אם לא תפריעו, בהחלטה, בהצעת ההחלטה יש ככה: סעיף 1 אומר - המועצה מאשרת לעמותה קבלת הלוואה מאחד הבנקים בערבות העירייה, כאשר על פי התחייבות הקבוצה לעירייה, הקבוצה תחזיר ממקורותיה במשך שמונה השנים הבאות, ככל שיאושר על ידי הבנק המלווה, את סכום יתרת ההלוואה אשר כבר משולמת על ידי העירייה. בנוסף, את ההלוואה לה מתבקשת ערבות העירייה כעת.

סעיף מס' 2 - העירייה תפרסם קול קורא, הקורא לכל מוסד נתמך בתקציב התמיכות, הפועל ברמת השרון והעומד בקריטריונים שיקבעו להגיש בקשת תמיכה נוספת.

סעיף שלישי - לשם כל אלה, העירייה תשריין מקור תקציבי נוסף לתקציב התמיכות שאושר בתקציב 2015. זה כל העניין. עכשיו, יש איזושהי בעיה עם זה, מיכה?

גב' דברת ויזר: אני רוצה,

עו"ד מיכה בלוס: לא, אין בעיה.

גב' שירה אבין: עבר את שני...

מר עידן למדן: אני מבקש לומר כמה דברים, קודם כל אני רוצה לשאול כמה שאלות, אבי, לא יודע אם זה אבי, אם רואה חשבון. אחת - כמה אנחנו היום, באמת, מגדילים את החשיפה שלנו?

עו"ד אבי גרובר: על פניו במיליון וחצי.

מר עידן למדן: ובסך הכול?

עו"ד אבי גרובר: זהו.

גב' דברת וייזר: לא, ביחד עם ההלוואה הקודמת.

מר עידן למדן: ביחד עם ההלוואה הקודמת?

עו"ד אבי גרובר: ההלוואה הקודמת כבר קיימת,

גב' דברת וייזר: לא, אבל אתה רוצה בסך הכול.

גב' שירה אבין: חלקה כבר שולמה.

עו"ד אבי גרובר: לא, לא שולם.

גב' דברת וייזר: מה פתאום, היא לא שולמה.

עו"ד אבי גרובר: מיליון ארבע מאות כבר קיים, אתה נותן היום עוד מיליון וחצי.

גב' דברת וייזר: 2.9, נו?

עו"ד אבי גרובר: אתה ערב בעוד מיליון וחצי. אם אתה שואל אותי, היום אתה הרבה יותר רגוע,

גב' דברת וייזר: מה פתאום, נשאר מיליון ארבע מאות.

עו"ד אבי גרובר: אתה קדימה תהיה הרבה יותר בטוח, כי באמצעות הבקרה שאתה שם, אתה מבטיח הרבה יותר חזק שאתה תקבל בחזרה את הכסף. והיום אתה לגמרי בידיים שלהם.

מר עידן למדן: כרגע ההיקף שלנו הוא 2.9.

גב' דברת וייזר: כן.

עו"ד אבי גרובר: יהיה בסך הכול.

מר עידן למדן: אם וכשיאושר בסופו של יום.

עו"ד אבי גרובר: והבטוחות שלך, לדעתי, הרבה יותר חזקות היום, הבטוחות שלך יהיו הרבה יותר חזקות משהן היום.

מר עידן למדן: כמה בסוף תהיה ערבות הבעלים? רואה החשבון גזית?

עו"ד אבי גרובר: הם ערבים בבקרה מיליון ₪, לפי מה שאני יודע.

מר עידן למדן: מיליון ₪?

עו"ד אבי גרובר: כן, הם ערבים בבקרה, את זה הם צריכים לשים כל שנה, אחרת לא נותנים להם לעשות את הפעילות.

מר עידן למדן: אוקיי. אני לא הבנתי,

עו"ד אבי גרובר: עידן, ואם הם לא מציגים תכנית הבראה כמו שצריך, אז הם לא מקבלים את הכסף.

מר עידן למדן: זה סיפור אחר.

עו"ד אבי גרובר: אם לא תהיה להם תכנית מסודרת שמראה שהם יכולים להתנהל בשוטף, לא יהיה כסף.

מר עידן למדן: אני הבנתי שיש לנו היום יכולת כן להבטיח את השבת ההלוואה חזרה לידי העירייה. ככל שחלילה וחס קורה.

רו"ח בועז גזית: אם הם יגישו תכנית, התכנית תהיה הגיונית ונוכל לתמוך בתכנית הזאת, הם קודם כל יבואו ויגידו זאת התכנית שלנו, לחברי ההנהלה. אנחנו נבדוק את הסבירות של התכנית. אם זה קורה, אז אנחנו נאשר אותה. אם נאשר אותה, בסופו של דבר, אנחנו נחשוב ונהיה בטוחים שהם יכולים להחזיר את הכסף.

עו"ד אבי גרובר: וגם יהיה לנו מורשי חתימה שיושבים ובודקים, ומפקחים על הכסף שיוצא ונכנס.

רו"ח בועז גזית: ברור.

גב' שירה אבין: טוב, כן עידן?

מר עידן למדן: אני רוצה עוד שני משפטים, אני באופן עקרוני מאוד לא אהבתי את ההתנהלות של קבוצת הכדורגל, במשך הרבה מאוד שנים. יש עדיין, במי שהיה בעבר, ושותף בעבר למחדלים, עדיין יש אנשים... אבל בכל זאת, בין השאר בעיקר בגלל דבריו של החבר קורצקי וכן אבי, אז דווקא רציתי והייתי מוכן לשקול בחיוב, לנסות לשים קץ להתנהלות שהייתה התנהלות שיש לומר פסולה, בכל קנה מידה, בזלזול בכספי ציבור. גם מצד מי שישבו פה על השולחן הזה, וגם מצד מנהלי העמותה.

אנחנו חייבים לשים את זה על השולחן ולדעת. אבל אמר רפי, לצפות קצת פני עתיד, אז אני בכל זאת צופה פני עתיד. לי היה מאוד, מאוד חשוב, ואני שמח גם בתור חבר בוועד האגודה, היה לי מאוד, מאוד חשוב שההמלצה שלנו, דווקא בגלל הקשר בין אגודת הספורט, הנוער והילדים לבין הקבוצה הבכירה, שזה בערך השיקול היחיד שמצדיק את

המשך הקיום וההתנהלות הזאת, השיקול הזה. היה לי מאוד חשוב שההסכם ייחתם. לצערי, ההסכם לא נחתם עד כה והפסדנו, כעירייה, או כהשבת כספי ציבור, כ- 250 אלף ₪.

אני אמרתי שאני לא אתמוך בתכנית הזאת, אלמלא נחתם ההסכם הזה, כי זה כסף שלנו, וזה כן הקשר בין אגודת הספורט לעמותה. אני שמח שההסכם הזה נחתם ומברך עליו, כי אני חושב שהוא גם נותן לילדים שלנו עתיד וגם מהווה השבת חלק מההשקעה. אני סבור שלא צריך כרגע להתערב, לא בכמה מקבל מאמן זה או אחר, או יועץ זה או אחר, או היועצים כרגע אלה, הם דרושים לנו היום, כי זה כספי ציבור, כי ההתנהלות בעבר הייתה לא נכונה. אנחנו צופים את העתיד ורוצים לעשות. אבל את זה אנחנו צריכים, כמה מקבלים זה לא מענייני, זה כסף של הקבוצה, הם יצטרכו לעשות את זה, כמו שאני לא שואל כמה מקבל מאמן, עובד יותר בכיר או עובד פחות בכיר. ולכן אני כן אתמוך ואקווה שתדעו להתנהל כמו שצריך.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: נורית?

גב' נורית אבנר: כן.

גב' שירה אבין: אני מבקשת, חברים, כן?

גב' נורית אבנר: אני גם רוצה לברך על הדבר הזה. אני חושבת שזה מאוד חשוב

שאנחנו מגיעים לזה עכשיו, אני הייתי מאוד רוצה שכל הנושא הזה של הכדורגל, זה כמו שאתה אמרת,

מר עידן למדן: בלב כבוד, יש הבדל בין לברך לבין לפרגן.

גב' שירה אבין: היא רוצה לברך.

- עו"ד אבי גרובר:** היא אמרה גם.
- גב' נורית אבנר:** אמרתי גם, ואני מתחברת לקטע הזה,
- גב' שירה אבין:** אז הוא אמר שהוא לא, בלב כבד.
- גב' נורית אבנר:** בסדר. ולו בשביל הנוער שלנו, שיהיה לו באמת מקום שהוא יוכל אחרי זה, בעתיד, להצטרף לקבוצה ולייצג אותנו ברמת השרון בכבוד.
- אני הייתי רוצה לפנות אליך ולשאול אותך, זו פעם ראשונה שלי כחברת מועצה, שאני שומעת על דבר כזה שנקרא קול קורא. אוקיי? אף פעם לא נתקלתי בדבר הזה. אני הייתי רוצה שאתה יותר תסביר לי לגבי התמיכות של העמותות האחרות. כי מה שקרה פעם בוועדת תמיכות, היינו יושבים חברי מועצה בוועדה. היום, כל נושא התמיכות הוא בידי הגזברית, היועצת המשפטית,
- גב' פרח מלך:** ועדה סטטוטורית.
- גב' נורית אבנר:** והגזבר של העירייה.
- גב' פרח מלך:** והמנכ"ל.
- גב' נורית אבנר:** המנכ"ל, הגזבר והיועצת המשפטית.
- גב' פרח מלך:** היועצת המשפטית.
- גב' שירה אבין:** טוב שכך.
- גב' נורית אבנר:** לא נכנסת כרגע, אני אומרת - כיום זו הסיטואציה. אנחנו, חברי המועצה, לא יושבים בוועדה הזאת, אנחנו כן מאשרים את ההחלטות של ועדת התמיכות. זה מגיע אלינו פה,
- רו"ח בועז גזית:** ההמלצות.

גב' נורית אבנר: ההמלצות, כן, אנחנו מחליטים אם לאשר אותן או לא. הרבה זמן אני לא זוכרת שראיתי ועדת תמיכות כאן ב, אני לא יודעת מתי היה פה אישור של ועדת תמיכות לאחרונה.

עו"ד אבי גרובר: אישור בדיעבד היה.

גב' נורית אבנר: כן. עכשיו מה שאני רציתי, אם אתה יכול יותר להסביר לי, מה קורה לגבי העמותות האחרות שזקוקות לדבר הזה. האם זה משהו שאנחנו גם, בגדר של לתת להם ערבות בנקאית? או שזה משהו שאנחנו צריכים להגדיל את התקציב שלנו ל-2015, כדי שנוכל, כן, אתה או היועץ המשפטי.

רו"ח בועז גזית: אז קודם כל, הקול הקורא, עכשיו הוא מחוץ להגדרות השוטפות של 2015,

גב' נורית אבנר: אני מבינה את זה.

רו"ח בועז גזית: אתם קבעתם ל-2015 תקציב,

גב' נורית אבנר: נכון.

רו"ח בועז גזית: הקצבתם לכל תחום סכום מסוים.

גב' נורית אבנר: נכון.

רו"ח בועז גזית: אנחנו עושים בדיקות בימים אלה, של הבדיקות השוטפות של 2015, על פי הקריטריונים, יש חוזר מנכ"ל משרד הפנים, יש בעירייה, עשתה אותם לפני מספר שנים, לכל סוג מסוים של תחום, ספורט, רווחה וכו'. התבחינים שאתם אישרתם, לפני כמה שנים, יש כבר. יש תבחינים שבאים ואומרים, על פי איזה קריטריונים כל גוף יקבל, הנושא שקוף, אנחנו עובדים בימים האלה, ישבנו כבר כמה פעמים בוועדת תמיכות ותוך כמה זמן זה...

- גב' נורית אבנר:** כרגע, ערבות ספציפית לקטע של הכדורגל, לגבי,
- רו"ח בועז גזית:** זה לא רק כדורגל,
- מר גיא קלנר:** זה לכולם.
- גב' נורית אבנר:** בכלל לכולם?
- מר גיא קלנר:** כן, כן.
- רו"ח בועז גזית:** לכל אחד שיעמוד בקול קורא הזה. אם נדרש 1,2,3,4, ארבעה תנאים, הוא אמור להיות במצוקה, הוא אמור להיות ברמת הש רון,
- גב' נורית אבנר:** אז זה בקטע של ערבות,
- רו"ח בועז גזית:** ערבות, כן.
- גב' נורית אבנר:** הבנתי, אוקיי.
- רו"ח בועז גזית:** כל גוף שירצה ויעמוד בקריטריונים, הוא יובא לוועדת תמיכות, יעמוד בקריטריונים - יאושר. לא יעמוד, לא יאושר. מאה אחוז, תודה רבה.
- גב' שירה אבין:** טוב.
- מר גיא קלנר:** רגע, אני לא הבנתי משהו.
- גב' שירה אבין:** מה עוד אנחנו צריכים להגיד שלא אמרנו בנושא?
- מר גיא קלנר:** יהיה קצר, דין ערבות הוא כדין תמיכה, לצורך העניין? נורית שאלה, לא הבנתי את העניין. דין ערבות הוא כדין תמיכה ולכן, בגלל שהם מקבלים ערבות נוספת, צריך לשלם תמיכות נוספות בתקציב לגופים אחרים שנתמכים על ידי העירייה?
- רו"ח בועז גזית:** כן, הם נתמכים,

מר גיא קלנר: לא אמור לשלם תקציב ערבות,

גב' שירה אבין: גיא, מי שהוא רק, הקול הקורא הוא לא לכל אחד שבא לו. רק אם יש גוף. זה לא סתם לכל גוף, זה בדיוק העניין.

מר גיא קלנר: כתוב פה: "העירייה תפרסם קול קורא לכל מוסד נתמך בתקציב התמיכות, הפועל ברמת השרון ועומד בקריטריונים שיקבעו להגיש בקשת תמיכה נוספת". אנחנו פעם אחת מאשרים עכשיו ערבות, לא תמיכה כספית, ערבות,

גב' שירה אבין: נכון.

מר גיא קלנר: שדינה כתמיכה כספית?

רו"ח בועז גזית: כל אחד שרוצה לגשת, יוכל לגשת. מי שיעמוד,

מר גיא קלנר: לערבות או לתמיכה?

רו"ח בועז גזית: ערבות ותמיכה זה אותו דבר. בסופו של דבר, התמיכה,

מר גיא קלנר: בסדר, מבחינת הכסף, מחר בבוקר גופים שנתמכים על ידי, למה? לערבות.

גב' נורית אבנר: כן, זה מה שהוא הסביר לי. זו התשובה שהוא נתן.

רו"ח בועז גזית: אם מישהו אתה ערב עבורו, והוא לא מחזיר, זה הופך להיות כסף.

גב' רותי גרונסקי: אתה לא מוציא את זה כרגע,

מר גיא קלנר: סליחה, הבנתי.

רו"ח בועז גזית: אבל זה אמור להיות לכל גוף.

- מר גיא קלנר:** הבנתי.
- רו"ח בועז גזית:** כל הגופים ברמת השרון שלא קשורים למה,
- גב' שירה אבין:** יכול להגיש, זה לא אומר שהוא יעמוד,
- רו"ח בועז גזית:** שיעמוד בקריטריונים.
- גב' שירה אבין:** יפה.
- מר גיא קלנר:** הבנתי. עכשיו, בגדר הערכת פוטנציאל, אם מחר בבוקר כולם מנצלים את זה, לאיזה היקף אני צריך להיערך?
- רו"ח בועז גזית:** הסך הכול שאתה מאשר,
- מר גיא קלנר:** אתה לא פותח פה צ'ק פתוח, אתה אומר פה אני עושה מיליון וחצי, תנו קריטריונים,
- עו"ד אבי גרובר:** אף אחד לא רוצה שיכנסו לו, רק אם הוא במצב נואש כמו הכדורגל.
- מר עידן למדן:** אתה נותן מיליון וחצי לקול קורא,
- מר גיא קלנר:** ובתוך המיליון וחצי זה לכולם? אם עכשיו יגישו 400,
- עו"ד אבי גרובר:** אבל הם יצטרכו לעמוד בקריטריונים מסוימים.
- מר גיא קלנר:** יעמדו בקריטריונים, זה אותו מיליון וחצי?
- עו"ד אבי גרובר:** כן.
- מר גיא קלנר:** סך ההתחייבות 1.5 מיליון?

עו"ד אבי גרובר: כן.

גב' דברת וייזר: זה לא הגיוני. אתה יודע למה זה הגיוני? ההקצאה צריכה להיות שווה, אם עכשיו יגיעו ארבע עמותות עם בעיות כלכליות וקשיים? אתה לא יכול לכל ארבע לתת,

רו"ח בועז גזית: אני יכול להראות את הקריטריונים, הם יצטרכו להיות תחת...

גב' נורית אבנר: בגלל זה אני שאלתי, לעמותות האחרות,

(מדברים ביחד)

עו"ד מיכה בלוס: זה בדיוק מה שאמרת, לא מעט עמותות רוצות להיכנס, הן נכנסו, בגלל הסמיכות שהן נכנסו בשנים האחרונות, הן לא כיף להן לעשות את זה.

מר גיא קלנר: לא, מחר בבוקר אתה מפרסם קול קורא, ואומר להם - אני מזמין אתכם גם לקבל,

עו"ד מיכה בלוס: הם צריכים להוכיח לנו שהם,

מר גיא קלנר: הם הוכיחו.

עו"ד מיכה בלוס: הוכיחו? הם יכולים להיות בתוך המיליון וחצי.

גב' נורית אבנר: אתה בטוח בזה? זה בדיוק העניין,

גב' שירה אבין: אם יהיו עשרה גופים שונים אז תיתן עכשיו 15 מיליון?

מר גיא קלנר: זה מה שאני שואל.

גב' שירה אבין: לא. מיליון וחצי.

מר גיא קלנר: סך ההתחייבות יכול להיות 1.5.

- גב' שירה אבין:** כן.
- מר גיא קלנר:** תודה רבה.
- גב' שירה אבין:** טוב, השיח על ניר רמת השרון ברגע זה הסתיים, אנחנו כרגע הולכים להצבעה.
- ???:** הבטחת עשרים דקות וזה הרבה יותר.
- גב' שירה אבין:** אתה צודק, אבל אנשים כולם... אני רוצה להקריא את הצעת ההחלטה כדי שהיא תהיה מדויקת וכדי שנצביע עליה. אני מקריאה שוב, למרות שהקראתי גם קודם, אני חוזרת על זה. הצעת החלטה:
1. המועצה מאשרת לעמותה קבלת הלוואה מאחד מהבנקים בערבות העירייה, כאשר על פי התחייבות הקבוצה לעירייה, הקבוצה תחזיר ממקורותיה במשך שמונה השנים הבאות, ככל שיאושר על ידי הבנק המלווה, את סכום יתרת ההלוואה שכבר משולמת על ידי העירייה ובנוסף את ההלוואה לה מתבקשת ערבות העירייה כעת.
2. העירייה תפרסם קול קורא, למוסד נתמך בתקציב התמיכות, הפועל ברמת השרון והעומד בקריטריונים שיקבעו להגיש בקשת תמיכה נוספת.
3. לשם כל אלה, העירייה תשלם מקור תקציבי נוסף, לתקציב התמיכות שאושר בתקציב 2015. מי בעד?
- עו"ד אבי גרובר:** רק כוכבית קטנה, אם הם עם הבנק יסגרו שש שנים ולא שמונה שנים, שזה לא,
- מר עידן למדן:** עד סכום של מיליון וחצי. הקבוצה או העמותה?
- עו"ד מיכה בלוס:** העמותה, העמותה,
- עו"ד אבי גרובר:** הקבוצה עובדת בדרך עמותה,

מר עידן למדן: זה עמותה ואנחנו אומרים הקבוצה, זו העמותה.

עו"ד מיכה בלום: גוף נתמך נקרא לזה.

גב' שירה אבין: עמותה אמרתי, למה החלטתם למהו אחר? אני אמרתי, המועצה מאשרת לעמותה. בסך הכול של מיליון ש"ח וחצי, מי בעד? פה אחד, תודה רבה.

החלטה מספר 134: הוחלט לאשר פה אחד, מתן ערבות העירייה להלוואה לעמותה הפועל ניר רמת השרון, פרסום קול קורא לבקשת תמיכה נוספת לעמותות העומדות בקריטריונים, ואישור מקור תקציבי נוסף לתקציב התמיכות שאושר לשנת 2015.

3. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, אבי גרובר, להטיל על ועדת איכות הסביבה להכין עד לסוף שנת 2015 לאישור מועצת העיר נוהל לטיפול בעצים ברמת השרון על פי המתווה של נוהל 809 של עיריית תל אביב (מצ"ב)

גב' שירה אבין: הלאה. הצעה לסדר הבאה, היא הצעה לסדר של חבר מועצת העיר אבי גרובר, להטיל על ועדת איכות הסביבה להכין עד לסוף שנת 2015 לאישור מועצת העיר נוהל לטיפול בעצים ברמת השרון על פי המתווה של נוהל 809 של עיריית תל אביב, שצורף בזאת. אבי, בבקשה.

עו"ד אבי גרובר: כן. אני שראיתי כתבה בסוף השבוע של עידן, אני לא ראיתי את זה, אני הגשתי את זה קודם. אני, בזמן האחרון, יצא לי ככה ללוות איזושהי פעילות של גוף שנקרא "פורום ממנה העצים של החברה להגנת הטבע".

מר עידן למדן: אתה חוזר בתשובה אתה.

עו"ד אבי גרובר: למשל, למדתי שבמרחב הציבורי של תל אביב, יש כ-400 אלף תושבים ויש כ-220 אלף עצים. מה שאומר, שבתל אביב לכל זוג יש עץ לחבק.

מר רפאל בראל: במרכז העיר יש להם עצים.

גב' רותי גרונסקי: וגם שני מיליארד שקל בקופה.

גב' שירה אבין: בואו נתקדם, כי אחרת אנחנו באמת נישאר כאן עד מחר, יש לנו עוד מלא נושאים על סדר היום.

עו"ד אבי גרובר: בקיצור, בתל אביב, מה שיצא לי לראות שם, בדקתי פה ברמת השרון, אני מבין שאין נוהל כזה ברמת השרון. יש נוהל מסודר, שאם אני קורא מהמטרות של הנוהל: לפרט את אופן הטיפול בעצים הנטועים ברחבי העיר תל אביב. לפרט את תהליך הבקשה לקבל רישיון להעתקת עצים ממקום למקום. לפרט את תהליך הבקשה לקבלת רישיון לכריתת עצים. ולפרט את בעלי התפקידים המוסמכים בעניין טיפול עצים. כמו שאני מבין, ממה שאני מבין כרגע, ברמת השרון אין דבר כזה. זאת אומרת, מי שנקבע,

מר רפאל בראל: זה לא בידי הקרן הקיימת?

עו"ד אבי גרובר: שנייה, שנייה, שנייה, הקרן הקיימת היא סוג של מפקחת.

מר רפאל בראל: זה בידי הקרן הקיימת כל הסיפור הזה.

עו"ד אבי גרובר: קרן קיימת אתה שולח להם איזשהו נייר, ומישהו שם חותם. בתל אביב, העץ,

גב' פרח מלך: לא נכון בכלל.

מר רפאל בראל: אדוני, הוא לא חותם, הוא מתנה לך, הוא דורש ערבות,

גב' פרח מלך: הוא בודק, עד שהוא נותן לך אישור זה לוקח עוד חודשים.

עו"ד אבי גרובר: בסדר, חלק מהנוהל הוא מה שאני מכיר, הוא חלק מהנוהל בתל אביב, זה גם כולל את האישור הזה. שנייה, הנוהל הזה,

מר רפאל בראל: אנחנו צריכים נוהל על נוהל?

עו"ד אבי גרובר: שנייה. לא, הנוהל של הקרן הקיימת לישראל, הוא לא על נוהל. בקרן הקיימת יש - איך אתה מקבל אישור ל... מה שעושה הנוהל הזה, הוא עושה סדר בכל הבלגאן, גם מבחינת ההתנהלות שלנו, מה אנחנו רוצים, מה אנחנו מצפים, איך עושים את זה, מה הפרוצדורה, איך אתה עובד בתוך העירייה. יש גם פה הליך והנוהל הזה, עוד פעם, עכשיו, אני חושב שעיריית רמת השרון, היא אמורה לאשר את הנוהל. אבל אנחנו לא, זה לא המקום הנכון לדון עכשיו בכל הפרטים של הנוהל. ובשביל זה, יש את ועדת איכות הסביבה, שגיא מנהל אותה והוועדה הזאת מתכנסת כל שלושה חודשים והכול.

אני חשבתי שהמקום הנכון, רפי, שהמקום הנכון לעבוד על הנוהל ושיכינו אותו, זו ועדת איכות הסביבה, מנהלת איכות הסביבה שהנציגים של הגופים הירוקים והכול. הם יהיו ואז כל מי שברמת השרון עובד...

אני אביא לך סיפור קטן שקרה לי בבית שגרתי בו. היה לנו עץ גדול, אני שכרתי דירה ובאתי להיכנס לדירה והדירה שלי הייתה ריקה שנה, היו ענפים מתוך העץ, העץ כל כך גדל, הענפים כבר נכנסו לתוך הבית. ונכנסו ככה עכברים וכל מיני דברים. באתי לגנון, אמרתי לו, תקשיב, אני רוצה שמטר וחצי פה, תנקה לי את העץ. תזיז לי את העץ מהחלון מטר וחצי. הוא שמע מטר וחצי, הוא לא כל כך שמע מה מאיפה. אני יצאתי לעבודה, אני חוזר בסוף היום הביתה, כל, הוריד את כל העץ. תקשיב, אין עץ. הוא בא, אני אומר לו מה עשית? הוא עושה לי הנה, זה בגובה מטר וחצי. אין עץ.

מר יעקב קורצקי: מה זה, גנן פרטי?

עו"ד אבי גרובר: גנן. אני בטוח, אני רוצה, עוד פעם, ברגע שיש נוהל, מפרסמים

את הנוהל וזה, זה מחזק את זה. עכשיו, זה שלב, אני מסכים איתך במשהו אחד,

מר יעקב קורצקי: אבי, תשאל את רותי, רצינו להוריד איזה עץ בנווה גן, מה

אנחנו, אתה לא מבין איזו מסכת, אתה לא מבין מה אתה עובר פה בעירייה בשביל להוריד עץ אחד, להעתיק אותו.

גב' פרח מלך: שלושה חודשים, אני כבר רציתי,

מר יעקב קורצקי: טעות,

עו"ד אבי גרובר: אני יודע שכבר כמה פעמים, יעקב,

מר יעקב קורצקי: אבי, תשאל את רותי.

עו"ד אבי גרובר: יעקב, הביאו לנו כמה פעמים עצים, כשמישהו רצה להזיז חניה,

אז הוא שם ובאו להוריד את העץ. הנוהל הזה בתל אביב, עושה המון סדר בכל הבלגאן ואני חושב שזה יהיה מאוד טוב שגם ברמת השרון יהיה לנו נוהל מסודר, שכולם ידעו לעבוד לפיו.

מר רפאל בראל: אבי, אני חסיד גדול של נהלים, תאמין לי. ואני אוהב נהלים, כי

עם נהלים פותרים את כל הבעיות. אבל לא יכול להיות שאני אכתוב לעצמי נוהל ואני אהיה כפוף לאותו נוהל שיש בקרן הקיימת. אז מה הועילו חכמים? אם אני אכתוב מחר שזה בלתי אפשרי ובקרן קיימת יגידו לי כן, בגלל שיש מחלה ספציפית לאיזה עץ וצריך מיד לעקור אותו?

עו"ד אבי גרובר: אבל רפי, אני לא אמרתי שעיריית רמת השרון תכתוב את

הנוהל. יש ועדה, שהיא ועדת איכות סביבה, תן להם לעבוד בתיאום עם כל הדברים. עכשיו, זה רק נדבך ראשון, אחרי זה, אני הייתי רוצה לראות הרבה יותר הצללה של המרחב הציבורי ומיליון דברים. אבל הנוהל זה נוהל ש,

מר רפאל בראל:

תראה, כולנו רוצים עצים. אז בוא נשמע את גיא.

גב' שירה אבין:

תן לגיא.

מר גיא קלנר:

אני חושב שעונת הקיץ וכינוסי המועצה של תחילת החודש, מביאים את אבי למוטיבציית יתר. בנושאים שבימים כתיקונם אין סיבה להעלות אותם על השולחן הזה. הפעם אין פה את תושבי ותושבות נווה גן שיצעקו עליי, אז אנחנו נעשה את זה רק אני ואתה. אנחנו מטפלים בנושא הזה, הנושא הזה מטופל. מוציאים למכרז.

אני לא יודע אם היית בישיבה הקודמת, או לא, של הוועדה.

עו"ד אבי גרובר:

אתה לא כל כך קורא לי בזמן האחרון.

מר גיא קלנר:

אני לא כל כך קורא לך? אתה תמיד מוזמן.

עו"ד אבי גרובר:

אוקיי.

מר גיא קלנר:

אנחנו מטפלים בנושא הזה. יוצא מכרז וסקר עצים מסודר ברמת השרון.

עו"ד אבי גרובר:

לא סקר עצים, אני יודע.

מר גיא קלנר:

הנושא הזה, בעיניי, הוא נושא סמך בנושא סקר העצים. אני חושב שאתה משתתף ומוזמן קבוע ובחיבוק לישיבות הוועדה. אני לא חושב שזה נושא שצריך לבוא לפה. אני לא חושב שצריך,

עו"ד אבי גרובר:

אתה תביא את זה בוועדה? אוקיי, סבבה. אז לא צריך. אם הוא מביא את זה אז אני מוריד מסדר היום.

מר גיא קלנר:

קדימה.

גב' שירה אבין:

אוקיי. כן, עידן?

עו"ד אבי גרובר: ירד, יביא את זה, אם אני אראה שהוא לא מביא, נעלה את זה שוב.

מר גיא קלנר: אחלה, סגור.

גב' שירה אבין: יש הצעה נוספת,

מר עידן למדן: גם אם זה ירד, אני בכל זאת מבקש,

גב' שירה אבין: אתה רוצה לומר? בבקשה. ירד מסדר היום, הוא רוצה להתייחס, בסדר.

עו"ד אבי גרובר: אבל אין סוגיה להתייחסות.

מר רפאל בראל: עידן, אין סוגיה כזאת.

מר עידן למדן: אני רוצה להתייחס לעניין הזה.

גב' שירה אבין: בקצרה.

מר עידן למדן: אני מברך על אמירתו של גיא ואני שמח מאוד שגיא החליט לקחת את זה, אני מצטרף גם לבקשתנו, לכך שתקצבנו את עניין הסקר עצים והסקר טבע. זאת אומרת, זה משהו שהוא מהלך נלווה למה שאתה רצית, אבי.

אגב, הנושא הזה חוזר ועולה ודורש טיפול מיוחד, ואני באמת פניתי לפקיד היערות, כי דווקא במרחב הציבורי יש סוג של עדיין התייחסות וסוג של הקפדה. לטעמי, לא מספיק. אנחנו חוטאים בכך, גם אנחנו כעירייה, ולא פעם דיברו פה על עצים שמעתיקים ועל דברים כאלה. אבל במרחב הפרטי, אנחנו בחסר גדול, בבעיה גדולה. גם המחלקה והדרג המקצועי, יודעים שאנחנו בבעיה גדולה ובכל מה שלא יעלה בוועדה, אנחנו חייבים להתייחס לכך.

רק בשביל לסבר את האוזן, ברחוב המלאכה, בשבועות האחרונים, נכרתו, במרחב הפרטי, נכרתו כחמישה עצים ונגזמו בצורה מאוד פראית, אינני יודעת אם בצורה מספיק מפקחת שתאפשר את היישום או לא, עצים נוספים. ולכן, במשהו שאתה תצטרך כוועדה, ובוועדה לתת לזה את הדעת ובראש ובראשונה, שירה, בראש ובראשונה, צריכים להוציא את הסקר לזה. כי גם בנוהל מופיע כתנאי בסיסי.

גב' שירה אבין: את הסקר, שיש לו גם עלויות נרחבות, אנחנו נצטרך בכל מקרה, כדי לפתח את הדברים, נצטרך גם לדון בזה, לגבי תקציב 2016, כשנרצה לעשות את כל המעטפת הכללית.

אני רק רוצה, אני חייבת, גיא, אני חייבת רק להגיד לך שבמקרה הזה, לאור ריבוי השאילתות וההצעות לסדר, כנראה שכולם בזמן האחרון או משועממים, או אין להם מה לכתוב, אז הם עושים את זה כאן.

מר גיא קלנר: האמת שגם לי עמדה שאילתא על קצה הלשון, אבל עצרתי.

גב' שירה אבין: לא הייתי חייבת, בדיוק באותו,

מר עידן למדן: היות שהוא אחר, אז הוא לא שמע את הערתו הקודמת של אבי, שהייתה דומה מאוד.

גב' שירה אבין: עידן, תודה. יש לנו עוד הצעה לסדר, אבל אני רואה שדברת איננה, אז אנחנו נמשיך רגע בהמשך ואם היא תחזור אז, טוב, ארבע.

14. הצעה לסדר של חברת מועצת העיר דברת וייזר, לסגירת שערי בתי הספר החל מהשעה 23:00 ועד לשעת הבוקר בימי חול, ובמהלך סופי השבוע החל מיום שישי בשעה 19:00 ועד יום שבת עד השעה 10:00 בבוקר.

גב' שירה אבין: ההצעה לסדר האחרונה להיום, היא הצעה לסדר של חברת המועצה דברת וייזר, דברת, בבקשה.

גב' דברת וייזר: אני מבקשת להעלות הצעה לסדר לסגור את שערי בתי הספר, החל מהשעה 23:00 בלילה ועד לשעות הבוקר, בימי חול. ובמהלך סופי שבוע, בגלל האינטנסיביות של השימוש באולמות הספורט ובמגרשים על ידי כל פעילויות הספורט, תחרויות הספורט, הקבוצות השונות למיניהן, לסגור את שערי בתי הספר ביום שישי, נגיד, החל מהשעה 19:00 או 20:00 בערב ועד יום שבת ב- 10:00 בבוקר, שזו בדיוק השעה שמתחדשים כל המשחקים שמתקיימים.

עכשיו, ההצעה הזאת לא מנותקת, היא לא מנותקת מהמציאות. בבדיקה שעשיתי גם עם ארגון אל"ה, עם היועצת המשפטית שלהם וגם בערים נוספות, זה משהו שהוא, אני מבינה שמותר לנו, שזאת החלטת רשות אם לסגור או לא לסגור. למיטב זיכרוני, גם בית ספר אורנים, בהובלה של יושבת ראש ועד ההורים שם, אני חושבת שבשיתוף הם החליטו לסגור את שערי בית הספר אורנים. אז אני לא רואה שום מניעה לעשות את זה גם בשאר בתי הספר. אני חושבת,

מר יעקב קורצקי: אפשר בתשע? תשע ורבע?

גב' דברת וייזר: אני אומרת 23:00 כדי לא לפגוע,

מר יעקב קורצקי: לא, ביום שישי ב- 21:15 אם אפשר לסגור.

גב' דברת וייזר: למה?

מר יעקב קורצקי: כי נכנסים אנשים מבוגרים בשעה 19:00 להתפלל בגולן, ב- 21:00/21:15 הם יוצאים. אז מה, הם יטפסו?

גב' דברת וייזר: אני לא, בוא, אני לא נכנס כאן, יעקב, אני לא נכנסת פה עם דווקנות לשעה מסוימת. מה שאנחנו, יעקב, לשאלתך,

מר יעקב קורצקי:

אני חושב על זה איתך.

גב' דברת וייזר:

אז אני אומרת, כן, אין לי שום בעיה. אני אומרת שוב,

גב' רותי גרונסקי:

אבל גם ביום שבת בבוקר באים לתפילה, אז מה נעשה?

מר יעקב קורצקי:

רגע,

גב' רותי גרונסקי:

הם באים בשבת בבוקר להתפלל, תודה רבה.

גב' דברת וייזר:

אז אוקיי, בית ספר גולן בשעות אחרות. זה לא ה-Issue, ה-

, Issue

גב' רותי גרונסקי:

אז מה זה ה-Issue ?

גב' דברת וייזר:

רותי, אני לא נכנסת דווקא לשעה מסוימת. אם מדובר בשעה

מסוימת, זה לא שמתכננים לשעה. אני חושבת שלאור התלונות שהגיעו בתקופה האחרונה מהתושבים שגרים בסמיכות לבתי ספר, שמתלוננים על רעש בשעות הלילה, באחת ושתיים בלילה הילדים ממשיכים להסתובב בבתי הספר,

מר עידן למדן:

כבר הלכנו איתם למשפט.

גב' דברת וייזר:

שנייה, אז אני אומרת, ומתוך המגמה הברורה,

גב' רותי גרונסקי:

התושבים מתלוננים שהילדים יושבים בגינות. התושבים

מתלוננים שהילדים יושבים בבתי הספר, למרות שהם קנו בתים מול בתי הספר.

גב' דברת וייזר:

שנייה,

גב' רותי גרונסקי:

אין פה לילדים לאן ללכת. לאן את רוצה שהילדים ילכו?

גב' דברת וייזר:

חס וחלילה,

- גב' שירה אבין:** רותי,
- גב' רותי גרונסקי:** באמת אני אומרת.
- גב' שירה אבין:** אבל היא לא סיימה לדבר.
- גב' רותי גרונסקי:** לא, כאילו,
- מר רפאל בראל:** האורות ממילא כבים באזור השעה עשר,
- גב' רותי גרונסקי:** נכון, בדיוק. לא משחקים כדורסל בגולן אחרי זה.
- גב' דברת וייזר:** אני אסביר עוד מעט, הם כן, הם מתלוננים שמשחקים כדורסל ב- 00:00 בלילה.
- גב' רותי גרונסקי:** אז צריך לכבות את האור, לא לסגור את השטח. עדיף שהילדים ישבו בשטח בית ספר.
- גב' שירה אבין:** אבל למה לא עונים עם הצבעה? למה להיכנס לדברים? דברת תסיים ואחר כך כל אחד ידבר.
- גב' רותי גרונסקי:** סליחה, צודקת, סליחה. דברי.
- גב' דברת וייזר:** אני אומרת שמתוך הבנה שברור שבתי הספר שלנו הם בתי ספר קהילתיים, שהמגרשים שלהם נמצאים בפנים ואין מה לעשות, זה ברור. אבל אני חושבת שאם מוצאים איזשהו פתרון ביניים שמאפשר, אני לא מדברת רק על הרעש שעושים לשכנים שגרים בסמוך. אני חושבת שגם להיפך, זה ימנע הרבה טלפונים והרבה טלפונים שעושים למוקד ועל כך איזו שטות על מישהו שעושה רעש איפשהו, אם נגדיר את הדברים האלה.

אבל זה לא רק מניעה של רעש, זה גם כדי לשמור, לצורך העניין באורנים, הם החליטו את ההחלטה הזאת שהם החליטו בוועדה הורים, בשיתוף, לדעתי, עם מנהלת בית הספר, ועד ההורים שם, המוסדי. גם בגלל הרעש, אבל גם בגלל השמירה על רכוש בית הספר וכדי לנסות למנוע,

גב' שירה אבין: שם הייתה לנו בעיה מסוימת,

מר עידן למדן: באיזה שעה פותחים?

גב' שירה אבין: שנייה, שנייה,

גב' דברת ויזר: בבוקר.

מר עידן למדן: מה זה בוקר?

גב' דברת ויזר: תשע, עשר בבוקר.

גב' שירה אבין: אני רגע רוצה להתייחס, יש שלושה דברים שונים. אחד - בבית ספר אורנים, כשלא היו מצלמות והיו מספר פעמים שפרצו לבית הספר, הייתה החלטה לאור, גם בקשה של ההורים וגם החלטה שלנו, מאחר ואנחנו מימנו הרבה מאוד כסף על ציוד שנקנה ונקנה מחדש, אנחנו קיבלנו החלטה שבית הספר יהיה סגור משעה מסוימת, כדי שלא יהיה מצב שיגנבו פעם נוספת.

חשוב להגיד שני דברים: אחד - כל בתי הספר ברמת השרון, מרושתים ומחוברים למצלמות. כך שהיום יש לנו בקרה ושליטה על כל בתי הספר.

עו"ד אבי גרובר: רואים לוחיות זהו במצלמות האלה?

גב' שירה אבין: שנייה,

גב' דברת ויזר: כל בתי הספר מה?

- גב' שירה אבין:** כל בתי הספר מרושתים במצלמות.
- גב' דברת וייזר:** מרושתים? לא ידעתי שהם מחוברים.
- גב' שירה אבין:** מחוברים. בכל מקרה, מאחר ואת הישיבה הבאה של מועצת העיר, שהיא ישיבה, כמו שאתם זוכרים בכל שנה, חגיגית,
- גב' דברת וייזר:** למה?
- גב' שירה אבין:** לפתיחת השנה. אז מנהל אגף החינוך שלנו יוכל לתת סקירה על כל הדברים ואני בטוחה שיהיה הרבה מה לספר. אבל, שנייה אני אתן לכם לדבר. עכשיו, דבר נוסף חשוב לציין, שגם היום כל האולמות ובמיוחד המגרשים, יש שעה מסוימת שהאורות כבים בהם וצריך לעשות הפרדה ואנחנו צריכים לחשוב טוב, לפני שכולם מתייחסים וכולם, התלונות מהתושבים הן לא מהיום ואנחנו יודעים גם שהרבה פעמים תושבים,
- גב' פרח מלך:** יש מכאן ומכאן.
- גב' שירה אבין:** כן, בדיוק.
- גב' פרח מלך:** צריך לזכור את זה.
- גב' שירה אבין:** יש תושבים שלא רוצים ששום דבר יהיה ליד הבית שלהם וזה מפריע להם, ויש תושבים שמאוד רוצים שתהיה פעולות, כי הם מקטרים שלילדים שלנו ברמת השרון, אין מספיק מקומות.
- עכשיו, גם ככה, לצערנו, ואנחנו מתכננים אבל אין לנו מספיק אולמות ספורט ואין לנו מספיק חצרות שילדים ונוער וצעירים יכולים לשחק.

מאחר שכך, אנחנו צריכים, בסוף, לחשוב שאנחנו לא נשליך את התינוק עם המים וכשאנחנו נקבל החלטות, כיבוי אורות זה כיבוי אורות. עכשיו, יש גם בתי ספר שגם יש שם,

גב' פרח מלך: פסקי דין.

גב' שירה אבין: יש פסקי דין, זה דבר אחד. מצד שני, גם יש בית כנסת שפועל בבית ספר, כך שצריך להיזהר, בסופו של דבר, עם ההחלטות שאנחנו מקבלים. אני אומרת שוב, צריך לזכור, יש לנו,

מר עידן למדן: צריך לעשות פעילות, הם צריכים להיות בשקט כמו בגינה,

גב' דברת ויזר: אנחנו מדברים על שעות מסוימות. אנחנו מדברים על 23:00 בלילה, לא על שעת משחק.

מר עידן למדן: אנחנו מתנדבים, חלקנו, ביחידות אופניים, מזעיקים אותך, אתה הולך, אתה מגיע, אתה משתיק.

גב' שירה אבין: עידן, רגע, לא סיימתי. אני רק רוצה לתת,

מר עידן למדן: סליחה.

גב' שירה אבין: את הסקירה הנרחבת של הדברים כדי שכולנו נבין. עכשיו, זה שיש פיקוח כי אם יושב, מי שלא יושב, בשעה 23:00 בלילה ועושה רעש, אז צריך לפקח. מצד שני, יש הרבה מצבים שיושבים בשקט, שלושה ארבעה חברים, ויש להם עוד מקום להיות. כך שאני חושבת שצריך לחשוב טוב, כשאנחנו בסוף מרימים את היד ומצביעים, על דבר שאנחנו, בסופו של דבר, יכולים לגרום להרבה יותר נזק בהחלטה הזאת. כשאני אומרת, שוב, האורות כבים בשעה מסוימת וזהו. מצד שני, בשעות הבוקר, כשהמקום פתוח ונכנסים תושבים גם להתפלל וגם זה, אנחנו בטח שלא יכולים להחליט שהמקומות נפתחים בשעה 10:00 בבוקר.

עכשיו, יש מקומות שבכלל אנחנו לא יכולים לעשות בהם שום פעילות, כי יש לנו צווים של בית משפט. אז זה, קודם כל, כדי שלפחות נבין איפה אנחנו חיים. נורית רצתה לדבר ורותי רצתה לדבר, כן?

גב' נורית אבנר: אז א' - כשאני ראיתי את ההצעה של דברת, התקשרתי אליה ושאלתי אותה, באמת, למה ב- 23:00 בלילה? אני חושבת, נניח, על תושבים שגרים וב- 22:30 הם לא צריכים לשמוע את הכדור שמקפץ שם במגרש ועושה להם רעש. אז כאילו, למה? אז היא אומרת לי, את פה בכלל מחמירה, כאילו, בכלל המגרשים הם פתוחים לגמרי כל הלילה, דבר שאני, חייבת להודות, לא ידעתי שהמגרשים פתוחים כל הלילה.

אז אני חושבת שמן הסדר כשאנחנו הולכים להצביע על דבר כזה, א' - אנחנו צריכים לדעת את כל המידע ואין לנו את כל המידע. אין לי, למשל, את המידע איפה יש החלטות של בית משפט על שעות שצריך להיות פתוח וסגור. אין לנו כאן את המידע איפה יש בתי כנסת שמתפללים בהם וצריך,

גב' שירה אבין: מה זה רלוונטי, אבל, איפה? האיפה יעזור להחלטה?

גב' נורית אבנר: כן, ברור.

גב' דברת וייזר: נכון, אין בעיה.

גב' נורית אבנר: כי אם אנחנו רוצים עכשיו להרים את האצבע ולקבל החלטה, שהיא החלטה רצינית,

גב' דברת וייזר: אין בעיה.

גב' נורית אבנר: ושהיא החלטה שתהיה מחייבת, חסר לנו המידע הזה. כאילו, אם את עכשיו היית נותנת לי את המידע ואומרת לי, תקשיבי, בבית ספר,

מר עידן למדן: תעבירי את השאילתא לפעם הבאה.

גב' נורית אבנר: לא, אני חושבת, אתה לא מסכים איתי שחסר לנו המידע הזה?

כי אתה לא יכול להרים עכשיו, אוטומאטית את היד ולהגיד, נכון,

גב' שירה אבין: אם יש החלטה שרוצים שבשעה 23:00 הכול ינעל, אז הכול ננעל.

מה זה רלוונטי אם בבית ספר אחד, בכל מקרה, יש צו ובבית ספר השני אין. מה זה משנה לגבי ההחלטה?

גב' נורית אבנר: בטח שזה משנה.

גב' שירה אבין: מה זה משנה?

מר עידן למדן: יש תלונות בבתי ספר שאין את השקט בין שתיים לארבע,

מתלוננים כבר הרבה, אולי צריך לסגור.

מר יעקב קורצקי: נורית, אם יש צו של בית המשפט, אין לנו מה לעשות כבר, זה

קיים.

גב' דברת וייזר: אבל היא צודקת, היא אומרת - איפה זה קיים? איפה יש בתי

כנסת?

מר יעקב קורצקי: לא יודע, אנחנו ברסקו פתרנו את הבעיה על הצד הטוב,

גב' דברת וייזר: בואו נבין על מה מדובר.

גב' נורית אבנר: אני אומרת, בעיניי, 23:00 בלילה זו שעה מאוחרת מדי. כי יש

לנו כמה בתי ספר שממש צמודים לבתים. קנו אותם והם ידעו שיש, לא קנו אחרי, זה לא רלוונטי.

מר עידן למדן: יש שם ישיבה בלתי חוקית שעובדת 24 שעות ביממה, ואנשים

שנמצאים שם בחוץ,

- גב' שירה אבין:** עידן, נו באמת, בבקשה.
- גב' נורית אבנר:** אני אודה לך, עידן, שתיתן לי לסיים את הדברים שלי. אוקיי?
 שירה, אני גם לא יודעת באיזה שעות, באופן אוטומאטי נסגר האור במגרשים האלה.
- גב' דברת וייזר:** גם אני לא.
- גב' שירה אבין:** את שואלת אותי עכשיו, באיזו שעה?
- גב' דברת וייזר:** כן, גם אני לא יודעת.
- עו"ד אבי גרובר:** זה תלוי, זה הולך רבע שעה,
- גב' נורית אבנר:** אז הולכים לשם, לוקחים את ההצעה לסדר היום בצורה רצינית,
- גב' פרח מלך:** יש בתשע וחצי, יש בעשר,
- גב' נורית אבנר:** אז גמרנו, אם סגרו את האורות שמה,
 (מדברים ביחד)
- גב' שירה אבין:** כולם ידברו ביחד ונשמע עשר את כולם.
- מר טל עזגד:** חבר'ה, יש לנו נטייה לעשות מה זה סלט. יש נוהל, יש כללים מסודרים של אגודת הספורט מקדמת דנא, שמתואמים עם לשכת מנכ"ל העירייה, גם מקודמנו וקודמי קודמנו. המגרשים הפתוחים נסגרים בשמונה וחצי. בשמונה וחצי, האורות במגרשים,
- מר עידן למדן:** האורות.
- מר טל עזגד:** שנייה, משפט. האורות כבים

גב' פרח מלך: בעלומים, הדר ואלון אתה צודק, בשאר בתי הספר זה בתשע,

מר טל עזגד: אז בתשע. רגע, שנייה, שנייה,

גב' פרח מלך: רגע, חברים,

גב' שירה אבין: אבל זה לא מפריע לאף אחד.

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: עכשיו, שנייה, יש שמונה וחצי, תשע וחצי, זה לא רלוונטי. אותו הדבר

לגבי האולמות, גם האולמות נסגרים, הפעילות מפסיקה במקרה המאוחר ביותר בין 22:00 ל-23:00, האורות איפה שיש צווים, האורות כבים.

גב' שירה אבין: אבל זה הנוער שלנו מתאמן שם. צריך גם להבהיר את זה.

גב' דברת ויזר: הסגורים?

מר טל עזגד: רגע, שנייה, דקה. הסגורים. זה מאוד אינדבידואלי כמו שאתם מבינים

וכמו שאנחנו יודעים, לכל מקום ומקום לכל בית ספר. כל בתי הספר שלנו הם ליד מגורים, אני לא יודע אם שמתם לב, למעט הכפר הירוק, אם אנחנו אומרים שהוא שלנו, אז הוא לא ליד מגורים. אבל מעבר לזה, אנחנו, כל בתי הספר בתוך העיר. אנחנו צריכים להקפיד על איזושהי רמה של שקט בלילה.

כמו שאמרתם פה, בגנים הציבוריים, הילדים מסתובבים והם מסתובבים גם בבתי הספר. אני מציע לך דברת, כרגע, עד שמישהו יעשה סדר, אחד - זה להוריד את ההצעה מסדר היום, עד שפרח תעשה איזו עבודה מסודרת בעניין הזה, ותביא לנו דו"ח, אם נעמוד על זה.

דבר שני - האכיפה צריכה להיות אכיפה. בכפוף להנהלת, למנכ"ל העירייה, שאגף הביטחון הוא בכפוף אליו, להמשיך, הפקח של הבתים אין לו,

(מדברים ביחד)

גב' דברת וייזר: אמרנו שיש עוד כמה תקנים לפקחים. אפשר לעשות את זה ספציפי.

מר טל עזגד: לכן, אני חשוב שחבל על כל הדיון הזה. ועוד דבר שלישי, אתם לא מבינים, אני לא יודע איך יעקב היום שורד את העניין הזה, אבל כמה תלונות של תושבים אליי, כיושב ראש אגודת הספורט ואחר כך העברתי גם את הצרות ליעקב עם אנשים שלא מתאים להם. החליטו שיש מישהו שקבע פה נהלים, יש לו מזגן מול הבית וזה מעצבן אותו,

גב' דברת וייזר: שנייה, קודם כל בוא נעשה סדר,

מר יעקב קורצקי: והוא גם שם את המזגן.

מר טל עזגד: הוא שם את המזגן.

גב' דברת וייזר: רגע, הדבר האחרון שאני, ההתייחסות שלי ברור לך שהיא לא הייתה רלוונטית, גם בדיוק התכתבתי עם אריק על זה, כשהוא ראה את זה ביום שישי במיילים.

ההתייחסות שלי, הכוונה היא בוודאי ובוודאי לא הייתה לגבי בני נוער שמשחקים שם. מי כמוני, כן מעודדת את הפעילות הזאת. אני מדברת על שעות הלילה, מה קורה בתוך בתי הספר ובשטחים כשהאורות כבים וכשהאולמות נסגרים והילדים מפסיקים לשחק. ולא סתם כתבתי שם ביום שבת שוב לאשר את הפתיחה, כי ברור שיש פעילות וגם הילדים שלי יושבים ומשחקים באוסישקין ובבתי ספר אחרים, זה בתי ספר קהילתיים והם חלק מהשכונה וטוב שכך. אני מדברת על שעות הלילה, כשאין פעילות של ילדים ונוער ו-

.Whatever

גב' שירה אבין: אבל יש שני דברים, גם שיטור משולב, גם יחידת האופניים, כך שהם בכל מקרה, כשיש רעש ויש הפרעות, אז יש מי שצריך לעשות. מצד שני, לא חייבים לחנך גם את הילדים שלנו שכל דבר הוא בנעילה של מקום. זאת לדעתי לא הדרך לנהל, לחנך ילדים ונוער. אז אם יש בעיות, יש פיקוח ושהפיקוח יעשה את העבודה שלו. אנחנו לא צריכים להוריד לדברים כאלה שצריך לעשות. גיא, רצית לדבר.

מר גיא קלנר: כן, אני רציתי להגיד בקצרה, תראו, הסיפור של מוקדים ציבוריים ברמת השרון, והשימוש שלהם לילדים ובעיה עם השכנים, רפי תאשר לי, צריך להיות בעיניי, אין בעיה שהבדיקה תעשה, צריך להביא את זה כהצעה לסדר, כמקובל על דברת ופרח, צריך להיות בהטיה לכיוון השכנים.

אני אסביר למה אני מתכוון, בכל מקום שיש פעילות, אם זה בשדרה ואם זה בכיכר ואם זה בפארק שדיברנו עליו ואם זה באלף מקומות אחרים, הפעילות המקומית של אותו אזור, צריך לכבד אותה, אהלן וסהלן אין בעיה, מה שקורה מאזור הערב המאוחר לתוך הלילה, הוא מטרד. ואותו צריך לצמצם.

עכשיו, צריך להתייחס, איפה שיש בית כנסת ואיפה שפותחים את השערים כדי לעשות משחק כדורגל או כדורסל, ברור שצריך לכבד את זה ולקיים את זה. אבל בשעות הלילה, בבתי הספר האזוריים, שה,

גב' שירה אבין: והגינות הציבוריות?

מר גיא קלנר: הגינות, קודם כל, אני רוצה לצמצם את האזורים שבהם שטח הפוטנציאל לנזק או לרעש, יש אנשים שצריכים לקיים שיגרת חיים,

גב' דברת ויזר: לחיכוך.

מר גיא קלנר: לחיכוך, לכל דבר אחר, לצמצם אותו למינימום. בית ספר, בעצם יסודו שהוא אזור קצת רחוק מהעין, עם שערים, סגור, לא כולם נכנסים, חלק מפחדים

להיכנס, שכנים וכיוצא בזה, צריך לנעול אותו, אם אפשר. איפה שיש בתי כנסת, ברור שצריך לכבד את זמני התפילה. איפה שיש את סיפור אגודת הספורט ואולמות או מגרשים שמשמשים לפעילות, ברור שצריך לכבד את זה. איפה שזה נטו פוטנציאל למטרד גבוה יותר עבור השכנים, ואני מדבר עכשיו כמו נער מלפני עשרים שנה, בית ספר זה אזור לבלגאן. לא יעזור כלום.

עו"ד אבי גרובר: אתה זוכר מה עשית כשהגעת לבית ספר והשער היה נעול? מה היית עושה?

מר גיא קלנר: זה לצמצם,

עו"ד אבי גרובר: היית קופץ מעל השער.

מר יעקב קורצקי: אף אחד לא מתווכח על זה, צריך להיות איזון.

מר גיא קלנר: לא, אז החשיבה צריכה להיות איך מכשירים את פעילות הספורט להתקיים ובצד השני, בשעות כיפת הלילה, אם אפשר תפעולית. אם לא,

מר יעקב קורצקי: אני אגיד לך משהו, גיא? אני אשמח בתקופת הקיץ שכן הילדים שלנו יהיו לידינו, במגרשי הספורט האלה, שישארו גם 23:00 בלילה ושישחקו שם מאשר יסתובבו לי אני לא יודע איפה. אני מעדיף אותם משחקים כדורסל, כדורגל,

מר גיא קלנר: איפה הם משחקים היום?

גב' דברת וייזר: אז אין לך בעיה שישחקו ב-23:00 בלילה?

מר יעקב קורצקי: יש מקומות שאין,

גב' דברת וייזר: ב-00:00-23:00?

מר יעקב קורצקי: יש מועדונים שהם משחקים.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: רותי ביקשה, רגע.

גב' רותי גרונסקי: נתתי לדברת וביקשתי...

גב' שירה אבין: גיא, סיימת?

מר גיא קלנר: כן.

גב' שירה אבין: רותי.

גב' רותי גרונסקי: כן. בתור 15 שנה שהסתובבתי במושבה בטוחה, הרבה לילות

וימים, אני אומרת לך, יש לי, מכירה כל בית ספר וכל גינה ציבורית ברמת השרון. אין בעיה לילדים לקפוץ מעל שער בית ספר, זה אני אומרת לך כבר. כשהם רוצים לעשות דברים לא טובים. אני מסכימה בהקשר הזה עם שירה, אנחנו צריכים לחנך את הילדים שהם צריכים לכבד את השכנים, הם צריכים לכבד. והדבר השני שאנחנו צריכים לעשות, זה לעשות אכיפה. אני לא חושבת שיש לנעול את שערי בית הספר, זה יפתור את בעיית הרעש. ברגע שמכבים את,

מר גיא קלנר: זה נאיבי, רותי.

גב' רותי גרונסקי: זה לא נאיבי, אני יודעת שהסתובבתי שנים גיא, שנים.

גב' שירה אבין: למה, בהרבה דברים זה עובד טוב, אני לא מסכימה.

גב' רותי גרונסקי: הילדים כמעט לא נמצאים בבתי הספר, חוץ מבקיץ, בחופש

הגדול, בימי שישי. אני אומרת לך, ברוב בתי הספר הם לא נמצאים אחרי שהאור קבע.

מר גיא קלנר: בקיץ?

גב' רותי גרונסקי: בקיץ יש יותר בעיה, אבל,

מר גיא קלנר: אז בקיץ,

גב' רותי גרונסקי: אבל גם בגינות הציבוריות יש בעיה קשה, שם שמנו, בגינות הציבוריות שמנו פקחים. אז יכול להיות שביולי - אוגוסט, צריך לעשות נוהל אחר. אבל במהלך השנה, אין שום סיבה להשקיע בזה כסף על בן אדם שיבוא ויסגור את בתי הספר. אני אומרת לך את זה.

גב' שירה אבין: עידן ואחר כך אבי וזהו. רפי, אתה רוצה לומר משהו?

מר רפאל בראל: כן, אני בקיצור נמרץ. אנחנו פשוט מבזבזים זמן. הייתה אותה בעיה בנווה רסקו, ליד בית הספר. באתי אליהם, ביררתי, סידרתי איתם, מכבים את האור בשעה ספציפית ונגמר הסיפור.

גב' רותי גרונסקי: נגמר ואז הם הולכים.

מר רפאל בראל: ואין אף אחד. מעניין. ושקט.

גב' רותי גרונסקי: לשלוח בן אדם, והוא יפתח, והוא יסגור והוא שכח לפתוח או שכח לסגור.

מר עידן למדן: אני מצטרף לרפי ולטל, וגם לאבי קודם,

מר גיא קלנר: אלי אתה לא מצטרף?

מר עידן למדן: עכשיו לא, קודם כן. מאוד פרגנתי לך קודם, אתה רוצה פעמיים בערב אחד? אל תגזים.

מר גיא קלנר: לא, לא, נחכה עוד שש - שבע שנים.

גב' שירה אבין: כן?

מר עידן למדן: אבל לא כל דבר זה באמת הצעת החלטה או שאילתא. אין ספק שיש בעיה, והיא בעיקר, באמת, בתקופת הקיץ. אבל בעצם זה שכבים האורות, וכו', לא צריך את הנעילה הזאת. ואם ינעלו, אז יקפצו מעל הגדר, כפי שאנחנו עשינו בילדותינו. זו באמת שאלה, זאת שאלה שכמו שעולה גם בסוקולוב, יכול להיות נוהל, נוהל, נוהל, נוהל, אבל אם בן אדם הוציא את הזבל לרחוב, כמו אבא ואימא שנותנים לילד שלהם לצעוק ב-00:00 בלילה בקלמן, אז זו בעיה.

יש גם בעיות אחרות, פחות בקלמן ובעלומים, אני יודע שיש גם הרבה תלונות על המשך הפעילות בין שתיים לארבע, בלי הפסקה של מגוונים וכו'. זאת אומרת, יש פה איזושהי נורמת חיים, אנחנו מנסים להתמודד איתה. אני חושב שבאמת צריך, כפי שטל אמר, כרגע להסיר את ההצעה. אני חושב שנכון שהמחלקה תמשיך לפעול כמו שפועלים עד היום. רוצים להחליט לכבות את האורות טיפה יותר מוקדם? מכבים את האורות טיפה יותר מוקדם. וצריך לזכור, זה נותן פעילות גם לנו, לבני היתר מבוגרים, שאין להם מקום ללכת לשחק ואז מתארגנות קבוצות שרוצות לשחק כדורגל, כדורסל,

גב' דברת וייזר: זה קורה בשתיים עשרה בלילה, מה לשחק? אתה רוצה לשחק כדורגל בשתיים עשרה בלילה?

מר עידן למדן: אני יוצא מהבית, כמו שאני יוצא מהבריכה, אז אני יוצא בשקט. אני לא אחנך ילדים אחרים,

גב' דברת וייזר: מישהו לא נותן לך לשחק? מה הקשר?

מר עידן למדן: לא לצעוק אם אני אנעל להם את השער. אם אני אנעל להם את השער, אז הם ישחקו במקום אחר ויעשו את הרעש.

גב' פרח מלך: בואו תגדירו מה אתם רוצים.

גב' שירה אבין: אבי רצה להתייחס ונתקדם.

(מדברים ביחד)

עו"ד אבי גרובר: באמת ברמת משפט, אני מצטרף לכל מה שרותי אמרה, אבל אני חושב שהקטע של הלנעול זה לא האמצעי הנכון. אני אסביר לך למה, בתור מישהו שמתנדב פה ביחידת האופניים למשל, המשטרית.

אם אני צריך להגיע לבית ספר שאני מקבל תלונה על זה שבתוך הבית ספר יש רעש, והשער נעול, באותו רגע אני, למשל, עכשיו אני בסיפור - אני צריך למצוא את זה עם המפתח, כי צריך לבוא הפקח עם המפתח, הוא יצטרך לפתוח לי, אני אצטרך לחכות עכשיו חצי שעה, וכל אלה, אני לא רואה את עצמי עכשיו מתחיל.

גב' דברת וייזר: זה טיעון ענייני,

עו"ד אבי גרובר: לא, אני אומר לך,

גב' דברת וייזר: לא, יפה, זה טיעון ענייני.

עו"ד אבי גרובר: תודה רבה. אני חושב שזה האמצעי הלא נכון. ופה אני מצטרף למה שרותי אמרה.

גב' דברת וייזר: זה טיעון ולא להגיד שאתם הולכים לשחק בשעה 12 בלילה, באמת.

עו"ד אבי גרובר: אף אחד פה לא בעד שישחקו, כי אז היינו מדליקים את האורות. אם היינו חושבים שצריך לשחק ב-00:00 בלילה, היינו מדליקים את האורות. יש פה קטע עם נערים שאין להם איפה להיות.

כמו שרותי אמרה, את רוצה להפסיק את הרעש? אז יותר פקחים, וכל הכלים המשלימים מסביב, כדי לטפל בזה. לנעול את השער? אני הייתי ילד, נעלו לנו את השער, היה הרבה יותר מגניב לקפוץ.

- גב' שירה אבין:** טוב, שמענו את כולם.
- גב' דברת וייזר:** זה טיעון ענייני, נכון. מה קורה, אם קורה שם אפילו לא יודעת מה, ואין דרך להגיע.
- גב' פרח מלך:** איפה כן מותר? בחוץ? שיבלו בהרצלייה ותל אביב כל היום.
- עו"ד אבי גרובר:** הם כבר מתלוננים ששם הרבה יותר מגניב ופה אין מה לעשות.
- גב' פרח מלך:** ברור, כי כל הזמן אתה מגביל אותם.
- גב' שירה אבין:** אנחנו עד עכשיו רק בנושא של הצעות לסדר ושאלות, חבר'ה, מספיק.
- גב' דברת וייזר:** לאור הטיעון שאבי העלה, אני מורידה מהסדר.
- גב' שירה אבין:** אוקיי.
- גב' דברת וייזר:** זה מלחיץ רק המחשבה שמישהו יקרה לה משהו, מישהי יקרה לה משהו.
- גב' שירה אבין:** אז אנחנו מורידים את הנושא, תודה רבה.

4. אישור הקצבה לעמותה העירונית לחינוך וספורט רמת השרון לעונת 2015/16, בהסתמך על תכנית ההבראה ותכנון התקציב.

- גב' שירה אבין:** אנחנו עוברים לסעיף הבא, אישור הקצבה לעמותה העירונית לחינוך וספורט רמת השרון לעונת 2015/16, בהסתמך על תכנית ההבראה ותכנון התקציב. יעקב, כמה מילים?

מר יעקב קורצקי: עשרים דקות?

גב' שירה אבין: משהו כזה.

מר יעקב קורצקי: טוב, ערב טוב לכולם. כמובן שהנושא הכי חשוב זה אגודת הספורט. אני באמת מתרגש.

גב' שירה אבין: לחיי האגודה, כן.

מר יעקב קורצקי: באמת. אני רוצה להגיד לכם שזה, קודם כל, נמצאים פה, כל חברי מועצת העיר, אני לא יודע אם אתם מכירים, אחרי אלפי ילדים, נמצאים, רוב האנשים נמצאים פה מימין. זה שפר שאחראי על מעל 1000 וגור מעל 1000 ויש לנו פה את גלית בת כתתי, והייתי מעריץ שלה כשחקנית והיום היא מגדלת לנו כמה ילדות במחלקה? מעל 50. ולידה הקונצנזוס, האישה המדהימה, הגדולה שאני,

עו"ד אבי גרובר: המאמנת שלי.

מר יעקב קורצקי: ככה אתה נראה, אבל לא משנה. אז יש פה את זהבה שמואלי,

עו"ד אבי גרובר: נהפוך הוא, אם הייתי ממשיך להתאמן אצלה.

מר יעקב קורצקי: זה חשוב לי, אבי, אל תפריע לי. אבי, אני קורא אותך. מכיוון שיש לי רק עשרים דקות, אז אני אשתדל ככה להתקדם.

אז היה חשוב לי מאוד להטריח אתכם, שתבינו שכשאני אומר לשחק כדורגל וספורט, זה פי אלף יותר כיף מאשר להיות פה בישיבות האלה, אבל צריך את הדברים האלה. חייבים, כי זה צריך, זה מקשה אחת, אין מה לעשות. אנחנו אנשים שאתם בחרתם בנו בשביל שאנחנו נקבל החלטות,

גב' רותי גרונסקי: אנחנו מסכימים איתך שזה לא כיף פה.

מר יעקב קורצקי: אז רציתי שתדעו שאנחנו, אנחנו כולנו מעריכים את כל מה שאתם עושים בשנים האחרונות, זה משהו שהוא יוצא דופן ואיך אהרון אסולין אמר לי? אנחנו לא עיר של תיאטראות, אנחנו לא... אנחנו עיר שמספקת ספורט, צורכת ספורט ואנחנו מספר אחת בארץ, אין בכלל, המספרים מדברים בעד עצמם.

אז אחרי כל הדברים האלה, מי שעומד אחרי זה, זה האנשים המקסימים האלה, שהיום אני יכול להגיד להם וחשוב היה לי שהם ישמעו את זה פה ממני, שכל אחד מהאנשים שיושבים פה בפאנל הזה, אין לי בעיה, אני אמרתי את זה, שהיום אני בטוח שאני יכול למסור את זה, אם זה לאהרון או לנורית, לכל מי שיושב פה. אולי עידו לא, עידו לא כל כך נראה לי בעסק. אבל אני בטוח שאני, אני אמרתי שאני יכול רק לפגוע בספורט. הקרבה שלי לספורט, אני צמחתי מתוך הספורט, אז אני, באיזשהו מקום ככה, תמיד, בגדר של חשוד.

אבל היום אני בטוח שאם אני אתן את זה לכל אחד, אז התוצאה תהיה תוצאה טובה. אני חושב שעדיין, כעיר, אנחנו לא נותנים את מה שהילדים שלנו, אפרופו, בדיוק זה התלבש עם ההצעה של דוברת, אז אנחנו, לצערי אני אומר את זה, אנחנו עדיין בשנים אחורה מבחינת אולמות. אנחנו לא נותנים לילדים שלנו את מה שהם צריכים. אני שמח שסוף, סוף, אני מקווה שאנחנו כבר, אני לא יודע את התאריכים, אולי. מתי אנחנו מתחילים לעלות כבר על האתלטיקה קלה, אתה יכול להגיד תאריכים? או פרח?

גב' פרח מלך: זה בתכנון.

גב' שירה אבין: אוטוטו.

מר יעקב קורצקי: אוטוטו.

גב' רותי גרונסקי: זה חשוב לדעת, אנחנו מנהלים ולא יודעים תאריכים בכלל.

גב' פרח מלך: ברגע שאנחנו נדע את התאריכים, אנחנו נוריד את זה כלפי מטה. כרגע זה בתכנון.

מר יעקב קורצקי: זה בתכנון וזה הולך לצאת. אצטדיון האתלטיקה,

עו"ד אבי גרובר: כולל מלתחות?

מר יעקב קורצקי: כולל מלתחות,

גב' פרח מלך: כולל שירותים וכולל הכול.

גב' נורית אבנר: מה מעכב את זה?

מר יעקב קורצקי: אבי, אתה עוד פעם מפריע לי,

גב' שירה אבין: אבי, תורך יגיע.

עו"ד אבי גרובר: אני מחזק אותך.

מר יעקב קורצקי: שלושה אולמות, שזה דבר שאני גם כן חשבת, אני דיברתי עם אבי, כחלון, אני יודע ששירה אישית דיברה איתו, כשהאצטדיון החדש יוקם בעזרת השם, במורשה, יהיה מותאם גם לקבוצת הכדוריד. האולם יהיה, לסטנדרט של קבוצת הכדוריד, שאני חושב שעשו הישג יוצא דופן השנה וצריך להתייחס לזה ואנחנו בכיוון הנכון. ואני מקווה שגם היום אנחנו נקבל את ההחלטה הנכונה, אני יודע את הרצון הטוב, אבל אני מקווה שאנחנו נקבל את ההחלטה הנכונה, בשביל לתת לאנשים האלה את האמצעים שמגיעים להם. אז אני אעביר לאריה שיציג את הדברים, תודה.

מר אריה גורדון: טוב, אנחנו עושים נוהל שהוא טיפה שונה, גם ישבנו לפני הישיבה כדי לוודא את זה. נוהל שעשינו כל שנה בעשר - חמש עשרה שנים האחרונות. אנחנו תמיד, הבעיה שלנו הייתה שכבר הצגתי, שאצלנו העונה מתחילה ב-1.8. למעשה, אנחנו כבר התחלנו לפני יומיים, התחלנו עונה חדשה. באוגוסט. אנחנו, ביולי, בדרך כלל

בהנהלת האגודה מאשרים את ההקצבה לעונת 2015-16 במקרה שלנו והיתר כשיוצא תקציב 2016, מתישהו בסוף דצמבר יש תקציב ל- 2016.

הבעיה היא שלא הייתה קורלציה בין מה שאושר כל כשנה ביולי באגודת הספורט, מה שהוקצה ביגוד מסוים. חברי מועצה שהצביעו בדצמבר, בכלל לא ידעו מה אושר בהנהלת אגודת הספורט. הם תכננו תקציב שלא היה לו שום קשר להקצבה שלנו אושרה. אנחנו כבר חותמים על חוזים ומתחילים בפעילות בעוד שבוע, כל המחלקות חוזרות להתעמל כבר. אנחנו מתחילים להתאמן. כשאנחנו מגיעים לדצמבר, פתאום יש פער עצום בין מה שהיה מאושר לנו כהקצבה לבין מה שאנחנו מקבלים.

עכשיו, אני לא מכיר את ההיבט החוקי, מה אתם יכולים לאשר ולא לאשר לגבי 2016, אבל אנחנו ביקשנו, פעם אחת, שלפני שאנחנו נתכנס ביום שישי, אנחנו מכנסים אסיפה על מנת לאשר את התכנית שאתם פה, אנחנו מציגים לכם אותה. אבל כדי שזה לא יהיה כמו כל שנה, רצינו שקודם כל התכנית תבוא כך שאתם תאשרו לנו את ההקצבה ברמה טובה, גם אם בפועל בדצמבר יאושר תקציב 2016, שהם יהיו מודעים למה אושר לנו היום ולפי מה אנחנו מתחילים, מהשבוע, באגודת הספורט לעבוד.

כאשר היה ובדצמבר, אני לא יודע מה יקרה, ייפול... ברמת השרון ולא תוכלו לאשר לנו את מה שאנחנו מבקשים, נבין שיהיו לזה משמעויות ומאמצע העונה יהיו לזה משמעויות לעתיד.

לכן, רצינו שהנוהל יהיה הפוך, קודם כל נציג למליאה, נראה אם תאשרו לנו את ההקצבה ברמה הקובעת. לפי הרמה שאתם תאשרו לנו פה היום, אנחנו ביום שישי נתכנס לאסיפה בוועד העמותה כדי לאשר את זה ולהתחיל את העונה.

עכשיו, אנחנו פה על בסיס, מעבר לדף שקיבלתם, כל הנושא של הצגת עירייה, ... אנחנו בגדול, שמרנו על רוב ההקצבות פה, עשינו קיצוץ משמעותי בקרב מחלקות, ששם על פי פרמטרים, ההקצבה במחלקות האלה הייתה מוגזמת בהשוואה למה שהמחלקות האלה

קיבלו. יש מחלקות שיש להן תקציבי אימון שהן חייבות להגיש בבקרה התקציבית. אנחנו כבר הגשנו בכדורסל, הגשנו את זה לבקרה התקציבית... יש דברים שאנחנו... התקציב, אתם קיבלתם יחד עם הטבלה. כל מחלקה, מה התקציב שלה, כמה היא מקבלת מתוך התקציב שלה מההקצבה של העירייה.

יש מחלקות שכמעט כל הפעילות שלהן, הן מהקצבת העירייה, בעיקר אם זה מנהלות, או מתקנים ודברים כאלה. יש מחלקות שאפילו, שההקצבה שהעירייה נותנת היא אפילו לא עשרה אחוזים. אם זה מחלקת כדורסל, או מחלקות אחרות שאפילו עשרה אחוז מהתקציב שלהן זה לא הקצבת עירייה.

סיכמנו את הכול וזאת ההקצבה, שבעה מיליון תשע מאות, זו ההקצבה שאנחנו צריכים מהעירייה, כשיש עוד סעיף של 72 אלף ₪, שזה משהו שאנחנו פשוט הופתענו במהלך השנה. יש איזה נוהל באגודת הספורט, שאומרים שאף אחד, אין כזה דבר שמישהו לא ישחק כי אין לו כסף. עכשיו, איך אנחנו עושים את זה? יש נהלי מחלקת הרווחה, כל מי שרוצה להירשם לאגודת הספורט ולא מסוגל לשלם, מגיש על פי הנהלים של מחלקת הרווחה, מגיש בקשה להנחה, מצרף אליה את כל המסמכים, אנחנו בודקים את זה עם מחלקת הרווחה שהוא עומד בקריטריונים ואז מקבלים הנחה, זו יכולה להיות הנחה החל מ- 20-30 ועד ל- 70 או 80 אחוזים. זאת אומרת, לא תהיה ברמת השרון משפחה נזקקת שלא משחקת באגודת הספורט.

כל שנה בעשר - חמש עשרה שנים האחרונות, בסוף השנה, ... הנחות, נעביר אותם ממחלקת הרווחה לטלי נאה, הם היו עוברים על זה ומאשרים את ההנחות ואז היינו מקבלים מהעירייה היה סעיף תקציבי, תקציב לחינוך. הופיע וקיבלנו חזרה את הכסף. השנה, כשהגשנו, ... אישרה, זה הגיעה לאבי וזה ירד מהתקציב. אנחנו לא, אף אחד לא הודיע לנו, אבל לא רואים... אנחנו נשארנו עם הנחה, שאנחנו לא מקבלים בחזרה.

אז אנחנו, מעבר ל-7 מיליון ותשע מאות שביקשנו, נכנס למרות שראש העירייה תקצב את זה כמו שתמיד, שאנחנו נקבל, נעבוד על פי אותו הנוהל, אבל צריך נוהל פנימי באגודה.

זהו, יש שאלות לגבי האגודה?

גב' שירה אבין: שאלות?

עו"ד מיכה בלום: יש לי הערה.

גב' שירה אבין: הערה?

עו"ד מיכה בלום: כן. אני חושב שכביכול, כשאנחנו מסתכלים פה על סדר היום, וכתוב אישור הקצבה בהסתמך על תכנית הבראה בתכנון התקציב, נשמע כאילו משהו לא בסדר. כאילו יש איזושהי בעיה.

אני חושב שעם כל הכבוד, החבר'ה שפה נמצאים, האנשים שפה נמצאים, אלו אנשים ששנים כבר נמצאים בתוך המחלקה, בתוך האגודה. עושים, באמת, עבודה מדהימה. אני משוכנע שכולנו מכירים וכולנו מסכימים על זה. שגם אם היו בעיות, זה בטח האחרונים שצריך לבוא אליהם בתלונות.

אבל בקטע הזה, אם אני מבין, זו הערה שהייתי חייב להגיד לפרוטוקול, הקטע של ה-72, אם אני מבין נכון, זה צריך לבוא מסעיף אחר, זה לא קשור כאילו לאגודה. זה כאילו בתוך רווחה, איזשהו סכום שמהרווחה מחזירים. זה לא שאנחנו נותנים להם 72 אלף ₪. נכון? זה לא קשור לתקציב האגודה.

מר אריה גורדון: זה אמור...

גב' שירה אבין: שני דברים, באמת כל השנים,

עו"ד מיכה בלום: והערה אחרונה,

גב' פרח מלך: אני חושבת שזה צריך להיות בתמיכה.

עו"ד מיכה בלום: למה זה תמיכה? אבל זו לא תמיכה, זה תקציב הרווחה לטובת,

גב' שירה אבין: זו לא תמיכה.

עו"ד מיכה בלום: לא, זו רווחה.

גב' שירה אבין: מיכה, אני אסביר לך אבל משהו,

גב' פרח מלך: אני אגיד לך למה הכוונה, יש סעיף תמיכות,

עו"ד מיכה בלום: אבל זה לא ברווחה.

גב' פרח מלך: אבל רגע, יש סעיף תמיכות רווחה. אולי אפשר להגדיר שם

משהו כה. זו השאלה, לא כי אמרתי שזו תמיכה.

גב' שירה אבין: לא, אבל כל השנים, כל השנים הייתה קרן חינוך רווחה, שמס

היו מגיעות כל ההנחות בהתאם לצרכים שהתבקשו. עכשיו, צריך לבדוק, אם לא ניתן שתמשיך להיות קרן כזאת, צריך למצוא מה הדרך הנכונה לעשות את זה.

מר אריה גורדון: ... אני יודע, אני לא מכיר את ההליך הזה, אני פעם ראשונה

נתקל... אנחנו, המקור התקציבי שאני מכיר, זה מקורות הארנונה, שם אנחנו מתעסקים במשחקים ופריסת חובות וכל מיני כאלה.

גב' שירה אבין: זה נכון.

מר אריה גורדון: אני לא חושב שזה קשור לוועדה הזאת, אני באמת לא מכיר את

הנושא.

גב' שירה אבין: אז אני, מה שאני מבקשת, שני דברים, אנחנו נבדוק למה היה

איזשהו שינוי. לי אין מושג מי עשה אותו, אבל כנראה שהוא כבר לא יושב איתנו. בכל

מר גיא קלנר: אז מה המשמעות של זה? אני לא מצליח להבין. המהות ברורה

ואנחנו בעד, מה המשמעות הטכנית של העניין הזה?

גב' שירה אבין: המשמעות הטכנית, שכולנו נדע, כולנו נמשיך להיות פה חברי

מועצה. אנחנו כולנו נדע שאם יש לנו התחייבות, וברור לנו שהחלטה היא שאגודת

הספורט מקבלת תקציב של 7.9, אז אגודת הספורט בשנת התקציב הבאה תהיה 7.9.

מר גיא קלנר: זו החלטה על דיוני התקציב,

גב' דברת וייזר: מבחינה חוקית זה לא מחייב? אם מישהו פה מחליט, נגיד,

להצביע בדצמבר נגד, זה לא - לא חוקי? עזבי מוסרית, חוקית.

גב' שירה אבין: הם לא יעשו מעצמם צחוק.

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: אתה אישרת שבע שלוש מאות, ואתה עכשיו מאשר שבע תשע

מאות, זה למעשה מה שקורה פה, חבר'ה.

גב' שירה אבין: לא.

מר גיא קלנר: אל תגידי לא, זה מאוד כן. אתה אישרת שבע שלוש מאות, ואתה

עכשיו מתקן וכמה אתה עושה, לפי שבע תשע מאות.

גב' שירה אבין: רגע, שנייה. מה שקרה, אריק היום,

מר גיא קלנר: לא נכון, שירה,

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: מכיוון שאנחנו אנשים אחראיים, מכיוון שאנחנו לא רודפי

פרוצדורה, אלא מהות, סביר להניח שאם, כמה אנשים שנשארו פה בחדר עכשיו, לא יעשו

מעצמם צחוק. אם הצבענו סביב נושא מסוים, לא משנה מה הטיב הפרוצדוראלי שלו, שאנחנו נזרים 7.9, יהיה זה מגוחך ולא הגיוני שבדצמבר נצביע שש, לצורך הדוגמא.

עו"ד מיכה בלום: צריך אתה לקבוע את הקריטריונים, לקבוע את סדר העדיפויות שלך. אם לא יהיה לך כסף, תצטרך אולי להוריד בחינוך, מה שתחליט, תחליט.

מר גיא קלנר: זה נכון.

עו"ד מיכה בלום: זה לא פרוצדוראלי.

מר יעקב קורצקי: מכיוון שקבוצת הכדורסל, אי אפשר לחכות,

מר גיא קלנר: זו החלטה מוסרית.

גב' דברת וייזר: בדיוק.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אני מניחה שבסופו של דבר נחליט,

גב' דברת וייזר: זו החלטה מוסרית, היא לא מחייבת,

עו"ד אבי גרובר: גיא, זה לא נכון. החצי הראשון, אתה נתת לפי 7,600,000. החצי

השני של השנה, אתה מתחיל לרוץ לפי משהו קצת אחר. המשכורת של אריק בפנים, כל הדברים האלה. יהיה לך, כביכול חריגה ב- 2015 בתקציב.

מר גיא קלנר: עדיין יש לי חופש של 16, שאם אני בדצמבר,

עו"ד אבי גרובר: לא, אין לך אבל, 15 אתה כבר מתחיל לחרוג מהסעיף. אם אתה

שמת 7,600,000 בתחילת השנה, ועכשיו וככה פעלת בחצי הראשון של השנה ובחצי השני אתה פועל לפי 7,900,000 בסוף השנה אתה תהיה בחריגה לעומת הסכום שאישרת בתחילת השנה.

גב' שירה אבין: חצי מההפרש.

עו"ד אבי גרובר: חצי מהתוספת, נכון. אבל זו חריגה. ומה שאנחנו מאשרים היום, למעשה, נותן לנו כיסוי לתוספת הזאת.

גב' שירה אבין: טוב. אני מניחה שכולם הבינו, לפני שתי דקות, בכלל, כולם היה ברור להם ואף אחד אפילו לא רצה לשאול, פתאום התחילו לשאול. אז כולם שאלו את מה שהם רצו. אני רוצה להביא את זה להצבעה.

עו"ד אבי גרובר: מאוד מעניין אותך פרוצדורות.

מר גיא קלנר: תמיד עניין אותי, תמיד.

גב' שירה אבין: אז אני רוצה להביא להצבעה אישור הקצבה לעמותה עירונית לחינוך וספורט רמת השרון לעונת 2015-16 בהסתמך על תכנית ההבראה ותכנון התקציב. יש משהו, מיכה, נוסף שאנחנו צריכים לפני שאנחנו מצביעים? לא דיברתי על גזבר, דיברתי מבחינת ההצעה.

עו"ד מיכה בלוס: לא, אין לי.

גב' שירה אבין: אוקיי. מי בעד? פה אחד, תודה רבה.

החלטה מספר 135: הוחלט לאשר פה אחד הקצבה לעמותה העירונית לחינוך וספורט רמת השרון לעונת 2015-2016 בסך 7.9 מיליון ₪.

גב' שירה אבין: אנחנו עוברים לסעיף הבא, הסעיף הבא שלנו זה אישור, טוב אנחנו נחכה רק לדקה.

מר עידן למדן: אני מתנצל, אני רואה שאת הולכת לחטוף בבית, הכול בסדר.

עו"ד מיכה בלום: לא, לא, סידרנו לך עכשיו שקט תעשייתי.

מר עידן למדן: חוץ מספורט, מיכה, חוץ מספורט, תאמין לי, לא מעניין אף אחד.

עו"ד מיכה בלום: סוף סוף זה הגיע.

גב' שירה אבין: טוב, חברים, אנחנו רוצים לעבור לסעיף הבא. אנחנו נשמח להמשיך ולעבור לנושא הבא. טוב, הסעיף הבא זה אישור הסכם עם חברת דואר ישראל, בע"מ, למטרת הפעלת בית דואר ומרכז חלוקת דואר.

5. האצלת סמכויות בהתאם לסעיף 1 לחוק העזר לרמת השרון (שילוט), התש"ן 1990, למנהלת מחלקת רישוי עסקים, הגברת שרי חובב (מצ"ב).

הסעיף הבא, תודה, האצלת סמכויות בהתאם לסעיף 1 לחוק העזר לרמת השרון - שילוט, התש"מ 1990, למנהלת מחלקת רישוי עסקים, הגברת שרי חובב. אני צירפתי את המכתב שלי. אין כאן יותר מדי מה לומר, למעט זה שאני מאצילה על שרי את הסמכויות שאחרת כל מכתב שיוצא, זה דבר שצריך לצאת ממני. זה לגיטימי, קיים בכל מקום, שרי מנהלת את זה ביום - יום ואין שום סיבה, אני מבחינתי סומכת עליה ואין שום סיבה שהיא לא תוכל לעשות את זה. זה דבר שקיים במקומות אחרים.

אם יש למישהו רצון לשאול משהו, ואנחנו, ההצעה להצבעה היא בהתאם לסעיף, שרי לא פה.

מר עידן למדן: אוהבים את שרי.

גב' שירה אבין: עכשיו אני רק, לפני שאנחנו מצביעים, שנקשיב להצעה עצמה, להצבעה. בהתאם לסעיף 17 לחוק בחירת ראש הרשות וסגניו התשל"ה 1975, להאציל את סמכויותי לגברת שרי חובב, בכל הקשור לרישוי עסקים. מי בעד? פה אחד, תודה רבה.

החלטה מספר 136: הוחלט פה אחד כלהלן: האצלת סמכויות בהתאם לסעיף 1 לחוק העזר לרמת השרון (שילוט), התש"ן 1990, למנהלת מחלקת רישוי עסקים, הגברת שרי חובב.

6. אישור הסכם עם חברת דואר ישראל בע"מ למטרת הפעלת בית דואר ומרכז חלוקת דואר (מצ"ב).

גב' שירה אבין: אנחנו עוברים לסעיף הבא ועכשיו הסעיף, הסכם אישור הסכם עם חברת דואר ישראל בע"מ, למטרת הפעלת בית דואר ומרכז חלוקת דואר. עינב, בבקשה. איפה עינב? שעות כאלה, אני כבר לא רואה מרחוק. כן?

מר עינב בן יעקב: טוב, ערב טוב, אנחנו מדברים על אישור התקשרויות עם חברת הדואר, בעבר היא הייתה רשות הדואר. אנחנו בעצם צריכים שני אישורים שלכם, אישור ראשון זה אישור של פטור ממכרז. בהתאם לחוות הדעת של מיכה, היועץ המשפטי, צירפנו כאן לסדר היום. הנושא השני, זה בהתאם לסעיף 188, לנושא של עשייה במקרקעין, אז על כל חוזה שמעבר לחמש שנים, אנחנו גם נדרשים להעביר את זה למועצה ולאישור שר הפנים, מאחר ומדובר פה בערכות שנעשו בהסכמים בין השנים.

יש לציין שבעבר התקשרנו מול מפעילים באופן ישיר, רק לגבי הנכס ברחוב ויצמן. לגבי השאר, אנחנו התקשרנו באופן ישיר מול רשות הדואר, לימים חברת דואר ישראל. מדובר על שתי סוכנויות וארבעה מרכזי חלוקה, לא כולל הסניף הראשי, שהוא לא שלנו.

גב' דברת וייזר: איזה ארבעה אזורי חלוקה?

מר עידן למדן: עכשיו תתחיל לדבר עברית.

גב' דברת וייזר: נווה גן כלול בזה?

???: אני רוצה טיפה להבין.

מר עידן למדן: אתה מבין משהו לגבי מה שהולך בדואר במדינת ישראל?

מר עינב בן יעקב: אני אעצור עידן פה,

מר עידן למדן: לא, אני,

מר עינב בן יעקב: שנייה, דקה,

???: קבל אינפורמציה, עידן, תן לו לתת אינפורמציה.

מר עידן למדן: אני לא מבין, ניסיתי להבין וקראתי וקראתי, על איזה סניפים

בדיוק מדובר? מה מדובר? מה רוצים מהם?

מר עינב בן יעקב: חוות הדעת של מיכה דווקא די פירטה את הנכסים. אני,

מר עידן למדן: אחזור.

מר עינב בן יעקב: ככה, דואר ישראל מפעילים סוכנויות ותחנות חלוקה ברמת

השרון במבנים ובקרקעות של העירייה, במסגרת הסכמי שכירות והם משלמים לנו דמי שימוש, בהתאם לחוות דעת שמאית, אוקיי?

בעבר, עיריית רמת השרון התקשרה רק לגבי נכס אחד, שנמצא ברחוב ויצמן 25, ישירות מול המפעיל. מאז, אנחנו עושים את זה ישירות מול חברת הדואר. לחברת הדואר יש את הסוכנות הראשית שנמצאת בראשונים, זה לא שלנו ולכן אין לנו הסכם איתם, יש לנו שתי סוכנויות, אחת נמצאת בויצמן 25 ואחת נמצא ברינס 18, מול המרכז המסחרי של הרב קוק ויש ארבע תחנות חלוקה, אחת נמצאת ברחוב הגפן, אחת נמצאת ברחוב בית השואבה ואחת נמצאת ביצחק אלחנן, חסר לי עוד אחת.

???: אמרת ארבע.

גב' פרח מלך: קריית הצעירים.

מר עינב בן יעקב: בית השואבה.

???: עד מתי הקיבוץ הזה יימשך?

מר עינב בן יעקב: עכשיו, בהתאם לחוק,

???: בקיבוץ מחלקים דואר...

מר עינב בן יעקב: מדובר בעשייה במקרקעי ציבור ולכן, יש החלטה של היועץ המשפטי, קודם כל, שפותרת את חלקה בנושא.

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: אני לא שומעת.

מר עידן למדן: לא שומעים, נורית מתרגזת, נהיה בלגאן, נו.

מר עינב בן יעקב: אז קודם כל, הדבר הראשון שאנחנו צריכים את האישור, זה בעצם לאמץ את חוות הדעת של מיכה, שקודם כל פוטרת את חברת דואר ישראל ממכרז. זה קודם כל, פעילות ומקרקעי ציבור.

מר עידן למדן: זאת היחידה שמחלקת דואר בישראל,

יש, ???

מר עידן למדן: זה לא אותו דבר.

(מדברים ביחד)

למה זה עולה עכשיו דווקא? ???

מר עידן למדן: באמת חבר'ה, מה אתם רוצים? שיביאו לכם עם יונה? אנחנו

עושים מכרז,

רגע, הוא עונה. ???

גב' שירה אבין: רגע, אפשר לבקש מכולם? רגע, בסדר, עינב? כן.

מר עינב בן יעקב: אני מסביר, זה עולה עכשיו שוב, כי ההסכמים הסתיימו. לפי

חוק, לפי פקודה 188 לפקודת העיריות, כל הסכם מעבר לחמש שנים, גם צריך לעבור מועצה וגם שר הפנים.

ברגע שההסכמים האלה הוארכו משנה לשנה, חלפו חמש שנים. אחרי זה בא אליכם ומפה, במידה ותאשרו, זה ילך לאישור שר הפנים.

גב' שירה אבין: לחמש שנים?

מר עינב בן יעקב: בהתאם למה שיצורף בהסכם, כן. זה מעבר לחמש שנים, כן.

עכשיו, מה שאנחנו מבקשים, בסעיף הראשון, בעצם ההחלטה מתפצלת לשניים. הסעיף הראשון זה, קודם כל, קבלת אישור לפטור ממכרז, התקשרות עם חברת הדואר.

גב' שירה אבין: אוקיי.

מר עינב בן יעקב: הדבר השני שצריך להצביע עליו, זה האישור של ההסכמים,

ההתקשרות שלנו עם חברת הדואר. בהתאם לחוות הדעת של מיכה, אם אתם רוצים לשאול

שאלות, אין עוד חברה שיכולה להפעיל את השירות הזה, חברה ממשלתית. הוא מצא את סעיף החוק שפוטר אותם ממכרז, ולכן אנחנו מבקשים את האישור שלכם.

!!!: אז בואו נעבור להצבעה.

גב' שירה אבין: הצעת ההחלטה להצבעה,

!!!: יש לי שאלה שנייה. יש לו הרבה, לי יש מעט.

גב' שירה אבין: נסו באמת לקצר, אנחנו באמת יושבים על כל דבר, זה דברים פשוטים.

!!!: זה יוכל לשנות את המצב?

גב' שירה אבין: עידן, כן.

מר עידן למדן: קודם כל אני מנסה להבין פה, בדיוק במה מדובר ואני לא הבנתי. כי אני ראיתי קודם מכתב אחד של מיכה מאוקטובר 2011. אחרי זה אני רואה מכתב שמגיע אלי במרץ 15, ארבע שנים אחרי, אין לי שמץ של מושג והבנה מה היה בארבע השנים האלה ומה, מה קרה, מה עשיתם. אני רוצה להבין מה היה. כמה כסף קיבלנו או לא קיבלנו ואם לא קיבלנו כמה כסף נקבל. זאת מבחינתי שאלה ראשונה.

שאלה שנייה, במכתב מ- 2011 אתה מדבר על ארבעה נכסים. במכתב מ- 2015 אתה מדבר על חמישה נכסים, או על שישה. ובהסכמים אני ראיתי הסכמים רק כלפי שני נכסים. או שאולי לא קראתי טוב, אבל אני שמת לי לב להסכמים רק כלפי שני נכסים. ואני רוצה להבין מה קרה במהלך ארבע השנים האלה ומה קורה רק, מאיפה גדלו הנכסים ולמה אין לי הסכמים על כולם.

אני לא ראיתי חוות דעת, ראיתי את המחירים שנקבעו, לא ראיתי את חוות הדעת השמאית, אבל זה אני מניח, זה על פי חוות הדעת השמעית, רק הסכומים, לעומת הגדלים, נראו לי לא נכונים.

הדבר האחרון, היום אנחנו כולנו, שני דברים אחרונים, היום אנחנו קודם כל שמענו ורואים את הבעייתיות עם רשות הדואר, חברת הדואר. אני, שומעים שוב ושוב תלונות על השירות שהם נותנים, שומעים שוב ושוב תלונות, כולל ברמת השרון, גם הייתה כתבה בצינור על מחלקי דואר, זרקו את הדואר שלנו,

גב' רותי גרונסקי: זה שלקחו דוורית והיא עשתה את עבודתה לא נכונה, עדיין לא אומר שזה, נו באמת, מר עידן,

מר עידן למדן: בסדר, דוורית שעשתה ואני קיבלתי תלונות מעוד כמה תושבים,

גב' רותי גרונסקי: נו באמת,

מר עידן למדן: מעוד כמה תושבים,

עו"ד אבי גרובר: אתם מקבלים כל כך הרבה תלונות, אני לא קיבלתי שום תלונה על הדואר.

???: לא, יש הרבה תלונות מהדואר. תקשיבו, שבועיים לא חילקו דואר, על מה אתם מדברים?

מר עידן למדן: רבותיי, כל אחד יוכל לדבר, תנו לי רק לסיים. יושב פה הרגע עוד תושב שהעלה, אמר שחודש הוא לא מקבל דואר. זאת אומרת,

???: גם אני לא קיבלתי,

גב' רותי גרונסקי: אולי אף אחד לא שומע כלום.

מר עידן למדן: אני קיבלתי בעיקר מאנשים תלונות,

גב' שירה אבין: כן,

מר עידן למדן: אני קיבלתי בעיקר מהתושבים תלונות על העניין של חבילות ורישומים. אני יודע להגיד את זה. זאת אומרת, איפה השאלה הזאת, איפה הדבר הזה נמדד? האם החברה היום יכולה להמשיך לתת את השירות או לא? זה באמת איזשהו משהו שהוא כביכול ברמה ארצית, אבל אני לא יודע איפה אנחנו,

עו"ד אבי גרובר: מה, אנחנו רגולטור על הדואר עכשיו?

מר עידן למדן: בדיוק ככה.

עו"ד אבי גרובר: מה עכשיו? אני לא יכול, אולי נפקח על צה"ל.

???: בואו לא נחלק דואר,

מר עידן למדן: זה עניין אחר,

???: אז מה אתה רוצה?

???: יש לך זכיון אחר שמחלק דואר? נו באמת, עידן.

מר עידן למדן: זו חברה שלא נותנת שירות.

מר רפאל בראל: אבל אין לכם חברה אחרת, עם ישראל זה בדואר.

???: יש את מסר, יש את אלה שזכו במכרז שלנו של הארנונה, זה לא

דואר ישראל,

עו"ד אבי גרובר: לא, אני אגיד לך מה הבעיה, אני אעזור לך,

גב' שירה אבין: אבל יש גופים שעובדים רק עם הדואר, כל החברות הציבוריות

וזה, זה לא יעזור לנו, נו.

???: יש גופים שעובדים רק עם הדואר, זה נכון.

גב' שירה אבין: עידן צריך להבין רק דבר אחד, גיא, אני כבר אתן לך, שהיום יש גופים, גופים ציבוריים שעובדים רק עם דואר ישראל. כך שגם אם אנחנו רוצים להחליף ואנחנו ממש רוצים, זה לא רלוונטי.

מר עידן למדן: יכול להיות שבנקודות החלוקה נוכל... נקודה אחרונה,

גב' שירה אבין: אפילו שרוני התיאש. אפילו שרוני הלך.

???: אבי, אתה יכול ללכת.

מר עידן למדן: עד עכשיו השאלות שלי היו יותר לאגף ההוא של מיכה ועינב ואני רוצה להבין את התשובות. אבל שאלה אחרונה היא כלפינו. אנחנו כן מצויין היום במה שנקרא פרוגרמה לצרכי הציבור. אנחנו כן, יכול להיות שנרצה איזשהו שטח כזה או שטח אחר, אולי כן להפוך אותו למשהו אחר, או להצמיח אותו עם משהו אחר. ומבחינתי, ההתקשרות עכשיו, והייעוד עכשיו, סוגר לי את זה מחדש. אז זה אולי יותר, דווקא לשולחן פה, איפה אנחנו עומדים עם הדבר הזה. אם אנחנו נרצה לקחת היום כן את ויצמן ולא לשים שם יותר דואר, אלא את הכול להעביר לראשוניים, את כל הפעילות כולה לראשוניים, בלי ויצמן ואת ויצמן,

מר רפאל בראל: אתה תפגע בתושבים במקום לעזור להם, אתה תפגע בתושבים.

מר עידן למדן: אני אומר, אתה צריך לחשוב. אני לא אומר עכשיו,

מר רפאל בראל: אתה צריך להיות בעד התושב, לא נגד התושב.

מר עידן למדן: אתה עכשיו, תנעל את עצמך לעוד x שנים,

???: אם אכפת לך, תעלה את הנושא של נווה גן, שם אין דואר.

גב' שירה אבין: זה לא רלוונטי כרגע.

מר עינב בן יעקב: לענות?

מר גיא קלנר: לא, אל תענה לו, חכה לסוף. אני הייתי מציע לחלק את הדיון לשני חלקים. יש פה עניין קנייני, שצריך לסדר אותו, יש פה עניין פרוצדוראלי קנייני שבגללו עינב הגיע למועצה, ועל פי הנחיות היועץ המשפטי, שפעם בחמש שנים צריך לסדר את זה, זו פרוצדורה, צריך לסדר אותה ולהעביר אותה במועצה, נקודה סוף.

חוץ מזה, יש פה עניין של בעיות השירות של רשות הדואר, דיון בפני עצמו, האם אנו יכולים להיות שם גורם משפיע או לא? לא יודע. אולי כן, אולי לא. אפשר להוציא מכתבים, אפשר למחות, אפשר לקבוע פגישה עם מנהל האזור של רשות הדואר שרלוונטי לרמת השרון.

מר עינב בן יעקב: נכון.

מר גיא קלנר: אני לא חושב שצריך לקשור את הדיון הקנייני הפרוצדוראלי, שהוא טכני בעיקרו, צריך לקדם אותו, לסגור את הפינה של הדיון הזה ולא לעשות עכשיו דיון שלם, על טיב השירות של רשות הדואר בישראל. זה לא קשור וגם לא נצא מזה.

מר עידן למדן: לא זה הדיון, גיא.

מר גיא קלנר: ונקודה אחרונה לגבי העברת סניפים, אני חושב שהמערכת דהיום סובלת מעודף ביקוש על היצע מבחינת מה שהסניפים יכולים, הקיימים, לתת. מה שקורה בסניף בראשונים זה Disaster, אנשים מחכים שם שעות.

אם כבר, הייתי שוקלת, עוד נקודה של דואר ברמת השרון, שהישוב הזה, כמו שאנחנו מדברים באלף נושאים אחרים, גדל, צמח, כתוצאה מזה גם רמת השירות שהתושבים צריכים לקבל, שלושת מוקדי הדואר הקיימים האלה ברמת שירות של קבלת שירותים, כבר לא מספיקים דהיום. אנשים מחכים שמה המון זמן ואם כבר הייתי שוקל איך, בהתדיינות עתידית, לפתח,

מר עידן למדן: גיא, בויצמן לדוגמא, ישבו בחוץ ולא היה להם שם את השירות,

גב' שירה אבין: טוב בואו, עכשיו לא, עם כל הכבוד לכולם, אני חושבת שגם אם רוצים באחת מהישיבות לעשות שיח על הנושא, עדיין, אם אנחנו עכשיו נתחיל להיכנס, באמת, לתכנים של הדואר, דואר ישראל וכל הדברים האלה,

מר עידן למדן: לא זאת השאלה שלי,

גב' שירה אבין: אנחנו מחויבים לעשות את הנושא הזה, כי הם לא יכולים להיות בלי הסכמים ולנו אסור לעשות הליך שאין בו את ההסכמים, זה קודם כל.

עכשיו, כדי להבין או לתקן, אני אומרת שוב, כרגע יש גופים שעובדים רק עם דואר ישראל ואנחנו לא יכולים לשנות. צריך לפנות, אולי, לשר התקשורת, למי שאחראי בממשלה, שהוא יזיז את העניינים לגבי דואר ישראל. זה נכון שהם עושים בעיות, זה נכון שהחבילות שלהם והדברים שלהם לא מגיעים בזמן, וגם מכתבים רשומים. ועדיין, אני לא חושבת שיש לנו בכלל מנדט לעשות את זה, הלוואי והיה לנו, אבל אין לנו.

עו"ד אבי גרובר: אפשר?

גב' שירה אבין: לכן, אני, אבי, עוד משפט ואנחנו מתקדמים להצבעה.

עו"ד אבי גרובר: לא, זה לא עניין של משפט, קודם כל היה נורא קשה, בחומר שהעברתם היה נורא קשה להבין מה שבדיוק העברתם.

מר עידן למדן: נכון.

עו"ד אבי גרובר: אני מקווה שהצלחתי להבין משהו, כי זה היה די בלתי קריא בעליל, חלק מהניירות. לא די, בלתי קריא.

אחד, אני ראיתי, מה שכן הצלחתי להבין, ראיתי שההסכמים, תכלס כבר, כאילו, נכנסו לתוקף, 1.12.14 כבר נכנס לתוקף, אז אנחנו מאשרים עכשיו, כאילו בדיעבד את ההסכמים, אני מבין נכון?

מר עינב בן יעקב:

אני מענה לעידן על זה.

עו"ד אבי גרובר:

אוקיי, אני ראייתי שדמי השימוש 2020, הייתי שמח לדעת לפי מה קבעתם את זה. ויתרתם שם על ערבות בנקאית, גם את זה ראיתי, למה ויתרתם? לרוב נהוג שיש, איזה בטוחה יש לך שם בהסכם? ורק הערה קטנה שאני כן לא יכול להתאפק, בויצמן, יש שם מקום מאחור להגדיל, אני דווקא הייתי מגדיל את הסניף הזה, הוא דרוש את זה. ואם זה נכס שלנו, אז כדאי שנעשה את זה, זה המינימום שמגיע לאזרחים, לתושבים שלנו.

גב' פרח מלך:

הם היו אצלנו, זה לא כדאי להם.

עו"ד אבי גרובר:

אז אנחנו צריכים לשקול, אפילו לראות איך אנחנו יכולים לעזור שם,

גב' רותי גרונסקי:

מסתדרים שם, תאמין לי.

עו"ד אבי גרובר:

לא מסתדרים.

גב' פרח מלך:

לא נעים שם בכלל,

גב' רותי גרונסקי:

זה לא נעים, אבל את באה פעם בשנתיים,

גב' פרח מלך:

למה פעם בשנתיים?

גב' רותי גרונסקי:

אני גרה שם,

:???

אני פעם בשבוע מגיע לקחת דואר. אני פעם בשבוע עומד שעה.

גב' שירה אבין:

טוב, חברים.

גב' רותי גרונסקי:

אני לא דיברתי על ראשונים, על ויצמן.

:???

ב- 15 לחודש אנשים משלמים מע"מ,

טוב, בואו נשמע תשובות. ???

עו"ד אבי גרובר: לאן גיא?

מר עידן למדן: אתה נוסע לצפון?

מר גיא קלנר: לצרפת.

מר עינב בן יעקב: אבי, התשובות קשורות, אני עונה לך וזה עונה לעידן בעצם, זה שאלות שקשורות אחת לשנייה. לנו יש שני הסכמים, שתי חוות דעת. ב- 2011, היו צריכים להביא את זה למועצה, ב- 2011 כולם יודעים מה היה. אנחנו מסדירים עכשיו הסכמים בדיעבד,

עו"ד אבי גרובר: מה היה?

מר עידן למדן: מה היה ב- 2011?

מר עינב בן יעקב: מחלקת הנכסים, נו מה? בישיבה, אני לא, לא הביאו את זה למועצה, אני לא מדבר,

מר עידן למדן: אני לא יודע מה היה,

מר עינב בן יעקב: היו צריכים להסדיר את זה. מה, אתם כולכם מבינים, אף אחד פה לא נולד,

עו"ד אבי גרובר: מה היה? היה הממונה, הייתה העירייה, מה היה?

??? מה זה רלוונטי?

מר עידן למדן: א' לא דיבר עם ב', זה מה שאתה אומר.

מר רפאל בראל: הבחור יושב ומתקן ועושה את זה כדין,

מר עינב בן יעקב: עכשיו, למה יש עבודה? משום שב- 2011 היינו בהתקשרות עם הנכס החמישי, ישירות מול מפעילה בויצמן 25, מול מזל כהן. היום אנחנו ישירות מול רשות הדואר. זה לשאלה הראשונה.

לשאלה השנייה, הסכומים הם בהתאם לחוות דעת, אבי, של שמאי, שמתייחס, אבי, אני עונה לך. הסכומים הם בהתאם לחוות דעת שמאית, בהתאם לגודל הנכס. הנכס בריינס לא שווה ערך לנכס,

עו"ד אבי גרובר: לא צירפתם לנו את השמאות, נכון? אתה אומר זה הכול לפי שמאי, אוקיי, הבנתי.

מר עינב בן יעקב: הכול בהתאם לשמאי. לגבי הנושא של הפרוגרמה שצינת, עידן. זה הסכם ברשות, זה לא הסכם הקצאה ל- 25 שנה. יש לנו סעיפי, מה שנקרא, לביטול תוך 90 יום, אם אנחנו רוצים, בהנחה, ההסכם הכי, למועד הכי אחרון שיש לנו, כמו שאני זוכר זה ל- 2019. ככה שאם יש עד אחרי 2019, כל מיני שאיפות שלנו לשנות סניפים, אנחנו יכולים לעשות את זה. זה בר רשות.

לגבי השאלה של אבי, לגבי ערבות בנקאית, רשות הדואר אמרו לנו שכרשות ממשלתית הם לא מספקים ערבות בנקאית. הבטוחה שיש לנו זה שטר חוב, הגזבר אישר אותו בהתאם לגודל הסכום מהשימוש.

עו"ד אבי גרובר: אוקיי.

מר עינב בן יעקב: לגבי מה ששאלת לגבי הנכס, לגבי השאלה ששאלת לגבי הנכס,

מר עידן למדן: למה רק לגבי ההסכמים לא ענית לי?

מר עינב בן יעקב: סליחה?

מר עידן למדן: אני ראיתי רק שניים.

מר עינב בן יעקב: שניים לא, הסכם אחד זה ישירות מול ויצמן 25, זה פשוט מועדים שונים, ההסכם השני מכיל את כל שאר הסניפים.

מר עידן למדן: ההסכם השני מכיל את כל השאר?

מר עינב בן יעקב: הוא מכיל את כל השאר, כן, כן, כן.

מר עידן למדן: את זה פספסתי.

מר עינב בן יעקב: מה עוד שאלנו? זהו, נכון? ענית? זהו.

מר עידן למדן: מה לגבי כל התקופה בין 2011 ל-2015?

מר עינב בן יעקב: ההסכמים הם בדיעבד, אני אמרתי בפתח דבריי, ההסכמים חלים רטרואקטיבית ומשום שהם מתחילים אחורה, חלפו כבר תקופות הזמן. בגלל זה אנחנו הולכים למשרד הפנים.

???: אפשר להצביע.

מר עינב בן יעקב: זהו.

מר עידן למדן: הם שילמו לנו עד היום?

מר עינב בן יעקב: הם שילמו. הם שילמו מראש, נהפוך הוא, גם לתקופה הבאה.

מר עידן למדן: לגבי נקודות החלוקה, לא שווה בנקודות החלוקה כן לשים את

זה היום לא בידי רשות הדואר, אלא בידי UPS או משהו?

מר עינב בן יעקב: אני קודם כל חייב לציין שיש כמה מפעילים,

מר עידן למדן: נקודות,

מר עינב בן יעקב: שוב אני אומר, יש מפעילים,

גב' שירה אבין: אבל יש מפעילים שהם לא יכולים פתאום באמצע לעשות את זה.

מר עינב בן יעקב: יש מפעילים של חברת הדואר היום.

גב' שירה אבין: טוב, אני רוצה לקרוא את הצעת ההחלטה, היא ארוכה. צריך לעשות את כל הדברים לפי הסדר. הצעת החלטה:

1. אישור התקשרות ופטור ממכרז עם חברת "דואר ישראל בע"מ", למטרת הפעלת סוכנות דואר ומרכזי חלוקה בהתאם לחוות דעת היועץ המשפטי מיום ה- 3.10.2011, ועדכון מיום ה- 18.3.2015

2. אישור הסכם בין העירייה לבין חברת דואר ישראל, לגבי הנכס ברחוב ויצמן 25 גוש/6599, חלק מהחלקה 173 למטרת סוכנות דואר לתקופה, מיום ה- 30.10.2013, פלוס אופציות בהתאם להסכם ובכפוף לאישור משרד הפנים.

3. אישור הסכם בין העירייה לבין חברת דואר ישראל מיום ה- 1.12.2014 פלוס אופציות בהתאם להסכם ובכפוף לאישור משרד הפנים, לגבי הנכסים: רחוב ריינס 18, גוש/6551, חלק מחלקה/374, למטרת סוכנות דואר.

רחוב הגפן 85-83, גוש/6341, חלק מחלקה/374, למטרת מרכז חלוקה.

רחוב בית השואבה 31, גוש/6551, חלק מחלקה/443, למטרת מרכז חלוקה.

רחוב יצחק אלחנן 7, גוש/6598, חלק מחלקות/331 ו-333 למטרת מרכז חלוקה. מי בעד? עידן? אתה בעד אבי? עידן אתה בעד?

מר עידן למדן: אני נמנע.

גב' שירה אבין: עידן נמנע. תודה רבה.

החלטה מספר 137: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 9, נמנע – 1)

1. אישור התקשרות ופטור ממכרז עם חברת "דואר ישראל בע"מ", למטרת הפעלת סוכנות דואר ומרכזי חלוקה בהתאם לחוות דעת היועץ המשפטי.

2. אישור הסכם בין העירייה לבין חברת דואר ישראל, מיום ה- 30.10.2013 פלוס אופציות, בהתאם להסכם ובפוף לאישור משרד הפנים לגבי הנכס ברחוב ויצמן 25.

3. אישור הסכם בין העירייה לבין חברת דואר ישראל מיום ה- 1.12.2014 פלוס אופציות בהתאם להסכם ובכפוף לאישור משרד הפנים, לגבי הנכסים ברחוב ריינס 18, הגפן -83 85, בית השואבה 31 ויצחק אלחנן 7.

8. אישור חד פעמי למתן תמיכות לשנת 2015 לגופים שהגישו בקשה ואינם עונים לסעיף 2.9 לתבחינים.

גב' שירה אבין: אנחנו עוברים לסעיף הבא. אנחנו עוברים קודם כל, מה?

גב' נורית אבנר: אין לנו חומר על סעיף 7.

גב' שירה אבין: שנייה, שנייה, אני תיכף אסביר בסעיף שבע, אבל אני קודם כל רוצה לדבר על סעיף 8, מאחר ויש לנו כאן גם אנשים, ואחר כך אנחנו נוכל לשלוח אותם הביתה.

גב' נורית אבנר: הם יכולים להישאר איתנו.

גב' שירה אבין: לא, אבל אנחנו לפחות ניתן לכם את האופציה

גב' רותי גרונסקי: נורא רוצים להישאר איתנו עד 11 בלילה.

גב' שירה אבין: הסעיף הבא, טוב, אישור חד פעמי למתן תמיכות לשנת, אני נורא מבקשת בואו נתקדם. אישור חד פעמי למתן תמיכות לשנת 2015 לגופים שהגישו בקשה ואינם עונים לסעיף 2.9 לתבחינים. מיכה, הסבר.

עו"ד מיכה בלום: הסבר, שבע אחרי זה.

גב' שירה אבין: שבע יהיה גם, אל תדאגו. כן?

עו"ד מיכה בלום: במסגרת ועדת תמיכות לשנה זאת, שכל העמותות, 25 עמותות הגישו את המסמכים שלהן, התגלה לנו שלפחות איזה 15 עמותות לא יכלו לקבל מכספי התמיכות, כתוצאה מכך שהם לא עוברים בסעיף 2.9.

סעיף 2.9 זה סעיף יחסית חדש שהכנסנו לקריטריון בתמיכות והאמת היא שבעקבות אישור סעיף די דרסטי, אותן עמותות לא הצליחו להתארגן אליו ואני אקריא את הסעיף, כדי שתבינו על מה מדובר.

מוסד יהיה זכאי לתמיכה ככל שהיחס שבין הוצאות השכר, עלות שכר והוצאות מנהלי המוסד לבין היקף הפעילות הכולל שלו, שלא עולה על 30% ושכרו של כל מנהל לא יעלה על 10% מעלות השכר בכל מקרה לא יותר מ- 20 אלף ₪ בחודש, עלות מעביד. עלות השכר תעודכן מדי שנה בהתאם לעלויות מדד המחירים לצרכן.

ידוע כי שכר שחקנים בקבוצות ספורט, לא ייחשב כשכר לעניין זה. כתוצאה מהסעיף הזה, שבכל הוצאות הנהלה ושכר של מנהלי העמותות האלה, נוצר מצב שכעשרים עמותות, לפחות 17 עמותות, לא עומדות בתנאי השכר.

גב' פרח מלך: 14, 14 עמותות מתוך ה- 27.

עו"ד מיכה בלום: לא עומדות. לכן, על מנת לא לזרוק את התינוק עם המים ועל מנת שאנחנו נמשיך לתת לאותן עמותות, בהמשך, אני מבקש מהמועצה לאשר למחוק כרגע את הסעיף הזה, אנחנו נצטרך לחשוב עליו איך לתקן אותו וגם העמותות יצטרכו לפעול

לכיוונו, כיוון שהמטרה הייתה שהשכר של הוצאות ההנהלה והשכר של מנהלי העמותות, לא יעלה באופן לא פרופורציונאלי. אנחנו צריכים לתקן את הסעיף הזה, נעשה את זה בקרוב מאוד, בינתיים אנחנו מבקשים להוריד את הסעיף, על מנת שנוכל לחלק לכל אותן עמותות,

גב' דברת וייזר: איפה זה בא הסעיף הזה? למה יש אותו בכלל?

גב' שירה אבין: אני רוצה רגע,

גב' דברת וייזר: שני דברים, הוא אומר שהשכר של מנהל עמותה לא יעלה על 20 אלף ₪ ושהוצאות הנהלה לא יעלו על 30%.

גב' דברת וייזר: נכון, זה התנאים הכלליים, אתה רוצה לבטל את זה?

עו"ד מיכה בלום: נכון, כיוון שכרגע, 14 עמותות לא עומדות בזה.

גב' דברת וייזר: זאת אומרת שהיקף תמיכות לעמותות, גם אם השכר של המנכ"ל הוא 50 אלף ₪.

עו"ד מיכה בלום: אני לא אמרתי חמישים אלף ₪. בועז שישב פה, הוא בודק את העמותות, הודיע לוועדת התמיכות ש-14/15 מהעמותות לא עומדות בסעיף הזה.

גב' נורית אבנר: ובשאר הדברים הן כן עומדות?

עו"ד מיכה בלום: כן. ולכן לא זה, אם אנחנו רוצים, אתם יכולים לא לאפשר, אם אתם רוצים לחלק לעמותות,

גב' שירה אבין: אני אסביר, שנייה, רגע, אני אסביר, כן?

עו"ד מיכה בלום: אם אנחנו רוצים להמשיך ולשלם לאותן עמותות, כמו אל"ה וכדומה, את המשך הכספים האלה, על מנת שהן יתקיימו, אנחנו צריכים להוריד את הסעיף הזה בינתיים. אנחנו נצטרך לחשוב, להכין סעיף שאולי פחות דרקוני, לא גם וגם,

מר עידן למדן: לא מוריד את הסעיף, אתה כרגע,

גב' שירה אבין: עידן,

מר עידן למדן: אולי תוריד את הסעיף,

עו"ד מיכה בלום: יכול להיות שעכשיו נוריד אותו ושנה הבאה נשאר אותו. כרגע,

בשביל לחלק את התמיכות, אנחנו נצטרך, כביכול, להוריד את הסעיף הזה.

גב' שירה אבין: אני רוצה רגע להסביר משהו ולהרחיב, אנחנו מדברים על

עמותות, כמו עמותת אל"ה, כמו בית מלינוב, כל העמותות, למעשה, אנוש, יש כל העמותות שאם אתם זוכרים, אנחנו גם בתחילת השנה, אישרנו שהעמותות האלה, חשוב לנו גם כן לתת ולעזור להן להמשיך להתקיים.

המשמעות היא שהדברים, שהיו דברים בעבר שנעשו בדרך מסוימת. עכשיו, אנחנו רוצים לראות, קודם כל, מה אנחנו עושים עכשיו. אל תשכחו שאנחנו נמצאים כבר עכשיו בשלהי, אם לא מעבר, ל- 2014. ישבו ביחד ובדקו את הדברים, וישבו גם בתוך ועדת התמיכות כדי לבדוק את הנושא, וביקשנו מיואל גזית שילווה אותנו כדי לתת לנו את כל האינפורמציה. בועז,

מר עידן למדן: הוא עובד איתם בוועדת תמיכות,

גב' שירה אבין: שנייה, אפשר להגיד את העמותות, אני אומרת שוב, אחד

הדברים שמאוד מאוד חשוב וצריך להבין, גם אם נצטרך לעשות שינויים כאלה ואחרים, אנחנו נשב, זה לא המקום כרגע לעשות את השינויים. אנחנו רק עכשיו צריכים לדאוג לאשר לאנשים שבסופו של דבר, חלק גדול מהם עושים את ה, הם יושבי ראש ועושים את העבודה שלהם בהתנדבות,

מר עידן למדן: להוריד את הסעיף זה לא נכון.

מר טל עזגד:

כרגע אי אפשר להזרים כסף לעמותות? אני לא מבין.

גב' שירה אבין:

בדיוק.

גב' פרח מלך:

כי הם לא עומדים בזה, כי השכר יותר גבוה מ-20 אלף ש"ח והוצאות ההנהלה יותר גבוהות.

עו"ד מיכה בלום:

רגע, יכול להיות שפה המנכ"ל, המנהל לא מקבל 20 אלף ש"ח אבל הוצאות ההנהלה גבוהות, ...

גב' שירה אבין:

אני אתן לך, יצחק, אני אתן לך רגע עוד מעט לדבר.

מר טל עזגד:

אני לא מבין, אין שום מנגנון שנותן לנו את האפשרות לשלם כרגע על המשך הפעילות שלו?

גב' רותי גרונסקי:

היא אומרת, ברגע שנצביע.

גב' שירה אבין:

אז מיכה מציע, הוא לא מציע למחוק את התבחינים,

מר טל עזגד:

הוא השתמש בביטוי למחוק את התבחין, הוא לא השתמש לטעמי בביטוי נכון.

עו"ד מיכה בלום:

אולי יהיה מנגנון יותר מתוחכם, מה שנקרא.

מר טל עזגד:

המנגנון זה מה שאומר עכשיו, האישור החד פעמי הזה, או האישור, לקראת השנה הבאה, או שנעדכן את התבחין,

גב' שירה אבין:

אנחנו צריכים אישור חריג כדי לשלם, אישור חד פעמי לגבי השנה הנוכחית.

!!!:

היו כל מיני,

גב' שירה אבין: נכון, אבל אל תשכח שבתקציב השנה, עד שאישרו ואחר כך היו תהליכים שרק אחר כך ישבה ועדת התמיכות. עכשיו, מאחר ואני,

גב' רותי גרונסקי: מיכה, אמרת ששני התבחינים האלה, לא...

עו"ד מיכה בלום: לא, לא,

גב' שירה אבין: זה בדיוק מה שאנחנו מבקשים לשנה הזאת, לאשר באופן חד פעמי.

מר טל עזגד: את זה אנחנו רוצים לתקן להבא.

מר יעקב קורצקי: אני רק אומר שהם יצטרכו לעמוד באחד התנאים, לא בשניהם ביחד.

גב' רותי גרונסקי: מיכה, אפשר לאשר להם עכשיו את הכסף בלי להוריד את התבחין?

???: כולם צועקים מסביב, לא באמת שירה, זה מעצבן אותי.

גב' שירה אבין: גם אותי הרבה דברים מעצבנים. אז תגידי לחברים שלך שלא ידברו כולם ביחד.

???: אבל את מנהלת את הישיבה,

גב' שירה אבין: אז מה אם אני מנהלת.

מר טל עזגד: לא קיבלתי תשובה פשוטה על השאלות,

גב' שירה אבין: שאלת שאלות, נו אז מה?

מר טל עזגד: אתה ניסית להסביר לי, אבל לא קיבלנו תשובה,

מר יעקב קורצקי: ברשותכם, אני אומר לך אולי אני, באמת, זה נראה לנו עכשיו ככה מסך, באמת לא רציתי ש, אבל בואו באמת, אתה תסביר לנו באמת, אז אנחנו נבין אולי באמת אולי הוא יפתור לנו את כל השאלה.

מר טל עזגד: מה, איך להעביר לו כסף?

מר יעקב קורצקי: לא, הוא רוצה, אולי אנחנו בכלל, אנחנו מדברים, בוא תבין על מה בכלל מדובר.

גב' שירה אבין: שניכם תקבלו את זכות הדיבור. יצחק, אני אציג, יצחק.

מר יצחק בן דור: יצחק בן דור. אני, בעשר השנים האחרונות יושב ראש עמותת אל"ה. השכר שלי הוא אפס, אני מתנדב ולא מקבל אגורה אחת בעשר השנים.

מר עידן למדן: גם אני.

מר יצחק בן דור: בסדר, אין לי שום דבר נגדך, אבל אם מדברים על המחיר, אז זהו. עכשיו, אנחנו כל שנה מגישים את הבקשה לתמיכה, מגישים את הבקשה בדצמבר, ובסביבות פברואר מאשרים לנו 80% ... כדי שנמשיך לחיות. עמותת אל"ה זה 1200 איש, יש שם 200 מוגבלי גוף ומוגבלי נפש, אני צריך לשלם כל חודש 15 אלף ₪ לניקיון, 40 אלף ₪ לאוכל שאנחנו מאכילים את האנשים ו- 80 אלף ₪ לסייעות. זה לא יעזור שום דבר, זה דבר בסיסי.

עכשיו, אנחנו לא חיים רק מהעירייה, אנחנו מקבלים ביטוח לאומי, אנשים משלמים וכו', וכו'. אנחנו עומדים היום באוגוסט, אנחנו מאז מרץ לא קיבלנו אגורה אחת, נקודה. עכשיו אני היום עומד בזה שאני לא יכול מחר, אני ב- 31 לחודש צריך להוציא את הצ'קים לכל הספקים וזה כבר שוטף פלוס 30.

עכשיו, החלטה 2.9 אנחנו לא הכרנו אותה, אני לא הכרתי. אם היה מישהו מדבר איתנו, איש לא פנה ולא שאל אותנו מה קורה. אני מופיע שם ב- 31% בהוצאות, נכון מיכה?

עו"ד מיכה בלום: אני לא בדקתי,

מר יצחק בן דור: אני בדקתי. אתמול בדקתי, אני מופיע ב- 31 בהוצאות. אני אספר פה סוד, עיריית רמת השרון דרכי משלמת בערך לעשרה אנשים משכורות. גם אני צריך, בשביל זה, לקבל את העודף. זה סוד, זה במודע ולא בסוד ולא בשום דבר. ממשרד הרווחה,

גב' כרמלה אבנרי: יצחק, רק צריך להגיד שזה על פי החוק.

גב' שירה אבין: בסדר.

מר יצחק בן דור: רבותי, לא רוצה לומר שום דבר יותר. תנו לי יכולת לשלם משכורות, מפני שהאנשים שלי, המוגבלים שלי לא יכולים לחיות בלי זה. עכשיו, אנחנו נכנסים לקיץ, יולי - אוגוסט זה חודשים שהמועדון הלא מוגבלים לא עובד. ההוצאות נפסקו ליולי - אוגוסט ולכן, אין לי הכנסות מאנשים שכן משלמים. ואנחנו צריכים לעבור את יולי - אוגוסט בכבוד, זה הכול.

עו"ד מיכה בלום: תודה רבה,

מר יצחק בן דור: תנו לנו 50% לפחות, מחר, כדי שאני אוכל השבוע לשלם.

גב' שירה אבין: טוב, תודה. כרמלה, את רוצה גם לומר משהו?

גב' כרמלה אבנרי: שמי כרמלה אבנרי, מזה חודשיים אני יושבת הראש החדשה של בית מלינוב. מזה 7 שנים אני הייתי שם מתנדבת והוצאתי את כל הטיולים שלהם בארץ, חוץ לארץ ולנופשונים. ומזה חודשיים אני, אין כסף, כל בית מלינוב, מי שיודע או לא יודע, פועל בהתנדבות. יש לנו שלוש מזכירות, ואב בית, כולם עובדים בהתנדבות. כל אחד יש לו את הנושא שלו והוא עובד בנושא שלו, אם זו מכללה ואם זה חוגים, ואם זה הצגות ואם זה מוזיאונים ואני עכשיו ממונה על כל הפעילות הזאת.

הבית הזה הוא בית פתוח, בית נעים, מקום שאנשים באים וזה המקום שלהם. תבואו ביום שלישי, מחרתיים, תבואו לבית הקפה ותראו את הדשא עם אנשים שבחיים לא היו בבית קפה, יושבים בבית קפה, כשהתלמידים של מחויבות אישית מגישים להם את הקפה. הכול נעשה בהתנדבות. לא משלמים משכורות. אין לנו כסף, עכשיו חודש, חודשיים יולי - אוגוסט, צריך לסייד את הבית, צריך לנקות אותו, להכשיר אותו, אין לנו אגורה אחת שחוקה.

גב' דברת וייזר: על איזה תנאי,

גב' כרמלה אבנרי: אני לוקחת את הוילונות הביתה ומכבסת,

גב' דברת וייזר: לא, באיזה תנאי, למה אתם בכלל לא קיבלתם? מה?

גב' כרמלה אבנרי: הפסיקו לתת לנו,

גב' דברת וייזר: לא, אבל באיזה תנאי לא עמדתם?

גב' כרמלה אבנרי: אנחנו,

גב' שירה אבין: לכל עמותה יש בעיה אחרת.

גב' דברת וייזר: הוצאות עלויות או...?

גב' כרמלה אבנרי: לא מקבלים בכלל, דורשים מאיתנו, להיפך, עוד רוצים שנשלם, שכר דירה, שנשלם ארנונה,

מר עידן למדן: מישהו מקבל אצלכם שכר מעל 20 אלף ₪? כרמלה, מישהו מקבל מעל 20 אלף?

גב' כרמלה אבנרי: לא,

עו"ד מיכה בלוס: זה הנהלה וכלליות.

- גב' דברת וייזר:** אתה יכול להגיד כמה מתוך ה- 14,
- גב' כרמלה אבנרי:** אני גם המנהלת וגם היושבת ראש ואני לא מקבלת.
- מר עידן למדן:** אבל אם את עומדת בתבחינים, למה את פה?
- מר טל עזגד:** כי היא סובלת מאלה שלא עומדים.
- עו"ד מיכה בלום:** חבר'ה, אני לא נכנס לזה. אנחנו בתור ועדת מכרזים,
- גב' שירה אבין:** ועדת תמיכות.
- עו"ד מיכה בלום:** ועדת תמיכות, סליחה. יושב ואומר - 14 עמותות לא עומדות בתנאי הסף בגלל סעיף 2.9. אני לא מתעסק עם עמותה X או עמותה Y.
- גב' דברת וייזר:** לא, אבל בלי שמות, הוא אמר לך מספרית כמה לא עומדים בזה וכמה לא עומדים בזה?
- גב' פרח מלד:** לא.
- עו"ד מיכה בלום:** הוא אמר ש-14 לא עומדים באחד מתתי הסעיפים של סעיף 2.9. ולכן, הוא לא יכול לאשר להם, לאשר לנו בתור ועדה, הם לא עומדים בתנאי הסף.
- גב' דברת וייזר:** אני אומרת שינוי בתבחינים,
- מר עידן למדן:** היא סובלת מהוועדה של העמותות, כי אנחנו לא מאשרים,
- גב' נורית אבנר:** אני יכולה לאשר לה ולמישהו אחר לא?
- גב' שירה אבין:** לאה אמרה שהיא עומדת מול כל עמותה ועמותה, חבר'ה, אנחנו לא נגמור עם זה עד מחרתיים. חברים, אני רוצה להגיד דבר אחד, זה לנורית, אנחנו לא נתחיל להיכנס עכשיו לכל עמותה ועמותה, בדיוק על איזה תבחין. מי שעושה את זה,

גזית. אני אומרת שוב, מי שירצה אחר כך יוכל לשאול אותו לקבל את הזה. אנחנו בסופו של דבר מדברים על אותן עמותות שעושות בעבורנו עבודה כל השנה.

מר עידן למדן: לא צריך להיכנס עמותה - עמותה, זה בהחלט לא המקום. אנחנו צריכים כן לפרט את רשימת העמותות.

גב' נורית אבנר: זה מה שבדיוק אני רציתי להגיד.

מר עידן למדן: א,ב,ג,ד,ה,ו, 14 מקבלים, את מה,

גב' שירה אבין: אני אומרת לכם רק דבר אחד, אני, מאחר ויש עמותות שמחר לא יכולות לשלם את המשכורת, לא יושב איתנו כאן גזית, אנחנו היום, זה מחר קודם כל, מחר אתם תקבלו את הרשימה,

גב' דברת וייזר: הרשימה זה א', ב'.

גב' שירה אבין: אין בעיה להביא את הרשימה, אבל כרגע לתת לכם משהו שאנחנו יודעים, על העמותות האלה כרגע. אני לא יכולה לבוא ולהגיד לך בעל פה, איזה בדיוק עמותות.

גב' דברת וייזר: לא, אבל אפשר היה להביא את זה.

גב' נורית אבנר: שירה, אם אפשר רגע,

גב' שירה אבין: כן, נורית?

מר עידן למדן: נורית מצביעה יפה.

גב' נורית אבנר: אני משתדלת, מכבדת את זה, ואני מאוד אשמח, א' - כשקיבלנו את החומר, אין לנו מושג למי הכוונה. זאת אומרת, עכשיו נודע לנו שזה 14 מתוך 27 גופים. אני חושבת, בשביל הסדר, כשמגישים לנו דבר כזה, אנחנו כן צריכים לדעת מי אלה

העמותות ובמה אנחנו, ומה הבעיה. אני הייתי, למשל, רוצה לדעת, אם כרמלה בעמותה, שאני אגב מברכת אותך בהזדמנות זו,

גב' כרמלה אבנרי: תודה.

גב' נורית אבנר: ומאחלת לך הרבה הצלחה בבית מלינוב ובעמותה. אני הייתי רוצה, למשל, לדעת האם הדבר שמונע מעמותת בית מלינוב היום לקבל את הכסף, זה זה שהם לא עונים לסעיף 2.9 לתבחין. האם מעבר לדבר הזה,

עו"ד מיכה בלוס: התשובה היא כן, לזה התשובה היא כן.

גב' שירה אבין: לזה התשובה היא כן.

עו"ד מיכה בלוס: כל מי שלא,

גב' נורית אבנר: האם, את מבינה מה אני שואלת? 14 מתוך 27,

גב' פרח מלך: כל ה- 14 מתוך ה- 27 לא עומדים בסעיף 2.9 לתבחין.

גב' נורית אבנר: אבל הם עומדים בדברים אחרים? זה מה שאני,

גב' פרח מלך: אם בשכר ואם במשהו אחר. ביקשתי מבוועז להעביר את הפירוט כרגע. אנחנו לא דנים מסיבה פשוטה, לוועדת התמיכות של העירייה, יש לנו רואה חשבון שמלווה אותה. הוא יושב איתנו, הוא אומר לנו לעמותה כזו, עומדת בתנאים, אתם יכולים לדון. העמותה הזאת לא עומדת בתנאים, בשביל זה הוא מבקר עבורנו את זה.

גב' נורית אבנר: אוקיי, אז מה,

גב' פרח מלך: אנחנו לא נוגעים בזה בכלל.

גב' נורית אבנר: אז,

- גב' פרח מלך:** מה שלנו נראה תמוה, ש- 14 מתוך כלל העמותות שהגישו,
- גב' נורית אבנר:** זה הרבה.
- גב' פרח מלך:** שזה המון, לא יכולות לקבל.
- גב' נורית אבנר:** עכשיו אנחנו,
- עו"ד אבי גרובר:** אז איך נתתם להן תמיכות כל השנים.
- גב' פרח מלך:** זה אני לא יודעת.
- גב' נורית אבנר:** שירה, אבל אני רוצה להגיד עוד משהו בסיסי.
- גב' שירה אבין:** כן?
- גב' נורית אבנר:** אני אף פעם לא שמעתי על הסעיף הזה 2.9 לתבחינים. מי קבע את הסעיף הזה? איפה הוא נקבע?
- מר יעקב קורצקי:** הוא נקבע בזכות הקריטריונים שקבענו.
- גב' פרח מלך:** הקריטריונים.
- גב' נורית אבנר:** אנחנו?
- מר יעקב קורצקי:** כן. אלו הקריטריונים, לכן בכוח הישיבה הזאתי להוריד את הקריטריון הספציפי.
- גב' שירה אבין:** מבחינתנו, מה שעובר פה ואנחנו תומכים בו, הוא מבחינתנו כמו חוק. על פיו אנחנו הולכים.
- גב' נורית אבנר:** לא, בסדר, יש הבדל אבל בין חוק שהוא חוק מדינה ובין חוק שאנחנו, החלטה שאנחנו קיבלנו אותה.

מר יעקב קורצקי: מקובל, נורית,

גב' נורית אבנר: אוקיי,

מר יעקב קורצקי: זה אותם קריטריונים שאנחנו קבענו בזמנו, אבל מכיוון שהקריטריון הספציפי הזה, הוא נחוץ. אנחנו צריכים בישיבת מליאה להוריד אותו, רק למקרה הספציפי הזה. לכן זה מובא לפה ואנחנו צריכים לתת להם לצאת לדרך.

גב' שירה אבין: בשנה הבאה, אז אני הגדרתי ואמרתי, שבשנה הבאה, ישבו עכשיו, כדי שכשיביאו את זה לשנה הבאה, זה יהיה מתוקן לכל עמותה ועמותה, לפי,

גב' נורית אבנר: אני מבקשת, פשוט בשביל הסדר,

גב' שירה אבין: תראו, אם היה חסר לכם, יכול להיות שזה לא היה ואם היה חסר לכם, באותה מידה כמו שאתם יודעים לכתוב מיילים אחרים, יכולתם לבקש. היינו מבקשים מבעוד גזית,

גב' דברת וייזר: אם היה רשום 14 מתוך 27 לא עמדו, אז היינו שואלים,

גב' שירה אבין: ואם זה היה שניים, מה זה משנה?

גב' דברת וייזר: אני לא צריכה לשאול מראש, אם הוא לא יודע להגיד מי השניים.

עו"ד מיכה בלוס: כמו שאני בוועדה לא מעוניין לדעת מי הן העמותות, גם אתם, זה לא צריך לעניין אתכם מי העמותות. למה? אם זו עמותה שאת אוהבת אז את כן שמה כסף?

גב' דברת וייזר: לא, זה לא קשור.

- עו"ד מיכה בלום:** ואם זו עמותה שאת לא אוהבת את נגד? העניין הוא שאלה עקרונית פה.
- גב' דברת וייזר:** זה ממש לא קשור, יש בעיה לשלם,
- גב' שירה אבין:** אז מה זה רלוונטי באמת?
- עו"ד מיכה בלום:** מה זה רלוונטי בכלל?
- גב' דברת וייזר:** זה לא קשור. כשהוא יושב פה, האדון הנכבד ומסביר את זה, אבסורד נשמע לי שהם לא מקבלים. כי זה 31 ולא 30.
- מר עידן למדן:** לטעמי כל העמותות הן אותו סגנון.
- גב' שירה אבין:** היא צריכה לשלם לעובדים שלה,
- גב' דברת וייזר:** אבל אם עכשיו הבאתם שניים מתוך 14 וה-12 האחרים הסיפור שלהם לא לא נשמע,
- גב' שירה אבין:** אנחנו לא הבאנו, דברת, קודם כל בואי,
- גב' דברת וייזר:** אני לא מבינה,
- גב' שירה אבין:** קודם כל, אף אחד לא הביא אותם.
- גב' דברת וייזר:** נו?
- גב' שירה אבין:** הם באו כמו כל אחד אחר, ממקומות אחרים. אנחנו לא אמרנו למישהו תבוא ולמישהו אל תבוא.
- גב' דברת וייזר:** אז את מבינה שאם הייתה רשימה, אז זה היה,

עו"ד מיכה בלום: אני לא יודע מה זה אבסורד או לא אבסורד, אני יודע מה זה הקריטריונים,

גב' דברת וייזר: אני אומרת שאבסורד שהוא לא מקבל תמיכה,

עו"ד מיכה בלום: זה לא משנה אם אני מחבב אותו או לא מחבב אותו, הוא עומד בקריטריונים, או לא עומד בקריטריונים, מה זה רלוונטי? אם זו העמותה הכי טובה או לא העמותה הכי טובה?

גב' שירה אבין: הבאנו את זה היום כדי שהנושא הזה ייפתר, כי הוא לא יכול היה להיפתר בדרך אחרת, באמת.

עו"ד מיכה בלום: מצידו לא יהיו תמיכות בכלל לאף אחד.

גב' שירה אבין: אנחנו כן רוצים,

עו"ד מיכה בלום: זה מקומות עבודה, תחליטי מה את רוצה.

גב' פרח מלך: הנה הרשימה של העמותות שנפסלו.

גב' דברת וייזר: יפה.

גב' פרח מלך: אנוש, ויצ"ו, פעמונים,

גב' דברת וייזר: רגע, רגע, שנייה.

גב' פרח מלך: אתם רוצים לכתוב?

גב' דברת וייזר: לא.

מר עידן למדן: כן, כן, תביאי,

???: נו באמת, עידן, מה זה משנה? מה זה משנה, באמת?

- גב' שירה אבין:** אפשר להקשיב ולהתקדם? שקט, תודה.
- גב' פרח מלך:** אנוש, ויצ"ו, פעמונים, אלוט, בית חס, ניצן, לתת תקווה, אילן, בית איזי שפירא, אל"ה, מד"א, פוש, בית הספר רימון ותא לישראל בשרון. כל אלה לא עומדים.
- גב' דברת וייזר:** אמרת עמותת בית מלינוב?
- גב' פרח מלך:** כן.
- ???:** לא, בית מלינוב לא אמרת.
- גב' פרח מלך:** הנתונים התבוססו על מאזני בוחן לשנת 2014,
- גב' לאה אורן:** אני רוצה להגיד מילה. אני רוצה רגע להגיד בבקשה מילה.
- גב' שירה אבין:** כן.
- גב' לאה אורן:** א, בית מלינוב מעסיק כמו שאמרה כרמלה, 2.5 משרות, הם עומדים בתבחין של 2.9 והבעיה שם שייצרה להם,
- גב' פרח מלך:** יש שני סעיפים בעייתיים עם בית מלינוב.
- גב' לאה אורן:** מה יש?
- גב' פרח מלך:** עם, זו עמותה,
- עו"ד מיכה בלום:** זה לא 2.9.
- גב' דברת וייזר:** אז זה מה ששאלתי.
- גב' פרח מלך:** היא כותבת פה שני סעיפים שלא עומדת העמותה, אך לא התנאים לא מהותיים, אפשר לאשר להם.

גב' לאה אורן: אוקיי. אני רוצה עכשיו להגיד משהו ברמה העקרונית,

גב' שירה אבין: כן. אבל לאה, אולי כדאי שתשבי פה, אז גם זה יוקלט.

גב' לאה אורן: אני מבינה שמשרד רואי חשבון בועז גזית, הוא משרד שעיריית רמת השרון שכרה אותו.

גב' פרח מלך: נכון מאוד.

גב' לאה אורן: לטעמי, אחרי שנעשית עבודה עם הגופים העלומים האלה, אל"ה, אנוש וכל מה שהזכרתם, שכולם יודעים פה שהם לא גופים עלומים, שהם משרתים את עיריית רמת השרון, אחרי שיוצא נייר יבש ובכל הגופים האלה יש חשבים, רואי חשבון, מביני עניין, כשהחשבת מטעם המשרד של בועז גזית תרים טלפון לחשב, תגיד - אלה הממצאים שאני ראיתי, סליחה, רגע, אני אומרת את דעתי. היא לא עשתה את זה. אלה הממצאים שאני ראיתי, אני רוצה לדעת האם אני רואה נכון.

כי אז, מה שיצחק בדיוק אמר, שעמותת אל"ה מעסיקה בעבור עיריית רמת השרון, עבור מנהל גיל הזהב ועבור אגף הרווחה, עובדים שמקבלים את משכורתם דרך הג'וינט, וזה ההכרח, שזה יהיה דרך העמותה ולא זה, בצורה מאוד חוקית. אבל זה משנה את המעמסה. כי בעצם, אנחנו מביאים עובדים עם הוצאות גדולות, שיש בגינן גם הכנסות, אבל אנחנו לא מגדילים את מחזור הפעילות של העמותה. ולכן, התמונה מוטית. וזה הדבר היחיד שאני הייתי מצפה שיהיה שיח בין רואה חשבון א' לרואה חשבון ב', לפני שעושים ועוצרים לעמותה, שעושה את עבודתה נאמנה.

גב' שירה אבין: לאה,

גב' פרח מלך: לאה, זה לא אומר אבל שהם עושים את זה, אל תצאי בהצהרה כזו, הם עושים,

עו"ד מיכה בלוס: הם עושים ופועלים ורצים אחרי העמותות,

גב' פרח מלך: הם רצים אחרי העמותות לקבל את כל... העמותות צריכות להגיש חומר מושלם,

גב' לאה אורן: רגע, פרח סליחה, אני הגשתי, אני עזרתי לרואת החשבון, אני עזרתי ונתתי לה את הנתונים שהיא ביקשה.

גב' פרח מלך: אוקיי.

גב' לאה אורן: אבל התוצאה של ה-31% לא הביאה בחשבון את הנתון שאני אמרתי שהוא נתון שהוא נתון שמניע, לא,

גב' שירה אבין: אתם צריכים להבין, לאה, לאה צריך להבין דבר אחד, שגם שנייה, שנייה, תקשיבו,

עו"ד מיכה בלוס: זה לא נכון, אומר גזית, כל הזמן הוא בא, אני לא צריך פה להצדיק את עצמי, אבל פרח ואני יושבים, יחד עם זה ואנחנו שומעים את רואת החשבון במשרד של גזית יחד עם גזית, והם פונים והם פונים והם פונים ואף אחד, לצערי הרב, לא נעים לי להגיד את זה, לא סופרים את העירייה הזאת ואנחנו עושים טובה, אנחנו, עושים לנו טובה שהולכים לתת תמיכות.

גב' שירה אבין: אני מבקשת מכולם, אני רוצה לומר דבר אחד. לאה, אני חייבת להתייחס למשהו שאת אמרת, צריך להבין דבר אחד, שגם אם ההצעות, גם אם ההנהלה היא יותר גבוהה וגם אם עושים את זה כמו שצריך, עדיין יש לפעמים קריטריונים מסוימים, שאי אפשר להתעלם מהם. כי ברגע שיש הוצאות הנהלה כך וכך, אז הוצאות ההנהלה, צריך להתחשב בהן.

זה שאנחנו עושים את כל התהליכים, חוקית בפנים, והכול מסודר, עדיין זה משהו שהוא מעבר לתבחין. אז צריך להבין את הדברים האלה.

עו"ד מיכה בלוס: גם הקריטריונים פורסמו. אנחנו שומרים,

גב' שירה אבין: לא, זה לא. מיכה, גם אם הקריטריונים נעשו, לא יכלו, לא יכלו,

עו"ד מיכה בלוס: אל תגישו את המסמכים,

מר יצחק בן דור: סיפורי אלף לילה ולילה.

גב' שירה אבין: יצחק ומיכה, חבל על הזה. אנחנו סך הכול, הרי המטרה שלנו היא לאשר כאן ולהתקדם קדימה. ואנחנו צריכים רק ללמוד מזה דבר אחד, שגם אם יש דברים שהם חריגים, צריך כבר עכשיו להתחיל לטפל בהם, כדי שכשיוגשו הדברים בשנה הבאה, הדברים האלה יהיו בדיוק באותו קו, כדי שאנחנו נוכל לאשר אותם. ומה שאנחנו רוצים לאשר עכשיו, זה לתת אישור למעשה, על השנה, באופן חריג, לוועדת התמיכות, לאשר את התמיכות לשנת 2015.

גב' פרח מלך: אני רוצה רק להגיד משהו, ברשותך.

גב' שירה אבין: כן.

מר אהרון אלמוג אסולין: גם אני רוצה להגיד משהו.

גב' פרח מלך: הקריטריונים והתבחינים,

גב' שירה אבין: אהרון רצה לפני, אני מתנצלת.

גב' פרח מלך: אז את רוצה לתת לו? אני אחר כך אגיד.

גב' שירה אבין: כן.

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, אני מבקש לפני את הרשות. לא דיברתי כל היום, והגרונ יבש.

מר רפאל בראל: אתה צרוד מפני שלא דיברת.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שהיד האוסרת היא היד המתירה. היד האוסרת היא היד המתירה. ברגע שמיכה הסביר שזה קריטריון שאנחנו קבענו ובעצם, במידה מסוימת, בלי להיכנס לפרטים, הגבלנו את עצמנו מתוך כוונה להסדיר משהו והסתבר שזה בעצם לא מאפשר לנו, לעצמנו, לתמוך בעמותות שאנחנו מבקשים שיעשו פעילות.

ולכן, היות והיד האוסרת יכולה להיות גם זאת שמתירה ולהיפך, אני חושב שצריך לקבל את ההצעה של מיכה, ההצעה שעומדת כאן על הפרק, לבטל כרגע את סעיף 2.9, לנסח אותו מחדש ולקבוע אותו לשנה הבאה, עם פרסום,

מר רפאל בראל: לא לבטל את הסעיף, לאשר את ההקצבות, לאשר על אף החריגה.

מר אהרון אלמוג אסולין: בשנה הזאת לחרוג ממנו ולנסח אותו מחדש, כך שהוא יתאים לעמותות שעובדות איתנו.

מר רפאל בראל: אני רוצה רק להוסיף לאנשי העמותות ותאמינו לי, אני מדבר מתוך ידע. אתם תשבו עם רואה החשבון שלכם, כל המתנדבים שלכם, שווים כסף. התנדבות שווה כסף. כשהוא יתחיל להעריך את זה ולהגדיל את זה, כביכול, הכנסות ואז ההוצאות שלכם לא יגיעו ל- 31%, בבקשה.

מר יצחק בן דור: אנחנו כבר מזמן,

גב' שירה אבין: אז כנראה לא הכנסתם את כל המתנדבים.

מר רפאל בראל: תכניסו את כל המתנדבים, זה הרבה כסף.

גב' שירה אבין: רגע, אבי. אבי?

עו"ד אבי גרובר: אני דווקא, אהרון, מה שנקרא, אני אמשיך מאהרון. ואני דווקא לא, אני ככה לא לגמרי מסכים. אני אגיד לך במה, זה נכון שהיד שנותנת היא היד, איך,

מר אהרון אלמוג אסולין: היד האוסרת היא היד שמתירה,

עו"ד אבי גרובר: היד האוסרת היא היד שמתירה. זה לא, הקריטריון הזה הוא קריטריון נורא חשוב. הקריטריון הזה נועד למצב שלא יבוא גוף ואנחנו נממן פה משכורות בלי פעילות. ולכן עשו פה את הקריטריון הזה, בואו לא נסלק אותו. אחרי זה אנחנו קוראים שכל מיני עמותות, המשכורות של המנכ"ל, כולם שם מרוויחים 48 ו-54 ו-87 אלף ש"ח בחודש ונשארים ארבעה שקלים לחלק למתמחים ורצה שם חגיגת משכורות. ואנחנו אומרים, איך זה יכול להיות? ואנחנו כולנו נזעקים.

גב' פרח מלך: נכון.

עו"ד אבי גרובר: ופה אני מבין שבכלל אין בעיה מהבחינה הזאת. אני מבין שיש בעיות אחרות. עכשיו, באמת, עם כל הכבוד, אני אין לי בעיה עם האוסרת והמתירה, אני לא הייתי רוצה לדעת שאני מממן פה חגיגות שכר. ואם אני מממן חגיגות שכר, אני אומר דוגרי, בקטע הזה, אני למשל מהשמות שהצלחתי לקלוט, קראת אותם נורא מהר, אני לא יודע כמה במד"א מרוויח המנכ"ל. אני לא יודע כמה הוא מרוויח במד"א. סתם, לדוגמא.

מר עידן למדן: הוא כנראה מרוויח יותר מ-20 אלף ש"ח.

עו"ד אבי גרובר: הוא כנראה מרוויח יותר מ-20 אלף ש"ח.

מר עידן למדן: ואתה יודע מה? בצדק הוא מרוויח יותר מ-20 אלף ש"ח.

עו"ד אבי גרובר: יכול להיות. אני אפילו מכיר אותו, הוא היה חבר שלי הרבה מאוד שנים, אני בטוח שהוא אחלה בן אדם.

גב' כרמלה אבנרי: אני הייתי בהנהלה של האגודה למען החייל ואני יודעת כמה, כמה מרוויח זה שמחזיק את האגודה למען החייל,

גב' דברת וייזר: יפה, נו?

גב' כרמלה אבנרי: ואני מכירה עוד עמותות, כי אני באה, אבל אני מדברת פה על בית מלינוב, שצריך בספטמבר לפתוח את השנה,

גב' דברת וייזר: אבל אנחנו לא מדברים כרגע,

עו"ד אבי גרובר: אני לא סיימתי, עכשיו, אני הייתי מצפה בהחלטה כזאת, שכשמביאים אלינו, באיזשהו מקום, שיגידו לנו לא רק את השמות של העמותות. אין פה קטע פרסונאלי. אני לא חושב, כל העמותות האלה, הרי כל שנה הן חוזרות פה על השולחן ואנחנו מאשרים את השמות ואנחנו מסתכלים על הפעילות והפעילות בגדול, אנחנו כנראה חושבים שהיא בסדר. כי זה כל הזמן חוזר פה, וכל הזמן נותנים להם כסף.

אני לא זוכר שבהרבה פה, ישיבות ואני פה שבע שנים, הצבענו נגד איזושהי עמותה כי לא מצאה חן בעינינו הפעילות, זה לא העניין. אבל אני כן הייתי שמח לקבל איזו רשימה שאומרת, שאני יודע שאני לא מממן חגיגות שכר מטורפות. אין לי בעיה עם כל הקריטריונים האחרים, כי אני, אני מניח שזה לא סתם,

גב' דברת וייזר: זה מה שביקשתי ממיכה, הפרדה.

עו"ד אבי גרובר: רק הדבר הזה,

גב' דברת וייזר: זה מה שביקשתי.

עו"ד אבי גרובר: אותי מטריד רק הקטע הזה.

גב' דברת וייזר: נכון.

עו"ד אבי גרובר: מעל 20 אלף או לא מעל 20 אלף. ולא נראה לי שאף אחד פה חושב להתעשר, בטח לא החברה בחדר, על חשבוננו.

גב' דברת וייזר: זה מה שצריך לתת, רק את האבחנה. האם כולם רק נופלים על ה, גם אם זה 60%, אין בעיה.

עו"ד אבי גרובר: האם אנחנו יכולים לאשר, למעט הקטע של השכר מעל 20, ונראה מי חוזר אלינו אז ואותו, באופן ספציפי נאשר או לא.

עו"ד מיכה בלוס: אני חושב ש,

גב' דברת וייזר: מה זה, הוא בשנייה יכול להביא לך את זה, הוא עשה את זה,

עו"ד מיכה בלוס: אני חושב שצריך לשנות את הסעיף שזה או, או ולא ביחד. כלומר, שלא שיפול באחד מתתי הסעיף הזה ואז אתה,

עו"ד אבי גרובר: אז הכול נופל.

עו"ד מיכה בלוס: בדיוק. יש בעיה מסוימת עם הסעיף הזה. עם זאת, אני כרגע, תראו, אנחנו באנו פה SOS. כאשר אין לנו ברירה אחרת, ראינו מצב שפתאום יש לנו 14 עמותות חשובות, שאנחנו לא מאשרים להן השנה, אלא אם כן אתם תעזרו אלינו.

עו"ד אבי גרובר: אז אפשר לאשר את זה למעט הקטע של ה- 20 אלף ₪?

גב' דברת וייזר: זה מה שרציתי להגיד, אפשר לעשות אישור,

עו"ד אבי גרובר: אבל לא משכורת מעל 20 אלף ₪. אני לא,

גב' דברת וייזר: אם את גם ככה עושה חריגה, את יכולה עכשיו להחליט,

עו"ד אבי גרובר: שאלה מעל ה- 20 אלף ₪,

גב' דברת וייזר: אפשר להגיד שאנחנו נאשר את מי שהוצאות ההנהלה שלו חורגות.

גב' שירה אבין: עכשיו אני שואלת, אם במקרה, לדוגמא, של אל"ה, שהם נותנים את כל מה שהם עושים והכול, יש 23, סתם אני אומרת, כן? אני לא יודעת. יש 23 אלף שם שמקבל המנהל, אז עכשיו לא נאשר?

גב' פרח מלך: נכון.

???: אבל אין.

גב' פרח מלך: יש.

עו"ד מיכה בלום: יכול להיות שיש, יש פתאום עמותה שהיא נורא, נורא חשובה והוא מרוויח 25. עכשיו אני אומר, הרי גם העמותות יבינו שזה עלה עכשיו, שבשנה הבאה זה כבר לא יעבור.

גב' דברת וייזר: לא, אתה תבטל את זה, אתה מבטל את התבחין, זה מה שאתה אומר.

עו"ד מיכה בלום: לא, לא אמרתי לבטל את התבחין. אמרתי שהשנה הזאת, לצורך,

גב' דברת וייזר: אנחנו שנה הבאה צריכים לאשר,

עו"ד אבי גרובר: מה שעכשיו הוא הסביר לנו, נראה לי שרוב העמותות עובדות ככה.

עו"ד מיכה בלום: לא אמרתי לבטל אותו, לנסח אותו מחדש.

גב' דברת וייזר: וזה עובר אלינו בכל מקרה, זה מגיע למועצה.

עו"ד מיכה בלום:

בכל מקרה, הניסוח מחדש יבוא אליכם,

גב' דברת וייזר:

כמה, אחד, כמה חוץ מאלה לא עמדו?

גב' פרח מלך:

יש כל מיני סעיפים של,

עו"ד מיכה בלום:

תקשיבי, דברת,

גב' פרח מלך:

אין לי, יש לי פירוט כללי, נו בחייאת,

עו"ד מיכה בלום:

אם יש מישהו, שבלי שום קשר לסעיף 2.9 לא עומד בתבחין, לא עומד בקריטריונים, אז הוא לא יקבל. אבל היא פשוט באה לו, בגלל שיש כזאת כמות גדולה שלא עומדת בזה, שאו שעמותות יצטרכו ללמוד לעמוד בזה, בשנה הבאה ויכול להיות שנשנה טיפה את הסעיף, שזה לא גם וגם, וגם, וננסה להתקדם.

אני הרי יזמתי את כל זה כי אני חושב שהבן אדם שמנכל, מנכ"ל לא צריך להרוויח מעל ל- 20 אלף ש"ח בעמותה, כשאנחנו נותנים את כל הכסף.

גב' דברת וייזר:

כלומר שיש היגיון,

עו"ד מיכה בלום:

ברור שיש היגיון, אני הבאתי את הקריטריונים האלה.

גב' דברת וייזר:

אז למשל הנציגים שנמצאים כאן היום, ברגע שאנחנו נעשה את

מה שזה, הם יקבלו מחר את הכסף?

גב' שירה אבין:

כן, נו.

גב' דברת וייזר:

סבבה.

עו"ד מיכה בלום:

לא מחר, הוועדה, בועז גזית יבדוק, יבוא אלינו, אנחנו נבדוק

את העמותות, ונשחרר.

גב' דברת ויזר: כמה זמן אתה מעריך שזה ייקח?

עו"ד מיכה בלום: זה לא העניין שלי, העניין הוא כזה, בועז גזית יצטרך שבוע, עשרה ימים לבדיקה. לאחר מכן הוועדה שלנו מתכנסת, צריך לעשות חלוקה ואז אנחנו,

גב' פרח מלך: זאת אומרת שעד סוף חודש אוגוסט לא יהיה להם כסף?

גב' שירה אבין: לא, לא, לא, לא, לא, אני רק צריכה להבין משהו, אנחנו עשינו, שנייה, את כל הסיפור הזה היום, אחרי שקיבלנו וברגע שעכשיו אנחנו מאשרים, כסף צריך לעבור אליהם, גם אם לא עובר כל הסכום.

עו"ד מיכה בלום: יעבור אליהם, אבל השאלה,

גב' שירה אבין: לא יכול לעבור אליהם עוד חודש וחצי. חברים,

עו"ד מיכה בלום: חבר'ה, עם כל הכבוד, זה לא עובד ככה. בועז גזית צריך לעשות את הנקודות שלו, בעקבות הביטול של זה, כי כרגע הם לא מקבלים שקל. אז הם לא נכנסו לחלוקה של כל סעיף, כל סעיף יש לו מספר עמותות שמחלקים ביניהם את הכסף, לפי ניקוד מסוים. הוא יצטרך לתקן את כל הניקוד שם, בשביל לחלק את אותו סעיף למספר עמותות רב יותר. ואז, לפי מה שהוא ימליץ, הוא יביא את זה לוועדה שלנו ואנחנו נאפשר ואז יהיה אפשר לשחרר את הכסף. אי אפשר לשחרר את הכסף סתם כי בא לנו, כי את לא יודעת כמה. אז אפשר להגיד לו מהר לעשות, אני לא יכול להגיד כמה. אני חושב שנתנו מדגמי.

גב' שירה אבין: אני אומרת,

מר טל עזגד: או שאני לא מבין משהו, למה להיכנס לתוך ה,

גב' שירה אבין: מיכה, אני אומרת שוב, יש מצב נתון,

מר טל עזגד: תעשו 1/12 ממה שהיה שנה שעברה,

עו"ד מיכה בלום: כרגע המצב הוא שברשימות הם לא מופיעים, כי הם לא נכנסו פנימה. אז הם לא נכנסים לחלוקה כלשהי, אז צריך להכניס אותם בעקבות התיקון שנעשה כרגע, אנחנו נעשה, יעשו את זה שוב.

מר טל עזגד: למה שלא תהיה לנו את האפשרות,

עו"ד מיכה בלום: מה תיתן 1/12 אם אין לך חשבון לעשות?

גב' שירה אבין: לא משנה, בוא ניתן X כסף.

מר טל עזגד: מיכה, שנייה, מיכה דקה,

גב' נורית אבנר: בוא תהיה יצירתי ותראה לנו,

עו"ד מיכה בלום: מה יצירתי? אני צריך להגיד לגורם חיצוני לעשות את העבודה שלו?

גב' שירה אבין: כן. הוא עובד אצלנו, זה נכון.

מר טל עזגד: מיכה, שנייה, מיכה, איציק דקה, דקה רגע, נו. אני מה זה יושב בשקט היום, מיכה, שנייה, לשם שינוי לא מתנצחים איתך, אני לא מתנצח איתך כרגע, אני מנסה להבין דבר אחד, או מנסה למצוא את הדרך, האם אפשר להעביר, באיזושהי צורה, באישור חריג, ב- 1/12, ב- 1/13 או במשכורת 13, לא יודע מה, באיזושהי צורה, החודש להעביר כסף בשביל לתת לאנשים האלה חיות?

מר עידן למדן: לפחות לאל"ה,

מר טל עזגד: רגע, דקה אני מדבר. לתת חיות לעמותות. זה עמותות שעושות עבודת קודש. זה עמותות, שאם אנחנו לא היינו מפעילים אותן, זאת פעילות, סליחה, שאם לא היינו מפעילים אותה באמצעות העמותות, היינו מפעילים אותה באמצעות אחרת, של מחלקה בעירייה.

בחרנו למנות את לאה אורן לראש מנהל גיל הזהב, בחרנו שנושא הגיל השלישי וכל הדברים האחרים יתנהלו מתחת לעמותות האלה. כרגע, צריך למצוא את הדרך, אחת - החוקית שאתה מוביל אותה והיא לגיטימית והיא נכונה, לעשות את זה לטווח ארוך, מסודר והדבר השני הוא, אד הוק, כרגע, להעביר להם כמה גרושים בשביל שיחיו. ואנחנו פה נורא זה. עכשיו אתה צודק, והם צודקים וכולנו צודקים, רק צריך למצוא את הדרך. את הדרך הנכונה מחר לרשום צ'ק שסגנית הגזבר תעשה את זה.

עו"ד מיכה בלום: אני הרי לא רושם צ'ק,

מר טל עזגד: נכון,

גב' שירה אבין: בסדר.

עו"ד מיכה בלום: זה לא מה שאני עושה, אני לא רושם צ'ק .

מר טל עזגד: אבל מיכה,

גב' שירה אבין: אני חותמת, זה נכון, אני.

עו"ד מיכה בלום: הדבר היחיד שאני יכול לעשות, זה לנהל את הוועדה.

מר טל עזגד: אני שם סימן שאלה אחרון, האם יש דרך, משפטית,

עו"ד מיכה בלום: כל מה שאני יכול להגיד, אני חושב שגם פרח תגיד את זה,

שאנחנו יכולים לפנות לבועז גזית, לפעול הכי מהר, להעביר אליו את החומר, אנחנו נפעל הכי מהר לכנס את הוועדה כדי שנוכל להוציא, אני מבטיח לכם,

מר עידן למדן: הוא צריך שניתן לו עכשיו את הכלים לעבוד.

מר טל עזגד: אבל למה הבאנו את זה מראש?

מר עידן למדן: לא, הוא אומר לכם, תנו לי את הכלים, תעשו לי עכשיו שאתם מאשרים את מה שאני אומר ואני אשתדל לעשות הכול כמה שיותר מהר,

עו"ד מיכה בלום: במקום להגיד לי בסדר, אני מאשר את הבקשה שלכם קודם כל, אתם מספרים לי סיפורים.

גב' שירה אבין: נאשר וניתן לו לעשות את מה שהוא אומר.

מר עידן למדן: נאשר את מה שהוא מבקש, הוא יעשה את הכול בצורה החוקית, נעביר להם את הכסף וזהו. זו לא איזו תרופת פלא.

גב' שירה אבין: אנחנו נדאג מחר שבועז גזית יעשה רק את החישוב הזה, כדי שאנחנו, גם אם אפילו, אנחנו צריכים לתת מקדמה, אנחנו ניתן מקדמה, כדי שהעמותות האלה, לפחות תוכלנה לשלם את המשכורת. עכשיו, יש הפרדה בין מקומות שאולי לא עושים שם את השירות שנותנים שירות לתושבי העיר. אבל בסיטואציה הזאת, אנחנו חייבים לעשות מעשה, גם בקטע של שתי העמותות שיושבות כאן, גם בנושא של אנוש, גם בנושא של אילן. זה דברים שאנחנו חייבים אפילו לתת, לא את כל הסכום, אבל לתת איזשהו סכום שייתן להם אוויר לנשימה,

עו"ד מיכה בלום: הכול בסדר, אני צריך לדעת מבעוז גזית, איזו קופה יש. אם אין לך סכום קופה, סגנית הגזבר יכולה להסביר את זה,

גב' שירה אבין: בסדר, אז מחר בועז גזית, מאחר והוא עובד בשבילנו ולא אנחנו עובדים בשבילו, הוא לא עושה את זה בהתנדבות,

גב' נורית אבנר: בדיוק, הוא לא עושה את זה בהתנדבות, שיש אחר כך, איפה אתה חושב שאתה?

גב' שירה אבין: אנחנו עושים עכשיו שני דברים, אחד אנחנו,

עזבי את זה עכשיו, אנחנו רוצים מחר שהוא יגיד מה הסכום,	<u>גב' נורית אבנר:</u>
בסדר, נורית,	<u>עו"ד מיכה בלוס:</u>
אחד - אנחנו מאשרים לתת אישור חריג בנושא של התמיכות	<u>גב' שירה אבין:</u>
	לשנת 2015.
בדיוק מה שכתוב בסעיף, סעיף 8, מאשרים את סעיף 8.	<u>עו"ד מיכה בלוס:</u>
מי בעד? פה אחד.	<u>גב' שירה אבין:</u>
<p><u>החלטה מספר 138:</u> הוחלט לאשר פה אחד, באופן חד פעמי, מתן תמיכות לשנת 2015.</p>	
עכשיו, מה שאני מבקשת, די אין לי כבר קול היום. שמחר	<u>גב' שירה אבין:</u>
	בבוקר, בועז גזית,
ה- 14 שהוקראו ושהרשימה תועבר.	<u>מר עידן למדן:</u>
מחר שתועבר לנו הרשימה.	<u>גב' דברת וייזר:</u>
אני לא יודע מה הרשימה הרלוונטית.	<u>מר עידן למדן:</u>
שנייה, יש רשימה פה, בועז גזית,	<u>גב' שירה אבין:</u>
הבנתי, אמרתי בסדר, יעבור.	<u>גב' פרח מלך:</u>
שבועז גזית, מחר, ייתן את ה,	<u>גב' שירה אבין:</u>
תפני אליו מחר,	<u>עו"ד מיכה בלוס:</u>

גב' שירה אבין: אני היום עוד מעט אפנה אליו.

עו"ד מיכה בלוס: אין בעיה.

גב' שירה אבין: הוא עובד בשבילנו, לא אנחנו עובדים בשבילו. עכשיו רגע, אמרתי לאשר באופן חריג את העמותות, לא דיברתי על התבחינים של 2.9, שמת לב? ומתוך שכך, אתם, מאחר וכבר גם היום כתבו שבנושא שלכם אפשר לאשר, אז בשביל זה עשיתי את זה בנושא הכללי. תודה, אנחנו עוברים לסעיף הבא.

גב' כרמלה אבנרי: אז נקבל או לא נקבל?

גב' שירה אבין: אנחנו מחר נטפל בזה. אנחנו קודם כל אישרנו הכול.

עו"ד מיכה בלוס: מחר לא יהיה כסף.

גב' שירה אבין: אני אדבר איתו, מהר צריכה לדבר איתו.

גב' כרמלה אבנרי: אנחנו חייבים כסף,

מר עידן למדן: אנחנו אישרנו מה שאנחנו יכולים, עכשיו מי שחותם זו רויטל.

גב' שירה אבין: אנחנו ישנים לא טוב, אתם תשנו טוב.

עו"ד מיכה בלוס: צריך לעמוד מולו ולראות איך עומדים בהם.

גב' פרח מלך: לחלוקה, אם יש 400 אלף ש"ח, סתם לדוגמא ויש תבחינים, צריך

לחלק להם ולהם. בגלל שהם לא ידעו, היא לא ידעה מה הגובה שצריך לחלק אותם, זו הבעיה.

גב' שירה אבין: כן?

מר עידן למדן: משפט אחד לגמרי הסאגה שעברנו עכשיו. זה עלה גם בישיבת התקציב האחרונה, ואני מאוד מצטרף למה שאבי אמר. התבחין לא נקבע סתם, התבחין נקבע לצרכים מסוימים, בעיקר באמת לצרכים ש... לא מושכת שכר. אלה לא העמותות שישבו פה דווקא, אלא יש עמותות אחרות.

אנחנו הצענו, בישיבת התקציב האחרונה, שהעמותות שיושבות ונותנות שירות קבוע, ואפשר לעשות את זה, יכללו בספר התקציב ולא בגדר תמיכות. ואפשר בכלל, את כל הסאגה הזאת לפתור, לדעתי, בספר התקציב הבא, כי אלו שתי עמותות, לפחות אלה אבל יש עוד כמה, שנותנות לנו שירות מכובד והן יכולות להיות בספר התקציב ולא בתמיכות.

גב' נורית אבנר: מה זה אומר בספר התקציב? שהן יהפכו להיות עמותות עירוניות?

מר עידן למדן: לא עמותות עירוניות, יש עמותות,

גב' נורית אבנר: כמו אגודת הספורט? רעיון נהדר.

מר גיא קלנר: מה טוב בזה?

גב' נורית אבנר: מה רע בזה?

מר גיא קלנר: מה אנחנו שונים מערים אחרות? תפסיקו להמציא פה גלגלים חדשים.

גב' שירה אבין: תשובה, לגבי הנושא,

מר גיא קלנר: הוא רוצה להמציא גלגל חדש.

גב' שירה אבין: שנייה, לא, לא,

גב' נורית אבנר: למה? כמו מגוונים, כמו כל דבר,

- מר גיא קלנר:** את שלוש העמותות האלה, הייתי שמח אם אתמול היינו עושים.
- גב' דברת וייזר:** מה זה עכשיו רלוונטי בעשר וחצי בלילה להפוך אותן לעמותות עירוניות? למה? די כבר.
- גב' שירה אבין:** כל אחד צריך להגיד פה משהו, מה לעשות?
- גב' דברת וייזר:** עמותות עירוניות? עכשיו נדון בעמותות עירוניות?
- גב' שירה אבין:** אף אחד לא דן בעמותות עירוניות.
- גב' נורית אבנר:** לא דנים, אבל זה משהו שצריך לחשוב עליו.
- גב' דברת וייזר:** אז בסדר, אבל לא עכשיו.
- גב' שירה אבין:** מאחר, אני אומרת משפט אחד ואנחנו עוברים לנושא הבא. מאחר ושתי העמותות האלה, שעושות כאן באמת עבודה קשה מאוד לאורך השנה ונותנות מענה לאלפי גמלאים, פנינו אליהן מאחר ויש להן גם בעיות הסדרה נוספות, מבחינת המקום שבו הן יושבות, אנחנו פנינו והם, בישיבות שלהם, ביקשו גם שהם יהפכו להיות תאגיד עירוני,
- גב' נורית אבנר:** יפה.
- גב' שירה אבין:** תחת מנהל גיל הזהב. יש לנו מנהל גיל הזהב, לפחות שייתן את הכנפיים הנכונות, זה הכול.
- גב' נורית אבנר:** יפה.
- גב' שירה אבין:** לגבי השאר, כל אחד זה עניין שלו. יפה, הלאה. זה לא היה קשור לזה, דרך אגב.

7. אישור תשלום חשבונות מאושרים לעבודות בגלריה העירונית.

גב' שירה אבין: אנחנו חוזרים רגע לסעיף 7, אישור תשלום חשבונות מאושרים לעבודה בגלריה העירונית. אני אשמח, תראו, אנחנו, עם כל הסיפור של הגלריה העירונית, מסתובבים כבר הרבה זמן. בזמנו הבאתי את זה לישיבה פה, למועצת עיר. אנחנו גם פנינו וביקשנו, יש מצב של שני אנשים, שעשו עבודה ולא קיבלו עד היום את השכר שלהם. אחד זה הקבלן שעשה שם, והשני זה המתכנן, האדריכל.

עכשיו, הם פנו מספר רב של פעמים לעירייה, כדי לבקש את הכסף על העבודה שהם ביצעו. עכשיו, צריך להגיד דברים, אנחנו הבאנו את זה לפה, חשבנו, אמרנו שהיו פה הרבה מאוד בעיות בהתנהלות שהיו בעבר, ולכן ביקשנו ופנינו למבקר העירייה שיעשה דו"ח על כל ההתנהלות של הגלריה העירונית.

בינתיים, אנחנו כבר במהלך זמן רב, הנושא בהולד. אין שם שום תהליך של קידום של הגלריה, ומצד שני, גם הכספים של מה שנעשה, מוחזקים כרגע בהולד.

מבקש העירייה, אני פניתי אליו גם לפני חודש, וגם לפני שבועיים וביקשתי ממנו, לפני שבוע וקצת, קיבלתי ממנו טיוטה של הדו"ח שהוא הכין. הדו"ח הזה צריך להגיע כדו"ח ממש, הוא צריך להגיע לוועדת הביקורת, מוועדת הביקורת הוא צריך להגיע למועצת העיר. וכמו שאתם מבינים, קודם כל מבקר העירייה גם יצא לחופשה, ולכן הדברים האלה יוכלו לקרות רק בעוד חודשיים, בעוד שלושה, עד שהדברים יסתיימו וכל ההליך הפרוצדוראלי.

אבל, מצד שני, יש סיטואציה מסוימת של שני אנשים שעשו עבודה, בהתאם למה שהנחו אותם והם לא מקבלים את הכסף. עכשיו, אני, לתפיסתי, יש משהו שהוא לא הוגן בתוך התהליך הזה. זה שצריך לבדוק את הדברים ואם נעשו שם דברים לא בסדר, צריך לדעת על הדברים. מצד שני, גם הקבלן וגם המתכנן שחייבים להם כספים, לא יכול להיות שאנחנו,

בגלל שהייתה התנהלות כזאת או אחרת, אנחנו בסופו של דבר יכולים לגרום לאנשים להגיע לפשיטת רגל. והם, את העבודה שלהם שהם נדרשו, הם עשו.

לכן, בחרתי להביא את זה לכאן, כדי שאנחנו נקבל החלטה, לדעתי, שאנחנו כן צריכים לעשות הפרדה, איך אנחנו ממשיכים להתקדם ואיך אנחנו עושים את התהליכים זה דבר אחד, מצד שני, איך אנחנו בעצם פועלים כרגע, כדי לסגור את הנושא של התשלומים לאותם שני ספקים, שעשו את העבודה ובעצם אנחנו לא נתנו להם ואנחנו מחזיקים להם את הכסף, זה דבר שני.

את כל מה שהיה לנו בממצאים, יעבור דרך ועדת ביקורת, דרך מועצת העיר, נעשה לזה גם ישיבה מיוחדת, לצורך הנושא של ביקורות. במקביל, אני חושבת שאת שני האנשים האלה, אנחנו צריכים לדאוג, כאנשים אחראיים, לטפל בהם. לכן הבאתי את זה היום. לא היו כאן עוד נספחים והכול,

גב' נורית אבנר: ואין על זה חומר?

גב' שירה אבין: אין חומר,

גב' נורית אבנר: לא, סכומים.

גב' שירה אבין: שנייה, יש קבלן שעשה עבודה בשווי של שני מיליון ₪

גב' נורית אבנר: הבנתי, אבל על כמה מדובר?

גב' שירה אבין: ויש מתכנן שבסדר של 60 ומשהו, שבעים אלף ₪ עשה עבודה,

והם לא קיבלו את הכסף. מאותו יום ועד עצם היום הזה.

אז בהתחלה פנינו למחוז ואחר כך זה הגיע לכאן. המחוז, כמו שהוא לא אישר, לא את הפארק ולא את השרף, לא אישר גם את זה. מצד שני, אנחנו סוברניים לקבל החלטה, אם

אנחנו כן, לפחות את הסכומים שנעשו על ידי שני האנשים האלה, האם אנחנו משלמים להם. תחליט מועצת העיר לא לשלם להם,

מר גיא קלנר: תזכיר לי, היה דיון, אני לא זוכר כל כך עכשיו, אני לא זוכר לקראת מה, שבהקשר הספציפי הזה של הגלריה, באופן גלובאלי הסיפור הזה, מה זה היה החיתוך של זה?

גב' שירה אבין: אני אגיד, הרי אנחנו, בהתחלה, הוקצה לצורך הגלריה 2.4. אחר כך הדברים גדלו והגיעו, ואז, באיזשהו שלב, כשישבנו עם רימונים, הבנו שפתאום, כדי לסיים את הכול, כולל חדרי האירוח כולל כל הדברים, מדברים על 15 מיליון. אמרתי חבר'ה, תעצרו. הבאתי את זה אז לפה, הזמנתי את כל הנתונים ואמרתי, אנחנו צריכים לקבל החלטה, איך אנחנו מתקדמים? למה אנחנו מתקדמים? כן עושים את הכול, לא עושים את הכול, ההחלטה צריכה להיות משותפת. זה לא נכס פרטי של אף אחד.

ולכן אמרנו כולנו, בואו נעצור ואמרנו גם שאנחנו מבקשים ממבקר העירייה שייכנס לבדוק, ייתן לנו את הנתונים כדי שנדע איך אנחנו מתקדמים.

עכשיו, בנושא של ההתקדמות, לגבי שאר הדברים, מתי היא תמשיך להיבנות, מה יבנה, איך יבנה, את זה נוכל לקבל החלטה רק אחרי שנדע את כל פרטי הביקורת לאשורה. מצד שני, יש נתון שאז אמרנו אנחנו עוצרים, אנחנו מחכים, עד שמבקר העירייה יקבל את כל ההחלטות ונעבור את כל הפרוצדורות של כל ועדות התכנון.

מר גיא קלנר: כרגע, ברמה הגלובאלית כל הפרויקט הזה מוקפא?

גב' שירה אבין: כן.

מר גיא קלנר: עד אשר יסתיים דו"ח המבקר?

גב' דברת וייזר: מה, כל ... לבד?

- גב' שירה אבין:** לא, אנחנו נחליט, יש לנו X כסף ממפעל הפיס, אנחנו נחליט שאנחנו מסיימים את הגלריה ועושים עוד מדשאה.
- גב' נורית אבנר:** הוא לא מוגבל בתאריך הכסף?
- גב' פרח מלך:** יש ארבעה מיליון ש"ח ממפעל הפיס.
- גב' נורית אבנר:** הכסף ממפעל הפיס, הוא לא מוגבל בתאריך?
- גב' שירה אבין:** לא. היום, בעניין, עומד ומחכה.
- גב' דברת וייזר:** זה לא שהיה רק חוב והעבודות הסתיימו?
- גב' שירה אבין:** לא.
- גב' דברת וייזר:** אז העבודות לא הסתיימו?
- גב' שירה אבין:** ממש לא. אבל היו עבודות שנעשו עד השלב שעצרנו. העבודות האלה הן X כסף. ה-X כסף הזה, עשו שני אנשים.
- גב' נורית אבנר:** הכסף ממפעל הפיס הוא לא מותנה בתאריך?
- גב' פרח מלך:** הוא מותנה בסיום, ברור.
- גב' שירה אבין:** בסיום. בסיום ביצוע.
- מר גיא קלנר:** לסיים את הפרויקט הזה נהיה חייבים, השאלה איך.
- גב' שירה אבין:** ברור, נכון.
- גב' פרח מלך:** עם חדרי,
- מר גיא קלנר:** עם פול אקססוריוז,

גב' שירה אבין: נכון.

גב' נורית אבנר: זה אני מבינה, מפעל הפיס לא מגביל אותנו שנפתור את העניין של הגלריה לשנת 2017?

גב' שירה אבין: לא, לדעתי אנחנו צריכים לדאוג לזה שזה ייפתר, ולכן, המבקר הוציא,

גב' נורית אבנר: הם לא אמרו שעד סכום מסוים הם מוכנים וכאילו מסכום מסוים לא?

גב' פרח מלך: לא משנה, אז העירייה תשלים.

גב' נורית אבנר: כאילו בגלל שהוסיפו שם עוד דברים וזה, זה ידחה? לא היה את הקטע הזה שכאילו הם לא מוכנים,

מר רפאל בראל: חבר'ה, אני לא דיברתי כל הערב,

גב' שירה אבין: כן רפי?

מר רפאל בראל: אני כל הערב לא הפרעתי ולא דיברתי. לדעתי, האנשים האלו, ואני לא מכיר אותם ואני פעם ראשונה שומע שהוגשו להם חשבונות, האנשים האלה עשו עבודות על פי חוזים, מגיע להם את כספם, צריך לשלם. ואין שום מנוס מזה. זה שאנחנו רוצים להקפיא את התכנית הזו או לא, אנחנו לא רשאים לעשוק בכספי אחרים.

גב' נורית אבנר: אין בעיה, לא הבנתי, כמה זה יוצא סך הכול?

מר יעקב קורצקי: שני מיליון, עד עכשיו הם עשו שם כמה עבודות והעבודה נעצרה,

גב' שירה אבין: שני מיליון תשעים ומשהו, שישים ומשהו אלף ₪. אנחנו עצרנו כי לא קיבלנו את האישור של משרד הפנים והפסקנו את התהליך.

- גב' נורית אבנר:** לא, כמה כסף צריך לתת לחבר'ה האלה.
- גב' שירה אבין:** לא קשור,
- מר יעקב קורצקי:** יש את הכסף הזה, רויטל, הכסף הזה הוא מוכן אצלנו, נכון? כל הקבלן, 2 מיליון וארבע אלף ש"ח הם מוכנים?
- גב' שירה אבין:** 2.4.
- גב' רויטל פיטרמן:** אנחנו צריכים את האישור של המליאה,
- מר יעקב קורצקי:** בשביל להעביר להם את הכסף.
- גב' רויטל פיטרמן:** אם המליאה הייתה מאשרת, היינו מעבירים להם את הכסף.
- מר יעקב קורצקי:** שני מיליון ושישים וארבעה אלף ש"ח.
- גב' שירה אבין:** הכסף קיים בצד,
- מר יעקב קורצקי:** רגע, שני מיליון ארבעים?
- מר יעקב קורצקי:** שני מיליון ושישים וארבעה אלף ש"ח.
- מר גיא קלנר:** התשובה הייתה חצי ברורה. זה שצריך אישור מועצה זה ברור, אבל יש סעיפים תקציביים שמיועדים לזה במלוא היקפם?
- גב' רויטל פיטרמן:** יש תב"ר, יש תב"ר בעירייה,
- גב' שירה אבין:** יש כסף בתב"ר.
- מר עידן למדן:** כמה כרגע מגיע להם על העבודות שהם ביצעו? שני מיליון שש מאות ארבעים אלף?

מר עידן למדן: אני נמנע מסיבה אחת פשוטה, משום שלמי שעשה את העבודה, מגיע את העבודה. אבל מי,

מר יעקב קורצקי: מבזבז זמן, עצור.

גב' שירה אבין: די.

החלטה מספר 139: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 10, נמנע - 1) תשלום חשבונות מאושרים לעבודות בגלריה העירונית.

9. אישור פרוגרמה לשטחי ציבור - מתן ארכה נוספת להחלטת מועצה שניתנה מיום 11.1.2015 ולאפשר ארכה נוספת עד ליום 31.12.2015

גב' שירה אבין: סעיף מספר תשע, זה משהו גם של פרוצדורה שאנחנו עשינו, עינב בשתי מילים ולהצבעה. זה אישור פרוגרמה, אני אפילו לא יודעת אם אתה צריך להוסיף.

גב' דברת ויזר: כן, תגידי את.

גב' שירה אבין: אישור פרוגרמה לשטחי ציבור, מתן ארכה נוספת להחלטת מועצה שניתנה מיום ה- 11.1.2015 ולאפשר ארכה נוספת עד ליום ה- 31.12.2015. מזכירה לכם, זה היה בישיבה האחרונה של הועדה לתכנון ובנייה, מי בעד? תודה. הלאה.

החלטה מספר 140: הוחלט לאשר פה אחד את הארכת אישור הפרוגרמה לשטחי ציבור

עד ליום 31.12.2015

גב' שירה אבין: הלאה. יש כאן שני נושאים נוספים, אחד מהם מאחר ואריק, לילה טוב אורי.

10. אישור חבר לדירקטוריון רימונים, חברה כלכלית, למר יונה ברגור, בכפוף לאישור משרד הפנים וועדת המינויים.

גב' שירה אבין: אישור סעיף 10, אישור חבר לדירקטוריון רימונים, חברה כלכלית, למר יונה ברגור בכפוף לאישור משרד הפנים וועדת המינויים. מה שאני מזכירה לכם שאנחנו עושים תמיד, כשאנשים מסיימים את תפקידם, אנחנו יכולים לבקש נציגי ציבור נוספים שיהיו בתוך הדירקטוריונים.

גב' נורית אבנר: מי סיים את תפקידו?

גב' שירה אבין: יאיר נדיר סיים כבר מזמן. אין כמעט חברים שם.

גב' פרח מלך: נשארנו מעט מאוד.

גב' שירה אבין: עכשיו, מאחר וזאת הייתה פניה כבר מזמן, ואנחנו כל זמן שאנשים, לא ידענו אם כן יאריכו, לא יאריכו, אז לא רצינו לעשות את זה. ברגע שדברים הפכו להיות ודאיים, אז הועלתה הבקשה.

בכל מקרה, אני מזכירה לכם, שלא משנה מי מבקש, חייב לעבור תהליך מאוד, מאוד ברור. יש את ועדת שטייניץ, יש תהליך מאוד ארוך, פרוצדוראלי וצריך אישור של משרד הפנים. אבל כדי בכלל להתחיל במהלך, צריך את האישור של מועצת העיר, לכן אני,

- מר יעקב קורצקי:** לדעתי יש שם תקן לעוד,
- גב' שירה אבין:** בסדר, אם צריך עוד,
- גב' דברת וייזר:** רגע, אני לא מבינה, זה נציג של מה?
- מר יעקב קורצקי:** הוא דירקטור בעיתון כל ברמה.
- גב' נורית אבנר:** יונה ברגור, למה החלטנו עליו?
- גב' שירה אבין:** נציג ציבור.
- גב' דברת וייזר:** נציג ציבור מטעם מי?
- מר יעקב קורצקי:** מטעם האופוזיציה.
- גב' דברת וייזר:** למה? פאר נדיר היה נציג ציבור מטעם האופוזיציה?
- גב' שירה אבין:** כל מי שהיה הוא היה מטעם הקואליציה.
- מר יעקב קורצקי:** חסר עוד נציג.
- גב' שירה אבין:** לא היה אף פעם.
- עו"ד אבי גרובר:** למי, לאופוזיציה?
- גב' שירה אבין:** כן.
- גב' דברת וייזר:** אבל עכשיו יוצא נציג מטעם הקואליציה,

גב' שירה אבין: לא היה אף פעם נציג מטעם האופוזיציה. היו רק נציגים מטעם הקואליציה.

עו"ד אבי גרובר: היה צריך להיות ולא מינו. איציק אמר לא ממנה אותו.

מר יעקב קורצקי: אבי, אל תתעצבן עכשיו.

עו"ד אבי גרובר: הוא אמר לא בא לי טוב, לא תהיה, ככה זה היה. אתה לא תהיה. היה צריך להיות גם נציג אופוזיציה וגם נציג ציבור מטעם האופוזיציה.

גב' שירה אבין: אנחנו בלי שום קשר נעשה גם את כל ההשלמות הנוספות.

גב' פרח מלך: צריך לעשות השלמות, חבר'ה, נו.

גב' דברת ויזר: אז למה עכשיו צריך לעשות רק את זה? בואו נעשה את הכול ביחד.

גב' פרח מלך: זה תהליך לא כזה קצר, צריך למנות,

גב' שירה אבין: חברי המועצה, אנשים שמוגדרים כחברי עירייה, לא צריכים לעבור את ועדת שטייניץ ולא צריכים לעבור את התהליכים. כל נציג ציבור שצריך להגיע, חייב לעבור את משרד הפנים וכל האישורים.

מר גיא קלנר: תסכים הקואליציה לאדם נוסף...

עו"ד אבי גרובר: קודם כל לא הביאו את זה להחלטה של הקואליציה,

מר גיא קלנר: אבי, ספציפית, אני זוכר בתחילת הקדנציה, כשהדברים היו קצת יותר סדורים, אז למעט הסיפור הספציפי הזה של יונה, לא של יונה, של החברה הכלכלית, כן הביאו במקשה אחת והיו החלטות שתואמו בין אופוזיציה לקואליציה, כשהיה ברור מי אופוזיציה וקואליציה, לגבי מינויים בגופים העירוניים. איפה שדרשו

מינויים. גם עכשיו, אם אתם רואים שהתרוקנה חברה כלכלית מדירקטוריון, למה לעשות סלייס סלייס? למה לא להביא כמקשה אחת 1,2,3,4 ולהביא את זה כמקשה? הרי כך נהגו,

גב' שירה אבין: גיא,

מר אהרון אלמוג אסולין: השאלה היא למה לא.

מר גיא קלנר: למה לא? כי,

מר אהרון אלמוג אסולין: כן למה, מה זה מפריע? למה צריך לבוא,

מר גיא קלנר: אני אגיד לך, אני אסביר לך, תראה, אנחנו נמצאים בדרך מיוחדת,

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שאין לזה באמת,

מר גיא קלנר: יש לזה, תאמין לי, יש לזה. יש לזה. אם רוצים לסדר את הדברים, אז בואו נסדר את הדברים. אם עכשיו יש לנו X מקומות פנויים בגוף Y או W, הבה כולנו נתרכז בזה, נעשה,

מר אהרון אלמוג אסולין: אז עכשיו נאשר את יונה ובעוד שבוע,

גב' דברת וייזר: זה לא יקרה, בואו נביא את כולם ביחד, למה עכשיו למנות מהאופוזיציה? לא, אפשר להגדיל, יש 6,10 יש מספרים? אפשר להגדיל?

גב' פרח מלך: אפשר 9 או 12,

גב' דברת וייזר: בדיוק.

גב' פרח מלך: 9 או 12 וחלוקה של שליש, שליש, שליש.

גב' דברת וייזר: יפה, או שעושים את זה כמו שצריך, או שלא עושים.

עו"ד אבי גרובר: או 15.

גב' פרח מלך: לא, לא, לא להגזים אבי,

עו"ד אבי גרובר: הוא אמר בישיבה הראשונה שהוא יגדיל את מספר

הדירקטוריונים ל- 15. שיהיו לנו שני נציגים לאופוזיציה, והוא אמר, לא, לא משאיר ארבעה. אני יכול להביא לך את הסדר יום שהוא מבקש שיהיו 15.

נכון שזה היה? איציק ביקש להגדיל את מספר חברי הדירקטוריון בחברה הכלכלית ל-15?

גב' פרח מלך: 12 מתשע, זה הרבה. זה הרבה 12 מתשע.

מר גיא קלנר: עכשיו, עוד דבר שאני רוצה להגיד, יונה הוא אישר רציני, אני

מאוד מחבב אותו ומכבד אותו. אני לא הולך להרים ועדות משתי סיבות, הראשונה - אני חושב שצריך להביא את זה כבלוק ולסדר את הדברים ביחד, כמו שהיה מנהג פעם הרבה, ספציפית לגבי יונה. אני חושב שהוא יכול להתאים להמון המון תפקידים.

אני לא חושב שהוא מתאים לדירקטוריון של החברה הכלכלית. אני לא חושב שיש לו את הכישורים להיות דירקטור בחברה הכלכלית, אני כבר אמרתי לאורך הרבה מאוד זמן שבחברה הכלכלית הם רוצים להרים אותה רף קדימה, צריכים להיות אנשים שבאים מרקעים רלוונטיים, מרקעים שיש בתחום עיסוקם, או ברקע הנרכש שלהם, ADDED VALUE לחברה הזו. יונה, יש בו Added value, זה המון,

מר אהרון אלמוג אסולין: לא שכל כך הקפדת עם זה כל השנים. והחברה הלכה כל כך הרבה קדימה,

מר גיא קלנר: אנחנו ראינו את ההתנהלות של יונה במועצה, אני לא רוצה לראות אותו מתנהל ככה כחבר דירקטוריון.

מר אהרון אלמוג אסולין: בעוד שאתה הולך עם עברייני מורשע עם קלון כל כך הרבה ומברך אותו, ועברייני מורשע עם קלון וצריך לתת לו,

מר גיא קלנר: אפשר לקבל את זכות הדיבור?

גב' שירה אבין: כן.

מר גיא קלנר: לא הבנתי מה עניין שמיטה להר סיני, מה הקשר בין העברייני המורשע של להגיד את מה שאתה מדבר פה כרגע, לבין הדיון. מה הקשר? מה הקשר?

גב' פרח מלך: עזוב, אל תיתן לו,

מר עידן למדן: אתה הולך לצידו,

גב' שירה אבין: עידן, תרצה להגיב? אחרי גיא. תן לגיא לסיים, דבר אחריו.

מר עידן למדן: טוב, סליחה. מתנצל.

מר גיא קלנר: עם כמה שאתה יותר אוהב או לא אוהב את זה, אני ישבתי תקופה קצרה, לא בקדנציה הזאת, בקדנציה הקודמת, רמי שלמור הוא איש שיש לו מה לתרום לחברה הכלכלית. יאיר נדיר, הוא איש שיש לו מה לתרום לחברה הכלכלית. הנציגים מטעם העירייה והמועצה, הרלוונטיים, פה העסק פחות גמיש, כי חברי מועצה, בהיותם אנשי ציבור, צריך למנות אותם. את נציגי הציבור שלנו, שזה המקום להשפיע, וליצור ערך מוסף לחברה, צריך לבחור בקפידה ולשים שם כל מינוי - בינגו. וזה לא קשור כרגע בכלל אם אוהבים את יונה או לא אוהבים, או קשורים באיזיק או לא. אני לא מבין בכלל. לכן בהקשר הזה, ובטח ובטח הם לא מבינים את זה כבלוק.

ולכן, בהקשר הזה, אחד - נציע לאבי כבלוק, ושתיים אני חושב שיונה, איש רב פעלים ויכולות, לא מתאים לחברה הכלכלית, תודה.

גב' שירה אבין: כן, עידן.

מר עידן למדן: אני צר לי על העניין, האמירה בלוק, האמירה הטכנית, המהותית וכו'. אבל היות שגיא לא מדבר על טכני ומהותי, אז זרק פה קודם אבי בדיוק את העניין. הייתה ישיבה, ובישיבה הזאת היה באמת צריך למנות גם את הנציגים מטעמנו. ואנחנו בוחרים,

מר גיא קלנר: בכל מקום מינו.

מר עידן למדן: לא.

מר גיא קלנר: בכל מקום.

מר עידן למדן: לא. נשאר שתי פינות ריקות, אחת באגודת הספורט והשנייה בחברה הכלכלית. אני אזכיר שהייתה קדנציה שלמה שלאופוזיציה בכלל לא הייתה שום נציגות. לא בתור חברי מועצה ולא בתור נציגי ציבור ולא כל כך הקפדת בקלה כבחמורה.

מר גיא קלנר: ב- Majority קיבלתם את כל הנציגויות.

גב' שירה אבין: אבל מה זה רלוונטי?

מר עידן למדן: מה זה רלוונטי?

גב' שירה אבין: אז מה, עכשיו עין תחת עין?

מר עידן למדן: אמרתי לכם תסתכלו קדימה, תפסיקו להסתכל אחורה. קדימה תסתכלו, תהיו בעלי עיניים.

עו"ד אבי גרובר: אנחנו מסתכלים קדימה ובקדימה, בן אדם שמחכה שמונה חודשים בערך לכך שנושאו יעלה בכלל לדיון, מובא סוף, סוף לדיון. ובקדימה תאשר אותו. ואם לך, כנציגי קואליציה יהיה מינוי, מי שהיה בעבר והצביעו עליו בעד, אז יבוא ויהיה מינוי ויצביעו עליו בעד, זה הכול. והוא יעבור, אחר כך, את וועדת משרד הפנים והוא יעבור או לא יעבור. אם הוא טוב,

מר גיא קלנר:

נצביע הוא טוב, לא נצביע לא טוב.

עו"ד אבי גרובר:

אפשר תמיד לבוא ולהשלים את הדבר הזה, בדיוק כמו שהוא המתין עד שנושאו עלה, הוא יבוא. לגבי התאמתו? אני חושב שהבן אדם הזה יכול להיות חבר מועצה, הוא כלכלן,

מר גיא קלנר:

לאור התנהלותו כחבר מועצה, אני מאוד חושש מהמינוי שלו

לדירקטוריון

מר עידן למדן:

יש לו ניסיון, הוא קלקלן ב-ק'.

מר גיא קלנר:

אל תכניס לי מילים.

גב' שירה אבין:

עידן, שנייה.

מר רפאל בראל:

אני רוצה להזכיר שהאנשים הרלוונטיים שמונו עד כה, עשו מינויים פוליטיים כאלה ואחרים, היה דירקטוריון מאוד, מאוד, מאוד

מר גיא קלנר:

אחלה דירקטוריון.

מר רפאל בראל:

הם היו כל כך אחלה, אני לא ראיתי את החברה כל כך מוצלחת. אז זה הכול. אז להטיל עכשיו דופי בבן אדם,

מר גיא קלנר:

מי הטיל דופי?

גב' דברת ויזר:

הוא אמר שהוא לא מתאים לפה.

מר עידן למדן:

אפרופו רפי, כרגע אותו צריך להשלים, תביאו לישיבה הבאה נציג שלכם, תקבלו את שניהם,

גב' שירה אבין:

למה צריך לחכות לישיבה הבאה? למה אי אפשר לעשות את

שניהם במקביל?

מר עידן למדן:

כי הוא כבר מחכה שמונה חודשים, שנתיים,

גב' שירה אבין:

אז בואו נעשה ישיבה מיוחדת ותיערך הצבעה.

מר עידן למדן:

כשנכנסים למי מהסיעה יביא מי, זה כבר הסיפור שלכם, אתם תחליטו ותביאו. אם זה יהיה נציג של גריידי, אם זה יהיה נציג שלכם, אם זה יהיה נציג של מישהו אחר.

גב' שירה אבין:

כן, דברת?

גב' דברת וייזר:

אני חושבת שאת צריכה להוריד את זה מסדר היום. אני חושבת שבאמת, זה עוד לא תקין,

גב' שירה אבין:

לא תקין?

גב' דברת וייזר:

לא, זה לא תקין. אני לא נכנסת עכשיו אם זה חוקי או לא חוקי. זה לא תקין, זה לא נאות לעשות את זה. סך הכול, זה לא משחק, הוא נציג של האופוזיציה, את אמרת בעצמך, יצא נציג של קואליציה, זה לא לעניין.

גב' שירה אבין:

אף פעם לא היה נציג של אופוזיציה, אז מה?

גב' דברת וייזר:

לא משנה, אז זה לא אומר שלא צריך להיות - צריך להיות. אבל אם את באמת רוצה לעשות סדר ואת רוצה לעשות סדר וזה לא קשור עכשיו בגלל שהוא נציג של אופוזיציה,

גב' שירה אבין:

אנחנו הבאנו גם לאגודת הספורט,

גב' דברת וייזר:

רגע, אני רק רוצה להגיד משהו, בגלל שתיכף אני אבין, אני לא יודעת נציג של מה הוא באמת, לצורך מה. אבל תיכף נגיע לסעיף הזה ונבין שנייה. עכשיו, זה לא קשור עכשיו, שאבי, ביקשתם למנות את אבי, נכון? כמורשה חתימה? אז כן הצבענו

בעד, ובלי שום קשר עכשיו אם הוא באופוזיציה או קואליציה והוא מורשה חתימה בחברה הכלכלית, נכון?

גב' שירה אבין: כן.

גב' דברת וייזר: יפה. אז זה לא קשור. הוא חבר דירקטוריון, זה הגיוני שמישהו שהוא חבר דירקטוריון יהיה מורשה חתימה ולא מישהו מבחוץ, זה בסדר גמור. אבל אם נכנס, יצא חבר מהקואליציה, צריך להכניס חבר קואליציה אחר במקומו. או אם באמת יש פה איזה משהו פסול ולא היה מעולם חבר אופוזיציה, וזה לא בסדר שזה לא היה. אין בעיה, אז בוא נכניס שני חברים, או שלושה, או לא יודעת כמה חסר. יש הרכב חסר? בואו נטפל בהרכב החסר בבת אחת.

גב' שירה אבין: אבל ההרכב החסר, לא להכניס עשרים אנשים,

גב' דברת וייזר: לא עשרים, תשעה, או שנים עזר או אני לא יודעת בדיוק מה המספרים, אני לא נכנסת לזה. אבל אם יש תשעה שצריכים להיות, אז בואו נשב ונעשה את זה, נכניס את כל השלושה הנוספים.

גב' שירה אבין: מישהו עוד רוצה להגיב?

עו"ד אבי גרובר: על פניו אני מסכים עם מה שאומר גיא וזה, לא סתם החלטנו שיש 12 חברים בדירקטוריון. החלטנו שיש 12 חברים בדירקטוריון כדי לתת איזשהו בסיס יותר רחב לעבודת הדירקטוריון. כל אחד אמור להביא מהרקע ומהניסיון שלו לתוך הדירקטוריון, לכן חשוב שיהיה 12. מהבחינה הזאת אני הייתי שמח שהיינו סוגרים את הפינה הזאת כמה שיותר מהר.

עם כל הכבוד, אני חושב, לגיא, בקטע הזה, יש לי איזושהי, מה שנקרא, כוכבית. בתחילת הקדנציה היה לנו באופוזיציה מקום. עם כל הכבוד, אני עדיין לא ממש קואליציה, עוד אין לי תפקידים, עוד אין לי באמת סמכות. זה שאני מסכים להצביע בעד דברים, זה לא

אומר שאני קואליציה. אני רואה את זה שאני יותר אחראי אולי, או משהו, יכול להיות שכרגע רוח הדברים קצת יותר מוצאת חן בעיניי, אבל אין לי שום סמכות, באמת, לעבוד פה ולכן אני לא ממש קואליציה.

כשאתה מחזיק תיק, זה הרבה מעבר להגדרה, לסתם איזושהי אמירה. יש לזה משמעות ואתה יודעת את זה. אפילו בהכי קטנה, אתה זה שעולה לבמה ובסוף, ואני לא זה שעולה לבמה, אוקיי? אפילו אם הולכים להכי סמנטיקה של זה.

היה לנו נציג, והוא לא מונה מהתחלת הקדנציה. אנחנו בינינו, כאופוזיציה, חילקנו בינינו את התפקידים ועדיין, ברוב המקומות, אם אתה מסתכל על ההרכב של חברי המועצה ובוועדות והכול, עדיין כאילו, בצד שלכם של השולחן יש את הרוב. עוד לא סידרנו את זה כאילו אחרת, בכל המקומות. אז בואו נביא, אז עוד פעם, זה מן כזה, לא בהכרח בכל המקומות,

גב' שירה אבין: אני לא חושבת שזה בכלל רלוונטי בשביל הדבר הזה עכשיו.

עו"ד אבי גרובר: שנייה, ולכן,

מר יעקב קורצקי: מה הוא מפריע לך? אם אתה אומר שהוא בן אדם שהוא,

עו"ד אבי גרובר: רגע יעקב, תן לי עוד משפט, תן לי לסיים שנייה,

מר יעקב קורצקי: שיגיד אם הוא מתאים או לא מתאים.

גב' נורית אבנר: זה לא קשור, הם לא בודקים,

גב' דברת וייזר: הם לא בודקים את האיכויות המקצועיות, הם בודקים עניינים שאלות,

גב' נורית אבנר: בדיוק, אם הוא עומד בקריטריונים,

- גב' דברת ויזר:** ניקיון כפיים. הם לא עושים לו ראיון עבודה ושולחים אותו לפיל"ת.
- גב' שירה אבין:** טוב, דיברתם על דברים שלא נותנים למישהו לסיים ואתם גם לא נותנים לסיים.
- עו"ד אבי גרובר:** אני יכול לסיים?
- גב' שירה אבין:** כל אחד שיגיד את מה שיש לו להגיד.
- עו"ד אבי גרובר:** עכשיו, בחלוקה שהייתה בינינו, כאופוזיציה, את התפקיד, הדירקטור,
- מר גיא קלנר:** עזוב,
- מר עידן למדן:** עזוב אותך משטויות גיא, מספיק.
- מר גיא קלנר:** די, לא מכבד אותך, די.
- מר עידן למדן:** ההתנגדות הזאת היא כל כך לא מכבדת.
- מר גיא קלנר:** היא מאוד מכבדת, הוא לא מתאים להיות דירקטור בחברה הכלכלית.
- מר עידן למדן:** תמשיך לזרוק את זה ותמשיך להסתכל על המינויים שעשינו.
- גב' שירה אבין:** טוב, הויכוח ביניכם כרגע לא...
- עו"ד אבי גרובר:** יונה לא מתאים להיות דירקטור, בגלל כל מה שגיא אמר ובגלל, ואני אחזור על זה, התנהלותו כחבר מועצה. ראינו איך הוא התנהל פה ואני מאוד מוטרד מהתנהלות דומה גם בחברה הכלכלית, וזו הסיבה שאני אצביע נגד.

מר עידן למדן: אני מאוד מוטרד ממי שהיום יושב כבר אחרי שהוא הורשע עם קלון.

עו"ד אבי גרובר: מה זה קשור, נו באמת? אני מוטרד מראש הממשלה ואני מוטרד מאנשים כמוך ומזהבה גלאון, נו מה לעשות? אז אני מוטרד. אז אני מוטרד, אני שותה כוס מים קרים, לפעמים לוקח כדור הרגעה כי אתה מוציא אותי מדעתי לגמרי.

מר עידן למדן: כל אחד מוטרד ממה שהוא מוטרד.

עו"ד אבי גרובר: אז אני מוטרד.

מר עידן למדן: אתה עומד מאחוריי, גם אני מוטרד.

גב' שירה אבין: אפשר לתת לאבי לסיים את המשפטים שהוא דיבר? תודה.

עו"ד אבי גרובר: עכשיו, אנחנו במכסה שקבענו בינינו, הנציג שם הוא של סיעת מרצ, מרצ בחרה את הבן אדם שלה, ולכן מהבחינה הזאת. עכשיו, אם אתם רוצים להביא נציג לקואליציה, אני לא יודע, תעשו סדר ביניכם. מי שאתה, ותביאו נציג. ואני אשמח להסביר,

גב' דברת וייזר: צריכים לחכות לעשות את זה ביחד, זה הכול.

מר טל עזגד: בואו נצביע לעניין הזה, נגיד את דעתנו גם על המינוי הבא,

גב' דברת וייזר: אבל טל, ברגע שאין שינוי,

עו"ד אבי גרובר: טל, היה לי חשוב להגיד שאני חושב שזה שאנחנו ממנים עכשיו אחד, אני חושב שזה כן נכון שכמה שיותר מהר, מותר לי להגיד פה,

גב' דברת וייזר: בסדר, ועכשיו זה תקין שארבעה אנשים מנהלים את הדירקטוריון של החברה הכלכלית? זה תקין? ארבעה מתוך חמישה?

???: למה לא אמרת על זה עד היום? אם חשבת שזה לא תקין.

גב' דברת וייזר: לא הבנת מה אמרתי, בטח שאמרתי. אני אומרת, לא, אבל לא הבנת מה אמרתי, שמה יוצא היום? שארבעה מתוך שישה מנהלים את הדירקטוריון, ארבעה מתוך שישה דירקטורים מצביעים, ואין אופוזיציה, זה לא תקין. זה הכול. עם כל הכבוד,

מר רפאל בראל: אתה בתוך העניין הזה,

עו"ד אבי גרובר: אני לא בתוך שום דבר, אני שהרבה, כל הפעמים, רפי, רפי תחזור לכל ההצבעות, אני אומר לך, אני מוכן לזה. תחזור לכל ההצבעות שהצבענו פה, בכל פעם שהבאנו אופוזיציה וקואליציה, את המינויים ביחד, כן? ומה שאנחנו עכשיו עושים זה למעשה סוגרים, מבחינתי, סוגרים את הפינה עם הנציג של האופוזיציה, הצבעתי בעד. כשהיה רק עניינים של הקואליציה, נמנעתי. ככה נהגתי מהיום הראשון שנכנסתי למועצה וככה אני גם מתכוון לנהוג היום. אבל היה לי חשוב להגיד לפרוטוקול,

מר רפאל בראל: סליחה, אני רוצה לשאול אותך שאלה,

מר גיא קלנר: יאללה, בוא נצביע,

עו"ד אבי גרובר: היה לי חשוב להגיד לפרוטוקול שאני חושב שכמה שיותר מהר צריך למלאות את כל ה-12 נציגים בדירקטוריון של החברה הכלכלית.

מר רפאל בראל: בסדר, נגמר הסיפור.

מר גיא קלנר: ואני מסכים איתו. זה אני מסכים.

עו"ד אבי גרובר: מי שצריך לעשות עם זה מה שצריך - שיעשה.

גב' שירה אבין: אנחנו,

מר גיא קלנר: אני יכול עוד משפט לפני שאת מסכמת?

גב' שירה אבין: בבקשה.

מר גיא קלנר: תראו, בואו רגע נשים את הדברים באופן אמיתי על השולחן. בימים כתיקונם, יש אופוזיציה וקואליציה מסודרים בעירייה. גם אם הקואליציה פועלת בצורה יותר חד צדדית, מה שלא היה במקרה הזה, אני מבין שהייתה את הפינה האחרונה של הדירקטור של האופוזיציה בדירקטוריון של החברה הכלכלית, זה דברים שהם במסגרת ההתנהלות, לא יכול להגיד הלגיטימית, אבל המקובלת במחוזותינו. כרגע, מוסדות העירייה, לא מסודרים. שירה יושבת כשירה, יש אופוזיציה, יש קואליציה, הדברים לא ברורים ולא חדים. לכן, במזג האוויר הזה,

עו"ד אבי גרובר: אתה יודע איך אפשר לפתור את זה.

מר גיא קלנר: שנייה, בואו, אנחנו כבר ילדים גדולים.

עו"ד אבי גרובר: בן אדם אחד יכול לפתור את זה.

מר גיא קלנר: רגע, חכה רגע. במזג האוויר הזה, שהוא מזג אוויר לא שגרתי ולא רגיל, להביא את המינוי הזה, רק אותו, רק אותו. אם היינו מביאים את הכול ביחד, אפשר לדבר על זה, ואז היינו מתווכחים על הכישורים, מסכימים או לא מסכימים. אבל בתוך הבליל הלא מסודר הזה והלא ברור הזה, שמתישהו אנחנו גם נצטרך לצאת לדרך חדשה כולנו, מפה או מפה, להביא רק את זה בתוך הבליל הזה, בעיניי זה לא ראוי גם אם אתם ראשי אופוזיציה מקוריים או קואליציה מקוריים,

עו"ד אבי גרובר: אתה יודע כמה פעמים איציק עשה את הסיפור הזה? אתה יודע

כמה פעמים איציק עשה לי את הסיפור הזה?

מר גיא קלנר: אבי, אבי,

עו"ד אבי גרובר: בכל מקום הוא היה עושה את זה. תביא רק אחד, היית אומר לו

- מה עם הנציג שלי? הוא אומר לי - אתה צודק.

מר גיא קלנר: אבי, אבל לא...

עו"ד אבי גרובר: כמה פעמים,

מר אהרון אלמוג אסולין: אז בואו נצביע וגמרנו.

גב' שירה אבין: לפני שאנחנו מצביעים,

גב' דברת וייזר: לא, אני רוצה,

גב' שירה אבין: עם כל הכבוד, כשמדברים על ימים כתיקונם, או לא ימים

כתיקונם, או מזג אוויר כזה או אחר, שנייה, הפוליטיקה הזאת היא ארוכה ומתמשכת, עם כל הכבוד שיש לכולם, ואנחנו רוצים להמשיך לנהל את העיר. ואני חושבת גם, קודם כל, שיהיה ברור, שנייה, סליחה, כמה אפשר כבר? תנו, אני מכבדת אתכם תכבדו גם.

עכשיו, זה שגם, שאנחנו נמשיך להביא את כולם כדי למלא את כל השורות, וכדי להסדיר את הדברים, כרגע גם כשהייתה פניה והפניה הזאת הייתה לפני הרבה מאוד חודשים, וכל פעם ניסינו לדחות, כי אמרנו, אתם יודעים, אני אמרתי גם - אוטוטו, המצב יהיה בהיר, אז נוכל לסגור.

עכשיו, אני לא חושבת, אני זה לא רלוונטי כרגע, אם יש איזושהי החלטה להביא בן אדם, אני קודם כל חושבת שזה ממש, היו כאן אמירות שבעיניי הן לא ראויות. יש לי ביקורת מסוימת על יונה, ואת הביקורת גם אמרתי. ומה שיש לי להגיד אני אומרת, לא בוחלת בשום דבר ולא מתביישת בשום דבר.

מר גיא קלנר: זה לא ביקורת, שירה, הוא לא מתאים.

גב' שירה אבין: לא דיברתי עליך קודם כל, גיא.

מר גיא קלנר: אז לא יודע על מי דיברת.

גב' שירה אבין: עכשיו, הבן אדם, מי שדיבר .

עו"ד אבי גרובר: אני דיברתי. את חושבת כמוני, אבל כרגע לא נוח לך עם זה, בסדר. היו לנו שיחות עליו בעבר.

גב' שירה אבין: היו לנו שיחות, יש דברים שכשהיו לי שיחות אני גם אמרתי את זה ליונה.

עו"ד אבי גרובר: בסדר.

גב' שירה אבין: וזה לא קשור. הבן אדם הוא כלכלן, יש לו ניסיון בתחום הזה, לא אני החלטתי מה הניסיון שיש לו ואני אומרת,

מר אהרון אלמוג אסולין: חיכינו שתגמרו את הסכסוכים שלכם, די, עכשיו רוצים תצביעו נגד. בסדר, גם אני אצביע נגד נציגים שלכם.

עו"ד אבי גרובר: אנחנו נצביע, כל אחד יצביע כצו מצפוננו. חשוב להזכיר כל הזמן שהיה בן אדם שישב במועצת עיר ובאופן שיטתי בחר לא להצביע ולא להשפיע, מכל מיני שיקולים וההתנהלות הזאת היא בעייתית מבחינתי בחברה הכלכלית, זה הכול.

גב' שירה אבין: היו גם הרבה שנים שהוא ישב והצביע בעד, אז מה? אתה לא יכול להיכנס, אני אומרת שוב, אני חושבת שיש לו את הדברים שיש לו ואמרתי, אני לא הסתדרתי עם יונה, הרבה יותר מכס.

עו"ד אבי גרובר: אנחנו כנראה לא נממש את הבניה בשטחים, נכון עידן?

גב' שירה אבין: אני רוצה להעלות את זה להצבעה, היום, את הנושא של יונה ברגור ולאישור של עוד חבר לדירקטוריון רימונים החברה הכלכלית למר יונה ברגור, כפוף לאישור משרד הפנים ו-ועדת המינויים. שקודם כל יתחיל התהליך.

אני אומרת שגם לגבי שאר החברים, אנחנו כבר יושבים על זה. מאחר והיה גם שינוי ודוד נכנס, אנחנו נסדיר את כל התהליך של החברה הכלכלית. בעיניי, חשוב שיהיו שם כל החברים והחברה הכלכלית תהיה מלאה.

עו"ד אבי גרובר: דוד דירקטור?

גב' פרח מלך: לא.

גב' שירה אבין: לא אמרתי שהוא דירקטור, אבל הוא כרגע נכנס למלא את הפונקציה ולעזור לנו לנהל את החברה הכלכלית, זה הכול. זה מה שאמרתי. לא אמרתי שהוא דירקטור ולא אמרתי שום דבר.

מר גיא קלנר: המועצה לא צריכה לאשר את זה, אגב?

גב' שירה אבין: את מה?

מר גיא קלנר: את המינוי הזה.

גב' שירה אבין: אני לא אמרתי, אמרתי שהוא כרגע, אנחנו, מה שהיינו צריכים זה לעשות אישור בתוך החברה הכלכלית וזה מה שעשינו, על פי מתן הייעוץ המשפטי שקיבלנו ממי שמייעצת לנו בתוך החברה הכלכלית.

מר גיא קלנר: אוקיי.

גב' שירה אבין: אז אני רוצה רק להביא את זה להצבעה. מי בעד?

גב' פרח מלך: שישה.

גב' שירה אבין: מי נגד?

גב' פרח מלך: 4.

גב' שירה אבין: מישהו נמנע? משה לא נשאר, טוב. את הסעיף האחרון אני רק רוצה לומר שאנחנו נעביר את זה לישיבה הבאה. אריק אמר שיש איזשהו תהליך אחר שצריך לעשות, ייבדק הנושא ויגיע. הישיבה סגורה, תודה.

החלטה מספר 141: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 6, נגד – 4) את מינוי של יונה ברגור כחבר דירקטוריון לרימונים החברה הכלכלית.

גב' פרח מלך: לילה טוב.

גב' נורית אבנר: תודה, ערב טוב. לילה טוב.

קובץ החלטות

החלטה מספר 133: הוחלט פה אחד כלהלן: מינוי פקח ייעודי שיהיה כפוף בלעדית למחלקת רישוי עסקים ושילוט, אשר יופנה או ימונה באופן מיידי ממחלקת הפיקוח.

החלטה מספר 134: הוחלט לאשר פה אחד, מתן ערבות העירייה להלוואה לעמותת הפועל ניר רמת השרון, פרסום קול קורא לבקשת תמיכה נוספת לעמותות העומדות בקריטריונים, ואישור מקור תקציבי נוסף לתקציב התמיכות שאושר לשנת 2015.

החלטה מספר 135: הוחלט לאשר פה אחד הקצבה לעמותה העירונית לחינוך וספורט רמת השרון לעונת 2015-2016 בסך 7.9 מיליון ₪.

החלטה מספר 136: הוחלט פה אחד כלהלן: האצלת סמכויות בהתאם לסעיף 1 לחוק העזר לרמת השרון (שילוט), התש"ן 1990, למנהלת מחלקת רישוי עסקים, הגברת שרי חובב.

החלטה מספר 137: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 9, נמנע – 1)

1. אישור התקשרות ופטור ממכרז עם חברת "דואר ישראל בע"מ", למטרת הפעלת סוכנות דואר ומרכזי חלוקה בהתאם לחוות דעת היועץ המשפטי.
2. אישור הסכם בין העירייה לבין חברת דואר ישראל, מיום ה- 30.10.2013 פלוס אופציות, בהתאם להסכם ובפוף לאישור משרד הפנים לגבי הנכס ברחוב ויצמן 25.

3. אישור הסכם בין העירייה לבין חברת דואר ישראל מיום ה- 1.12.2014 פלוס אופציות בהתאם להסכם ובכפוף לאישור משרד הפנים, לגבי הנכסים ברחוב ריינס 18, הגפן -83, 85, בית השואבה 31 ויצחק אלחנן 7.

החלטה מספר 138: הוחלט לאשר פה אחד, באופן חד פעמי, מתן תמיכות לשנת 2015.

החלטה מספר 139: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 10, נמנע - 1) תשלום חשבונות מאושרים לעבודות בגלריה העירונית.

החלטה מספר 140: הוחלט לאשר פה אחד את הארכת אישור הפרוגרמה לשטחי ציבור עד ליום 31.12.2015

החלטה מספר 141: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 6, נגד - 4) את מינוי של יונה ברגור כחבר דירקטוריון לרימונים החברה הכלכלית.

פרח מלך
מנכ"ל העירייה